

د پوهنې وزارت

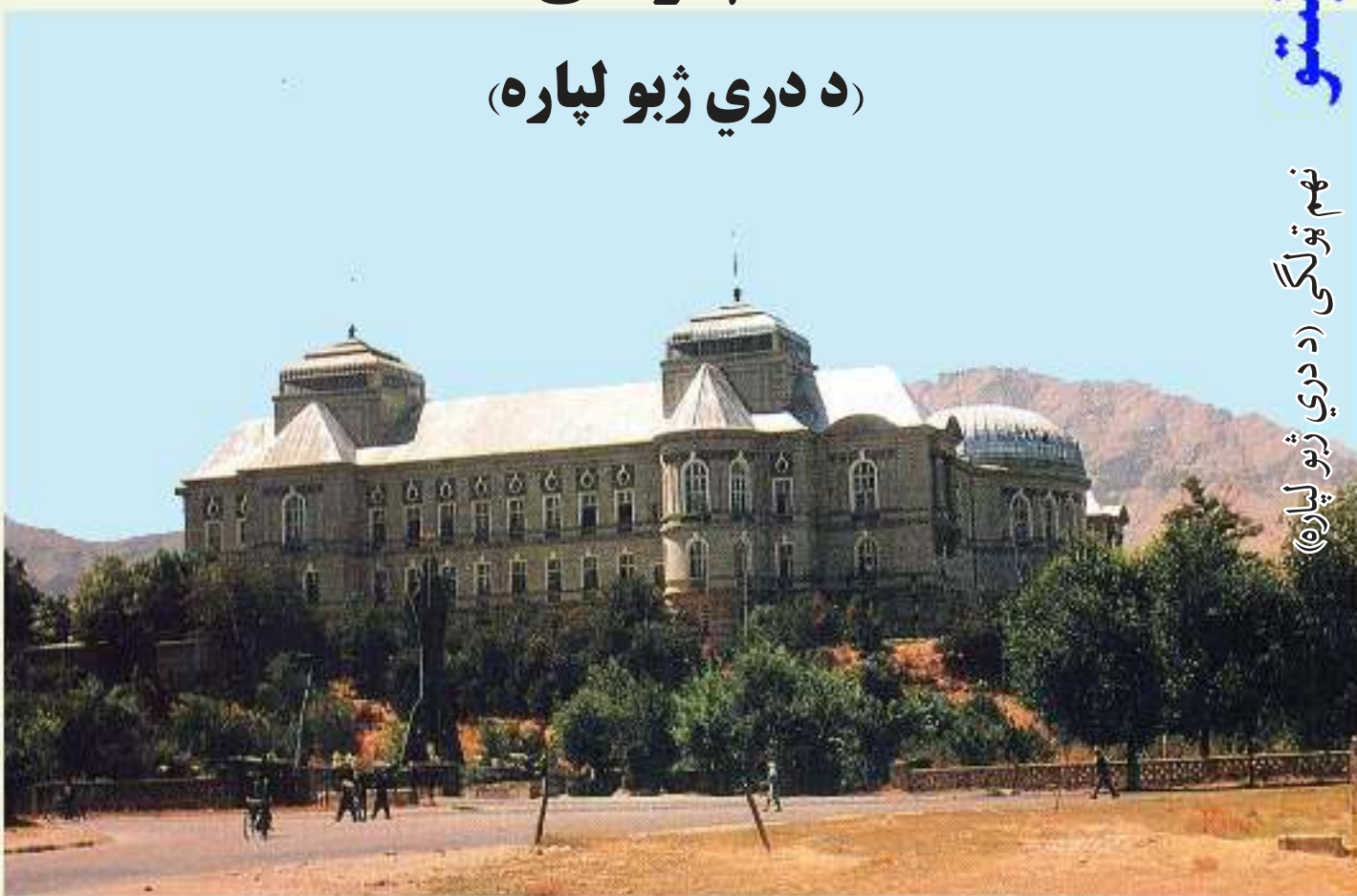
پښتو

نهم ټولگی

(د دري ژبو لپاره)

پښتو

نهم ټولگی (د دري ژبو لپاره)

ملي سرود

دا وطن افغانستان دی	دا عزت د هر افغان دی
کور د سولې کور د تورې	هر بچی یې قهرمان دی
دا وطن د ټولو کور دی	د بلوڅو د ازبکو
د پښتون او هزاره وو	د ترکمنو د تاجکو
ورسره عرب، گوجر دي	پامیریان، نورستانیان
براهوي دي، قزلباش دي	هم ایماق، هم پشه یان
دا هېواد به تل ځلېږي	لکه لمر پر شنه آسمان
په سینه کې د آسیا به	لکه زړه وي جاویدان
نوم د حق مودى رهبر	وایو الله اکبر وایو الله اکبر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پښتو

نهم ټولگی

(د دري ژبو لپاره)

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هـ. ش.

د کتاب ځانګړتیاوې

مضمون: پښتو

مؤلفین: د تعلیمي نصاب د پښتو ژبې او ادبیاتو څانګې علمي او مسلکي غړي

ایډیټ کوونکي: د پښتو ژبې د ایډیټ د څانګې غړي

ټولګی: نهم (د دري ژبو لپاره)

د متن ژبه: پښتو

انکشاف ورکوونکي: د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تألیف لوی ریاست

خپروونکي: د پوهنې وزارت د اړیکو او عامه پوهاوي ریاست

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هجري شمسي

د چاپ ځای:

چاپ خونه:

برېښنالیک پته: curriculum@moe.gov.af

د درسي کتابونو د چاپ، وېش او پلورلو حق د افغانستان اسلامي جمهوریت د پوهنې وزارت سره محفوظ دی. په بازار کې یې پلورل او پېرودل منع دي. له سرغړوونکو سره قانوني چلند کېږي.

د پوهنې د وزیر پیغام

اقرأ باسم ربك

د لوی او ښوونکي خدای ﷻ شکر په ځای کوو، چې موږ ته یې ژوند رابښلی، او د لوست او لیک له نعمت څخه یې برخمن کړي یو، او د الله تعالی پر وروستي پیغمبر محمد مصطفی ﷺ چې الهي لومړنی پیغام ورته (لوستل) و، درود وایو.

څرنگه چې ټولو ته ښکاره ده ۱۳۹۷ هجري لمريز کال د پوهنې د کال په نامه ونومول شو، له دې امله به د گران هېواد ښوونیز نظام، د ژورو بدلونونو شاهد وي. ښوونکی، زده کوونکی، کتاب، ښوونځی، اداره او د والدينو شوراگانې د هېواد د پوهنیز نظام شپږگونې بنسټیز عناصر بلل کيږي، چې د هېواد د ښوونې او روزنې په پراختیا او پرمختیا کې مهم رول لري. په داسې مهم وخت کې د افغانستان د پوهنې وزارت د مشرتابه مقام، د هېواد په ښوونیز نظام کې د ودې او پراختیا په لور بنسټیزو بدلونونو ته ژمن دی.

له همدې امله د ښوونیز نصاب اصلاح او پراختیا، د پوهنې وزارت له مهمو لومړیتوبونو څخه دي. همدارنگه په ښوونځیو، مدرسو او ټولو دولتي او خصوصي ښوونیزو تاسیساتو کې، د درسي کتابونو محتوا، کیفیت او توزیع ته پاملرنه د پوهنې وزارت د چارو په سر کې ځای لري. موږ په دې باور یو، چې د باکیفیته درسي کتابونو له شتون پرته، د ښوونې او روزنې اساسي اهدافو ته رسېدلی نشو.

پورتنیو موخو ته د رسېدو او د اغېزناک ښوونیز نظام د رامنځته کولو لپاره، د راتلونکي نسل د روزونکو په توگه، د هېواد له ټولو زړه سواندو ښوونکو، استادانو او مسلکي مدیرانو څخه په درناوي هیله کوم، چې د هېواد بچیانو ته دې د درسي کتابونو په تدریس، او د محتوا په لېږدولو کې، هېڅ ډول هڅه او هاند ونه سیموي، او د یوه فعال او په دیني، ملي او انتقادي تفکر سمبال نسل په روزنه کې، زیار او کوښښ وکړي. هره ورځ د ژمنې په نوي کولو او د مسؤلیت په درک سره، په دې نیت لوست پیل کړي، چې د نن ورځې گران زده کوونکي به سبا د یوه پرمختللي افغانستان معماران، او د ټولنې متمدن او گټور اوسېدونکي وي.

همدا راز له خوږو زده کوونکو څخه، چې د هېواد ارزښتناکه پانگه ده، غوښتنه لرم، څو له هر فرصت څخه گټه پورته کړي، او د زده کړې په پروسه کې د څیرکو او فعالو گډونوالو په توگه، او ښوونکو ته په درناوي سره، له تدریس څخه ښه او اغېزناکه استفاده وکړي.

په پای کې د ښوونې او روزنې له ټولو پوهانو او د ښوونیز نصاب له مسلکي همکارانو څخه، چې د دې کتاب په لیکلو او چمتو کولو کې یې نه سترې کېدونکې هلې ځلې کړې دي، مننه کوم، او د لوی خدای ﷻ له دربار څخه دوی ته په دې سپېڅلې او انسان جوړوونکې هڅې کې بریا غواړم. د معیاري او پرمختللي ښوونیز نظام او د داسې ودان افغانستان په هیله چې وگړي یې خپلواک، پوه او سوکاله وي.

د پوهنې وزیر

دکتور محمد میرویس بلخي

فهرست

شمیری	سرلیکونه	مخونه
لومړی لوست	حمد	۱
دویم لوست	د اسلام دسترپیغمبر حضرت محمد ﷺ ستاینه	۵
دریم لوست	له هېواد سره مینه	۹
څلورم لوست	د ښځو حقونه	۱۳
پنځم لوست	فعل : د جملې مهمه برخه	۱۷
شپږم لوست	مبارکه خرقه	۲۱

۲۵	سوله او امن	اووم لوست
۲۹	د نیالگیو کښېنول	اتم لوست
۳۳	تاریخي باغونه	نهم لوست
۳۷	عبدالقادر خان خټک	لسم لوست
۴۱	دارالامان مانی	یوولسم لوست
۴۵	عالماني روښنایي د دې دنیا	دولسم لوست
۴۹	عبدالرؤف ښوا	دیار لسم لوست
۵۳	سره میاشت	څوارلسم لوست
۵۷	هوسی او کپردي	پنځلسم لوست
۶۱	رنگونه (خبرې اترې)	شپاړسم لوست
۶۵	د ليک ډولونه	اووه لسم لوست
۷۱	د ازادي پېغام	اتلسم لوست
۷۵	نازو انا	نولسم لوست
۷۹	د قید ډولونه	شلم لوست
۸۵	ننګرهار	یوويشتم لوست
۸۹	سیدال خان ناصر	دوه ويشتم لوست
۹۳	د ولسي ادب ډولونه	درويشتم لوست
۹۷	دا کلی مه وراتوي	څلورويشتم لوست
۱۰۱	ماینونه – غمونه	پنځه ويشتم لوست
۱۰۵	ترافيکي پېښې (خبرې اترې)	شپرويشتم لوست
۱۱۱	پټه خزانه	اووه ويشتم لوست
۱۱۵	نشه ستره بدمرغي	اته ويشتم لوست
۱۱۹	وييپانګه	

حمد

- تاسې د مخه کله حمد لوستلی یا اورېدلی دی؟
- د حمد لیکلو یا ویلو اصلي هدف څه وي؟
- حمد په لغت کې ثنا او صفت ته وايي او په اصطلاح کې هغه منظومه وینا یا کلام دی چې د الله جلّ و علا ستاینه او ثنا پکې راغلې وي.
- د پخوانیو او اوسنیو شاعرانو د شعرونو په دیوانونو او ټولګو کې داسې شعرونه پیدا کولای شو چې د الله جلّ و علا ثنا او صفت ته ځانګړي شوي دي. په دغه ډول شعرونو کې په ډېره خوږه ژبه د خدای جلّ و علا ثنا او صفت بیان شوی دی. موږ د دې ټولګې د لوست پیل د ((احمد کلاچوي)) په حمديه شعر کوو.

حمد

الهي هسي شان راكړې محبت ستا
چې په هره ساكوم ثنا صفت ستا
ستا ثنا په خوله ويل د زړه خوښي ده
په دا رنگ ثنا صفت دی پر لذت ستا
سیال دې نشته باري خدایه لاشریک یې
په اخلاص کلمه وایم د وحدت ستا
خدای مې ته یې چې خالق د کل عالم یې
هم ایمان مې دی راوړی په حضرت ستا
نبیان واړه دا ستا حق دي، ما منلي
فرښتي، هم کتابونه، هم قیامت ستا
له هغه دښمنه مال ه امان راكړې
چې لعنت پرې وایه کپړي هر ساعت ستا
هم ایمان مې له زواله په امان کړې
له ایمان سره مې بوځې په عزت ستا
گناهونه مې د حد له شماره تېر دي
لیکن ډېر امید لرم د مغفرت ستا
په حرمت د پاک رسول چې عالیشان دی
خپل دیدار که رانصیب په عنایت ستا
د احمد توفیق هېڅ نشته د ویلو
مگر ښه ویل یې وکړل په همت ستا
(احمد کلاچوي)

احمد کلاچوي د کوزې پښتونخوا یو معاصر شاعر دی

د متن لنډيز:

خدایه! ماته ستا دومره مینه او محبت په زړه کې راکړې چې تل ستا په صفت او ثنا مشغول شم. ستا ثنا له هر څه غوره او بهتره ده. ته واحد او لاشریک خدای یې، سیال او مثال دې نشته. د ټولو مخلوقاتو خالق او پیدا کوونکی یې، ستا ټول رالېږلي نبيان او پیغمبران، آسماني کتابونه او فرېښتې حق دي، موږ منلي او ایمان مو پرې راوړی دی. خدایه! موږ ته له ستر دښمن شیطان څخه چې تا شرلی، رټلی او لعنت دې پرې ویلی، امن راکړې. موږ ډېر گناهگاریو، ستا فضل او کرم ته هیله من یو چې زموږ دا بې شمېره گناهونه په خپل فضل او کرم راوبښې.

۱- زده کوونکي دې متن په چوپه خوله ولولي، بیا دې هر زده کوونکی په نوبت سره د حمدیه شعر یو یو بیت په لوړ غږ د ټولگي په وړاندې ولولي. ښوونکی دې د اړتیا په وخت کې لازمه مرسته ورسره وکړي.

۲- زده کوونکي دې پر تختې لیکلي لغتونه او د هغو معناوې په خپلو کتابچو کې ولیکي او هغه دې په مناسبو جملو کې وکاروي.

۳- د ټول متن د مفهوم په باب چې څومره پوهېدلي یاست، هغه په خپله ژبه ووايي.

۴- زده کوونکي دې د کتاب د متن له مخې د دې بیتونو تش ځایونه په پنسل سره ډک کړي:

۵_ د جملو دغه تش ځايونه ډك كړئ :

- حمد هغه منظومه وينا ده چې د..... ستاينه او ثنا پكې را غلي وي.
- ټول پيغمبران..... كتابونه او فرښتې حق دي.
- الله ﷻ! ته د ټولو مخلوقاتو..... يې

۶_ يو زده کوونکی دې دا لاندې بيت پر تختې وليکي اونور زده کوونکي دې د هغه معنا او مفهوم په ساده توگه ووايي.

له هغه دښمنه ما له امان راکړې
چې لعنت پرې وايه کېږي هر ساعت ستا

- ۷_ يو زده کوونکی دې يو بيت د املاء په توگه ووايي او نور زده کوونکي دې هغه په خپلو کتابچو کې وليکي، بيا دې هماغه بيت د يوه زده کوونکي له خوا پر تختې وليکل شي، نور زده کوونکي دې خپله ليکنه ورسره وگوري او خپلې تېروتنې دې سمې کړي.
- يو زده کوونکی دې د آسماني کتابونو نومونه واخلي او بل دې د هغو پيغمبرانو نومونه واخلي چې دا کتابونه پرې نازل شوي دي.
  - زده کوونکي دې د پيغمبرانو د دندو په هکله څو کرښې وليکي او بيا دې څو تنه خپله ليکنه نورو ټولگيوالو ته ولولي.

زده کوونکي دې د کورنۍ دندې په توگه د الله ﷻ د ځينو هغو نعمتونو په هکله چې خپلو بندگانو ته يې ورکړي دي، څو کرښې وليکي او په راتلونکي پښتو لوست ساعت کې دې يې د ټولگيوالو په وړاندې ولولي.

دویم لوست

د اسلام ستر پیغمبر حضرت محمد ﷺ

شاعران او لیکوال د اسلام د ستر پیغمبر ﷺ ستاینه په خوږه ژبه په نظم او نثر کې په یو ځانگړي ډول کوي.

د شعر یا نثري لیکنې دغه ډول ته نعت یا نعتیه وینا وایي.

موږ او تاسې د دې ټولگي په دویم لوست کې په نثر لیکلې نعتیه لیکنه لولو.

- د اسلام د ستر پیغمبر حضرت محمد ﷺ ستاینه زیاتره په نظم کې وي، کله مو په نثر کې هم لوستلې ده؟

- د حضرت محمد ﷺ له دوران څخه مخکې نړۍ په څه مصیبتونو اخته وه؟

د دنیا پر مخ هرې خواته د ناپوهۍ، وېرې او وحشت لړې خپرې وې. بشریت په بې شمېره خرافاتو او واهمو کې راگیر و، خلکو انساني فضیلتونه او انساني کرامت هېر کړي وو. په کعبه شریفه کې د لوی خدای ﷻ د عبادت او لمانځلو ځای د بتانو لمانځلو نیولی و او په پراخه توګه یې رواج موندلی و. انسانانو او ټولنې اصلاح، سمون او عدالت ته پوره ضرورت درلوده. د نړۍ پر مخ په دغسې حالت کې د بني هاشمو د کورنۍ د عبدالمطلب د زوی عبدالله په کور کې حضرت محمد ﷺ وزېږېد.

کله چې دغه نوراني بشر پیدا شو، نو د خدای ﷻ نور یې په سترګو کې ځلېده او په همدغه نور یې شاوخوا د ظلم تیارو ته په ډېرې حیرانۍ کتل او د خلکو د باطلو عقیدو، رسمونو او رواجونو او فکرونو تیاره ګوتو نه یې لیدل. څومره چې رالوېده د خلکو په بدمرغیو پوهېده او د هغو اصلي لاملونه ورته معلومېدل. حضرت محمد ﷺ که په سفر کې و او که په خپل کلي کور کې، که یو وخت په شپانه توب بوخت و او که بل وخت یې بیا سوداګري کوله، نو د خلکو په دغه بدحالت او بدمرغیو ډېر ځورېده. له هغه سره تل د دغه حالت او ناپوهۍ د له منځه وړلو او د بشریت د ژغورلو فکر و. د خدای ﷻ دغه غوره بنده له کوچنیوالي څخه تر ځوانۍ او بیا پاڅه عمر ته د رسېدو تر وخته په خبرو او عمل کې د ده صداقت، غوره اخلاقو، خیر غوښتنې، لوړ همت، زغم او ډېر عالي شخصیت دوست او دښمن حیران کړي وو. هر چا ته منلی و او د ((امین)) په درانه لقب یې بللی و. خدای ﷻ چې خپل دا نازولی بنده د کوم ستر مسئولیت او مهم کار د سرته رسولو له پاره پیدا کړی و، هغه د ده په فکر او عمل کې څرګندېدل، خو ده په دې باب چاته څه نه ویل او دا راز یې له ځان سره ساتلی و. کله چې یې عمر څلوېښتو کلونو ته ورسید، د لوی خدای ﷻ له خوا پرې د جبرائیل علیه السلام په وسیله وحې راغله او په پیغمبرۍ مبعوث شو. حضرت محمد ﷺ د حق دین ته بلنه پیل کړه. هغوی چې د ده په حقانیت او شخصیت باور درلود، سمدلاسه یې د ده بلنه ومنله او ایمان یې پرې راوړ. کومو خلکو چې د دنیا مال، قومي او قبیلوي تعصبونو او غرور یې د باطن سترګې پندې کړې وې اود انسانانوپه حقونو یې سترګې پټولې، په ګمراهۍ کې پاتې شول. د لوی خدای ﷻ په مرسته او د قران کریم له معجزې ډکو ایتونو په اغیزو سره د الله ﷻ استازي د کفر او شرک کمپله ټوله کړه او د اسلام حق دین یې خپور کړ او د ټول بشر حقوق یې روښانه کړل او د

هغوی د ورکړې ملا تر یې وکړ.

د اسلام مقدس دین په ډېر لږ وخت کې داسې پرمختګ وکړ چې د نړۍ د دینونو په تاریخ کې یې ساری نه لیدل کېږي. نه یوازې د عربو لویو وړو قومونو، قبیلو او شاوخوا ملکونو، بلکې د جهان گوټ گوټ ته د دې حق دین زرینې پلوشې ورسیدې. همدې مقدس دین د بشریت د دواړو جهانونو نېکمرغۍ تضمین کړې.

الهي! د خپل نازولي پیغمبر حضرت محمد ﷺ د سپیڅلي روح په برکت زموږ په زړونو کې د بې اتفاقی او کرکې اورونه مړه کړې، هېواد ته مو سوله او سوکالي راولې چې موږ خپل هېواد او نور بشریت ته د خدمت جوګه شو.

د متن لنډیز:

هغه مهال چې پر ټول جهان د جهالت او ناپوهۍ تپه تیاره خپره وه، بشریت په بې لارۍ او گمراهۍ سر و، د حق او باطل تر منځ یې توپیر نشو کولای، د خدای ﷻ د لمانځنې او عبادت ځای بت لمانځنې او ډول ډول خرافاتو نیولی و، انسانیت له یوې لویې تباهی سره مخامخ و، خدای ﷻ پر بشریت رحم وکړ، د هغوی د لارښوونې او سمې لارې ته د رابللو لپاره یې حضرت محمد ﷺ د خپل استازي په توګه وګوماره. د بشریت لپاره یې د دواړو جهانونو د نېکمرغۍ زیری راوړ او له بې لارۍ څخه یې وژغوره.

فعالیتونه

۱- زده کوونکي دې د ښوونکي له خوا تر متن لوستلو او لازمو څرګندونو وروسته متن په چوپټیا سره ولولي. بیا دې له ځینو زده کوونکو څخه وغواړي چې متن د ټولګي په وړاندې په لوړ غږ ولولي. نور زده کوونکي دې غوږ ونیسي.

۲- يو زده كوونكى دې په خپله خوښه د ټولگي په وړاندې د متن يو پاراگراف ولولي، بل زده كوونكى دې په خپله خوښه په ټولگي كې معنا كړي. ښوونكى دې د اړتيا په وخت كې مرسته وكړي.

۳- زده كوونكي دې د لوست هغه لغتونه چې ښوونكي پر تختي ليكلي او معنا كړي دي، په خپلو كتابچو كې وليكي او بيا دې په جملو كې وکاروي.

۴- ځينې زده كوونكي دې د لوست عمومي مفهوم ټولگيوالو ته په خپله ژبه ووايي.

۵- ښوونكى دې له زده كوونكو وپوښتي چې:

- حضرت محمد ﷺ په څه ډول حالاتو كې په پيغمبرۍ مبعوث شو؟
- حضرت محمد ﷺ بشريت ته څه راوړل؟

۶- زده كوونكي دې دوه، دوه تنه په خپل منځ كې د حضرت محمد ﷺ په ژوند او سيرت باندې د پوهېدو د ارزښت په هكله خبرې وكړي، بيا دې يو تن د نورو په استازيتوب د خپلو خبرو نتيجه ټولگيوالو ته ووايي.

- څو زده كوونكي دې په وار سره ووايي چې د اسلام ستر پيغمبر حضرت محمد ﷺ د انسان د حقونو په اړه څه لارښوونې كړي دي.

- يو زده كوونكى دې د متن يو پاراگراف نورو ټولگيوالو ته د املاء په توگه ووايي او هغوى دې وليكي، بيا دې هر زده كوونكى خپله ليكنه له نوموړي پاراگراف سره پرتله كړي.

زده كوونكي دې د حضرت محمد ﷺ د ژوند او سيرت په اړه څو كړنې وليكي. په بل ساعت كې دې يې د ټولگي په وړاندې ولولي.

دریم لوست

له هېواد سره مینه

- خلک ولې له خپل هېواد سره مینه لري؟
- هر چا ته خپل وطن کشمیر دی، دا متل څه معنا لري؟
- هغه وگړي چې په یوه جغرافیایي سیمه کې اوسي، گډ کلتور او تاریخ لري، یو ملت بلل کېږي.
- د ټول ملت ټاټوبي ته هېواد وايي. افغانستان یو هېواد او اوسېدونکي یې یو ملت دی، د دې ملت نوم افغان دی. په دې لوست کې له خپل هېواد او ټاټوبي سره په مینه خبرې کوو.

پر هر چا خپل هېواد او ټاټوبي گران دی او مينه ورسره لري او د هېواد ټول اوسېدونکي قومونه سره وروڼه او يو د بل مټ او بازو دي.

د هوا مرغان هم له خپلو ځالو سره چې کور او وطن يې بلل کېږي، مينه لري. له همدې امله هره ورځ له خپلو ځالو څخه الوځي، په شنو باغچو او سمسورو باغونو کې مېوې خوري، د گلو پر څانگو گرځي، خو خپل کور نه هيروي او بېرته خپلو ځالو ته ځکه راځي چې دوی هم زموږ په څېر له خپل کور او ځالې سره مينه لري. د مېنې او کور مينه د هر چا په زړه کې وي او خپل هېواد په هر چا گران دی. د يوه هېواد اوسېدونکي په خپل وطن کې د اوسېدلو او زده کړې حق لري. زموږ گران هېواد افغانستان د هر افغان په زړه کې ځای لري او مينه ورسره لري، تر دې چې خپل سر او مال ترې څاروي، خويوه لوېشت ځمکه يې چاته نه پرېږدي، لکه چې يو شاعر وايي:

خپله خاوره به په خپلو وينو پالم   که حاجت يې قرباني زما د تن شي

هېواد د گرانې مور غوندې دی. د هېواد رڼې اوبه د مور د شيدو غوندې سپينې او خوږې وي. هېواد د اولاد په څېر موږ په خپله غېږه کې لويوي. همدا لامل دی چې هېواد راباندې گران دی او پرې له سر او مال څخه تېر يو. د هېواد دا سپرې خاورې زموږ د پلرونو او نیکونو هېوکي دي چې موږ ورته په درنه سترگه گورو. موږ چې په دې هېواد کې لوی شوي يو او په اوبو او هوا، غلو او دانو يې ژوند کوو، پر موږ دومره حق لري، لکه يو زړه سوانده او مهربانه مور چې يې پر خپل اولاد لري. موږ د دې گران هېواد د سپيڅلې خاورې هغه نيا لگي يو چې خزان او پسرلی مو يو دی.، ښه او بد، غم او ښادي مو شريک دي. د يوه افغان په نامه يادېږو او يو له بله په هېڅ ډول نه بېلېږو، ټول يو او واحد ملت يو. ټول بايد د خپل هېواد د ودانۍ او د خلکو د سوکالۍ لپاره لومړی زده کړه او بيا کار وکړو چې هېواد مو ودان او هېوادوال مو سوکاله شي. ددې وطن هر اوسېدونکی له رنگ، ژبې، قوم او سمت له توپير پرته حق لري چې دلته و اوسي اود هېواد له ټولو امتيازونو نه برخمن وي اود هغوی په مقابل کې خپل مسؤليت سرته ورسوي. مثلاً ټول نرينه او ښځې زده کړې وکړي او په گټه خپل هېواد ودان کړي اود هېواد په پاکوالي اوسمسورتيا کې عملي گامونه پورته کړي.

د متن لنډيز:

هغه خلک چې د ګډ فرهنگ او ګډ تاريخ په لرلو په يوه جغرافيايي سيمه کې اوسېږي، دغه د اوسېدلو سيمې ته هېواد يا ټاپوۍ ويل کېږي. زموږ د افغانانو د استوګنې سيمه افغانستان نومېږي. هر څوک چې په افغانستان کې اوسېږي او د افغانستان تابعيت لري، افغان بلل کېږي. ټول افغانان له خپل هېواد او ټاپوۍ سره مينه لري. د دفاع او ساتنې لپاره يې هر ډول سربښندنې ته چمتو دي. موږ بايد د خپل هېواد د رښتينو بچيانو په توګه د هېواد د ودانۍ او خلکو د سوکالۍ لپاره هر اړخيزې هلې ځلې وکړو.

۱- څو زده کوونکي دې د لوست متن ولولي، نور زده کوونکي دې د کلمو تلفظ ته پاملرنه وکړي.

۲- څو زده کوونکي دې په وار سره د لوست د مفهوم په هکله خبرې وکړي، نور زده کوونکي دې ورته غوږ ونيسي.

۳- يو زده کوونکی دې د نورو په استازۍ د متن څو جملې ولولي، نور زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې د املاء په توګه وليکي.

- بل زده کوونکی دې هماغه جملې د کتاب له مخې پر تختې وليکي، نور زده کوونکي دې د هغې له مخې خپلې غلطۍ سمې کړي.

- يو زده کوونکی دې پر تختې دغه جمله (هېواد پر موږ ګران دی...) وليکي نور زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې هغې ته انکشاف ورکړي او بيا دې څو تنه خپلې ليکلې جملې نورو ټولګيوالو ته ولولي.

۴_ زده کوونکي دې په وار سره خپل ځان معرفي کړي او ودې وايي چې په راتلونکي کې به هېواد ته څه خدمتونه وکړي.

• خو زده کوونکي دې په وار سره د هېواد د مينې د اهميت په هکله خبرې وکړي او نور دې ورته غوږ ونيسي.

۵_ زده کوونکي دې په ترتيب سره د لوست سخت لغتونه ووايي، بل دې معنا پر تختې وليکي، بل زده کوونکي دې ترې جمله جوړه کړي.

۶_ زده کوونکي دې متن په چوپه خوله ولولي او پنځه صفتونه دې پکې نښه کړي. په خپلو کتابچو کې دې يې وليکي او په جملو کې دې وکاروي.

۷_ زده کوونکي دې په څو کسيزو ډلو کې د لاندې پوښتنود ځوابونو په هکله خبرې وکړي.

• هېواد کومې جغرافيايي سيمې ته وايي؟

• موږ ولې له خپل ټاټوبي سره مينه لرو؟

• هېواد پر موږ کوم حقونه لري؟

• الوتونکي او څاروي ولې له خپل استوگنځي يا ځالې سره مينه لري؟

۸_ زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي. د يوې ډلې خو زده کوونکي دې په وار سره د بلې ډلې زده کوونکو ته يوه جمله ووايي، هغه دې يې په منفي او سواليه جمله بدله کړي.

زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې له هېواد سره د مينې په هکله څو کرښې وليکي، په بل درسي ساعت کې دې خپلو ټولگيوالو ته ووايي.

څلورم لوست

د ښځو حقونه

- د نړۍ نوميالي د چا په غېږ کې روزل شوي دي؟
  - ښځې کوم حقونه لري؟
- له بده مرغه چې په ډېرو ټولنو کې د ښځو پر وړاندې توپیر موجود دی. دغه توپیر د ناوړو عنعنو او نالوستۍ پر بنسټ ولاړ دی.
- د همدغو توپیرونو له کبله د ښځو حقونه تر پښو لاندې کېږي او له ښځو سره له زور زیاتي او تاوتریخوالي نه کار اخیستل کېږي.
- په دې لوست کې د ښځو پر ځینو هغو حقونو بحث کوو چې له نړینه سره یو شان ترې برخمنې دي.

ښځې د هر هېواد او ټولنې نيمایي بشري برخه جوړوي. له همدې امله د دوی حقونه د بشر د حقونو ډېره مهمه او ستره برخه ده. که د بشر تاریخ ته وگورو، ښځو له نړینه وو سره د کور، کورنۍ، ټولنې او هېواد د اجتماعي چارو په سرته رسولو کې ارزښتناکه برخه اخیستې ده. د نړۍ نوميالي د همدوی په غېږو کې روزل شوي او پالل شوي دي.

د اسلام په سپېڅلي دين کې د ښځو حقونو ته پوره پاملرنه شوې ده. د اسلام د مقدس دين له ظهور او خپرېدو څخه د مخه په عربستان او د نړۍ په نورو هېوادونو او ټولنو کې د ښځو حقونو ته په مناسب او لازم اهميت قايل نه وو. د هغوی په وړاندې به ډېر بد چلند کېده. په سپکه سترگه به ورته کتل کېدل. د سوداگرۍ د مال په شان به پلورل کېدلې او اخیستل کېدلې. ډېر زور زیاتي به ورسره کېده. کله چې د اسلام دين راغی، په الهي احکامو کې په قاطعیت سره له ښځو سره د هر ډول زور زیاتي او ناوړه سلوک د پای ته رسولو حکمونه وشول.

د ښځې حقيقي خبره يې څرگنده کړه. الله ﷻ ښځه هم د نړینه په شان د ټولو فرضي عبادتونو په سرته رسولو مکلفه گرځولې ده. د نړینه په شان يې د مالکیت حق ورکړی دی. کولی شي سوداګريزې چارې هم سمبال کړي. د علم زده کړه يې هم په ښځه او نړيو شان فرض او لازمي گرځولې ده. اسلام ښځو ته دا حق ورکړی چې په کور، کورنۍ، ټولنې او هېواد پورې د مربوطو مسایلو په هکله خپل نظر څرګند کړي او په اجتماعي فعالیتونو کې پوره برخه واخلي.

همدارنگه د نړۍ په کچه د بشر د حقونو په نړيواله اعلامیه، نورو نړيوالو تړونونو او کنوانسیونونو کې هم د ښځو د حقونو په هکله ډېر تاکیدونه شوي دي.

له ښځو سره د هر ډول تبعیض او توپیر د له منځه وړلو په نړيوال تړون کې راغلي دي چې ښځې له نړینه وو سره په اجتماعي، اقتصادي او سياسي فعالیتونو کې د برخې اخیستلو برابر حقونه لري. د بشر د حقونو نړيواله اعلامیه په ۱۹۴۸ م. کال د دسمبر په لسمه د ملګرو ملتونو د عمومي ټولنې له خوا تصویب شوه، په هغې کې د ښځو لپاره ټول مدني حقونه تثبیت شوي دي. په دغو حقونو کې د فکر او بیان آزادي، د زده کړې آزادي، د مطبوعاتو او معلوماتو آزادي، د غونډو او ټولنو جوړولو او نورې آزادۍ شاملې دي.

دغې اعلاميې ښځو ته له نرينه ووسره برابر ټول سياسي حقونه هم ورکړي دي. په دغو حقونو کې د يوې څوکۍ يا د بېلابېلو برخو د مشرۍ لپاره د انتخابېدو او انتخابولو حق يا په بله وينا د رای اخيستلو او رای ورکولو حق شامل دی. اعلاميې ښځو ته د نرينه وو په شان اقتصادي، ټولنيز او کلتوري حقونه او آزادۍ هم ورکړي دي. ښځې ته هم په زده کړې، کار، کلتوري او هنري خلاقيتونو، ټولنيزو او په اقتصادي فعاليتونو کې د گډون حق ورکوي.

له دې سره سره چې له يوې خوا د اسلام سپيڅلي دين ښځو ته له نرينه وو سره يو شان حقونه ورکړي دي او د بشر د حقونو نړيوالې اعلاميې او کنوانسيونونو او په هر هېواد کې ملي قوانينو هم د ښځو د حقونو په اړه ډېر ټينگارونه او تاکيدونه کړي دي، بيا هم وينو چې د نړۍ په زياترو هېوادونو او ټولنو کې ناوړو عنعنو او موجودو توپيرونو له ښځو څخه بېلا بېل حقونه په لږه يا زياته پيمانه غصب کړي دي. هغوی له خپلو ډېرو حقونو څخه بې برخې کېږي او ورته په سپکه سترگه کتل کېږي. هغه هېوادونه چې د بشر د حقونو نړيواله اعلاميه او نور مربوطه کنوانسيونونه يې منلي او لاسليک کړي دي، په دې مکلف دي چې هغه عملي کړي. ښځو ته بايد خپل ټول حقونه چې په دغو معتبرو سندونو کې تثبيت دي، ورکړي.

زموږ په هېواد کې کلونه کلونه د نامناسبو ټولنيزو شرايطو او ناوړو عنعنو او د ښځو په وړاندې د ډول ډول تبعيضونو د شته والي له امله د ښځو حقونه تر پښو لاندې شوي او له ډېرو حقونو څخه بې برخې شوي دي، خو اوس په هېواد کې داسې لارې چارې برابرې شوي چې ښځو ته د هغو حقونو ورکړل شي اود هغو په مقابل کې هر ډول تبعيضونه له منځه يوړل شي.

د متن لنډيز:

ښځه د هرې ټولنې او بشري نړۍ نيمه برخه جوړوي، نو ځکه يې حقونه هم د بشري حقونو لويه او مهمه برخه گڼل کېږي. د اسلام سپيڅلي دين هم د ښځو حقونو ته پوره پاملرنه کړې او په دې هکله په قرآن کریم کې ډېر الهي احکام او په نبوي حديثونو کې ډېرې لارښوونې موجودې دي. د بشري حقونو په نړيواله اعلاميه او نورو سندونو کې هم دغه حقونه تثبيت او پرې ټينگار شوی، خو ډېر ځله د نړۍ په بېلا بېلو ټولنو کې له پېرېو راهيسې د مسلطو عنعنو له مخې د هغوی حقونه غصب کېږي او په سپکه سترگه ورته کتل کېږي. ښځه چې د بشریت او ټولنې نيمه برخه ده، نو بايد حقونو ته يې درناوی وشي او له خپلو حقونو څخه يې برخې نشي.

- ۱- زده کوونکي دې په خپل وار سره د متن یو یو پاراگراف ولولي.
- ۲- یو یو زده کوونکي دې د ټولگي مخې ته راوبلل شي چې د متن د مفهوم په هکله خبرې وکړي.
- ۳- زده کوونکي دې د ښوونکي له خوا پر تختې لیکلي لغتونه او د هغو معناوې په خپلو کتابچو کې وليکي او هغه دې په مناسبو جملو کې استعمال کړي.
- ۴- زده کوونکي دې په څلور کسيزو ډلو وویشل شي چې په خپل منځ کې د ښځو د حقونو په هکله بحث وکړي او نتیجه یې وليکي، یو تن دې هغه د خپلې ډلې په استازیتوب د ټولگي په وړاندې ولولي.
- ۵- زده کوونکي دې په وار سره دغه پوښتنې ځواب کړي:
  - ښځې ولې د ټولنې نیم وجود گڼل کېږي؟
  - د اسلام دین له راتگ څخه د مخه ښځو ته په کومه سترگه کتل کېدل؟
  - اسلام ښځو ته کوم حقونه ورکړي دي؟
  - د بشر د حقونو په نړیوالې اعلامیې کې ښځو ته کوم حقونه ورکړل شوي دي؟
  - ولې په ځینو سیمو او ټولنو کې ښځو ته خپل حقونه نه ورکول کېږي؟
- ۶- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي. یوه ډله دې د هغو حقونو لېست جوړ کړي چې د اسلام سپېڅلي دین ښځو ته ورکړي دي. بله ډله دې د هغو حقونو نومونه وليکي چې د بشر د حقونو په نړیواله اعلامیه کې یې یادونه شوې ده. بیا دې د هرې ډلې زده کوونکي په خپل وار سره د حقونو لیکلې لېست د ټولگي په وړاندې ولولي.
- ۷- زده کوونکي دې د لاندې کلمو متضادې کلمې په خپلو کتابچو کې وليکي او په مناسبو جملو کې دې استعمال کړي:

- ۱- ستر   ۲- سپېڅلی   ۳- سپک   ۴- ډېر   ۵- بد

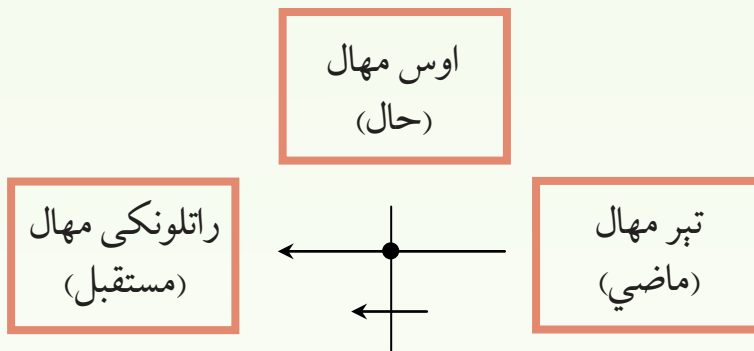
کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د کورنۍ د غړو یا نورو کلیوالو او مشرانو په مرسته د داسې یوې پیښې په اړه معلومات وليکي چې د ښځو حقونه پکې غصب شوي یا تر پښو لاندې شوي دي، په بل راتلونکي درسي ساعت کې دې هغه معلومات د ټولگيوالو په وړاندې ولولي.

فعل : د جملې مهمه برخه

ژبه له بېلا بېلو غبرونو څخه جوړه شوې ده چې له همدغو غبرونو څخه بيا کلمې او له کلمو څخه عبارتونه او جملې جوړېږي.

دغه راز له همدغو کلمو څخه نومونه، ضميرونه، صفتونه، فعلونه او قيدونه هم جوړېږي.

تاسويه تېرو ټولگيو کې د نومونو ځينې ډولونه ولوستل، په دې ټولگي کې به د فعل ډولونه په لنډ ډول وپېژنئ:

— که چېرې په يوه جمله کې فعل رانه وړل شي، څه ستونزې به رامنځ ته شي؟

فعل هغه کلمه ده چې په يوه وخت کې د يو کار يا يوې پېښې په کېدو يا د يوه حالت په راڅرگندېدو دلالت کوي.

فعل ډېر ډولونه لري. دلته يې ځينې درې پېژنو.

لومړۍ د معنا له مخې د فعل ډولونه:

په پښتو ژبه کې فعلونه د معنا له مخې په دوو ډولونو وېشل شوي دي :

لازمي او متعدي فعلونه

لازمي هغه فعل دی چې په جمله کې يوازې فاعل ته اړتيا لري او مفعول نه غواړي،

لکه: پلوشه لاره. زيرک راغی. زه ځم. مور ځو.

متعدي هغه فعل دی چې په جمله کې پر فاعل سربېره مفعول هم وغواړي، لکه: احمد محمود

ووايه، احمد زه وليدم او داسې نور.

د زمانې په لحاظ د فعل ډولونه :

په درې ډوله دی : تېر مهال فعل، اوس مهال فعل او راتلونکی فعل

۱_ تېر مهال فعل

دا هغه فعل دی چې د يو کار د ترسره کېدو يا د يوې پېښې له پېښېدو څخه په تېره زمانه کې

معلومات راکوي چې ځينې ډولونه يې په لا ندې ډول دي.

مطلقه ماضي، استمراري ماضي، نژدې ماضي، ليرې ماضي.

مطلقه ماضي: هغه ده چې ليرې والی او نژدېوالی يې نظر اوسنی زمانې ته معلوم نه وي.

لکه: ما ليک وليکه، ما کميس واغوست.

يا په کلمه باندې د څپې په بدلون سره لکه: زه ځملاستم، زه کښېناستم.

استمراري ماضي

هغه ده چې په تېر وخت کې د يو کار په کېدلو يا د يوې پېښې د پېښېدو استمرار او دوام وښيي لکه:

ما خټکې خوړ، تا خط ليکه او نور.

نژدې ماضي:

هغه ده چې د يوه کار د کېدو وخت حال زمانې ته نژدې وي چې نقلي ماضي هم ورته وايي، لکه:
زه ورغلی يم، موږ ورغلي يو، دوی ورغلي دي او نور.

لېږې ماضي:

هغه ده چې د يوه کار کېدل يا د يوې پېښې پېښېدل پکې له حال زمانې څخه لرې وي.
لکه: ماليدلې وه، تا ليدلې وه، زه راغلې وم، موږ راغلي وو.

۲- حال فعل:

حال فعل په اوسني وخت کې د يو کار يا يو وخت په ترسره کېدو دلالت کوي، لکه: زه ليکم، زه
لوست وایم، دوی ځي، دوی وايي او نور.

۳- مستقبل فعل:

دا هغه فعل دی چې په راتلونکي وخت کې د يوه کار يا د يوې پېښې په سرته رسولو دلالت وکړي.
مستقبل له اوس مهال فعل څخه د ((به)) په زياتولو سره جوړېږي، لکه:
زه به وليکم، ته به وليکې، دوی به وځوري، تاسې به راشئ.

د متن لنډيز

په دې لوست کې مو فعل او د هغه په ډولونو خبرې وکړې، ومو ويل چې فعل په يوه ټاکلي
وخت کې د يوه کار يا يوې پېښې په کېدو يا د يوه حالت په راڅرگندېدو دلالت کوي.

فعل د معنا له مخې په دوه ډوله دی:

لازمي فعل او متعدي فعل

فعل د زمانې له پلوه په درې ډوله دی.

ماضي فعل، حال فعل او راتلونکی فعل

- ۱- زده کوونکي دې يو ځل متن په چوپټيا سره ولولي. بيا دې څو تنه په لوړ اواز په داسې ډول متن ولولي چې نور زده کوونکي د کلمو تلفظ ته متوجه شي.
- ۲- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي. يو زده کوونکی دې د فعل نوم ووايي او د بلې ډلې زده کوونکی دې هغه فعل په حال زمانه کې بل زده کوونکی دې په ماضي زمانه کې او بل دې په راتلونکې زمانه کې په جمله کې استعمال کړي.
- ۳- څو زده کوونکي دې د فعل د ارزښت په هکله خبرې وکړي.
- د يوې ډلې زده کوونکي دې د څو لازمي فعلونو نومونه واخلي او د بلې ډلې زده کوونکي دې هغه پر تختې په جمله کې استعمال کړي.
- وروسته دې د بلې ډلې زده کوونکي د متعدي فعلونو نومونه واخلي، د بلې ډلې زده کوونکي دې هغه په جمله کې استعمال کړي.
- ۴- زده کوونکي دې په خپله خوښه د زمانې په لحاظ څو فعلونه په خپلو کتابچو کې وليکي، بيا دې د ټولگيوالو په مخ کې ووايي او په ارزښت دې يې خبرې وکړي.
- ۵- زده کوونکي دې لاندې نيمگړې جملې په خپلو کتابچو کې سمې کړي او بيا دې د ټولگي په مخ کې د هرې جملې ناسمه او سمه بڼه زده کوونکو ته ووايي.
- زه کورته تللی وو، زه په خپلو کتابچه ليک نشو ليکلی، زده کوونکي ښوونځي ته راغی، موږ به سبا ته ښوونځي ته لاړ شم، ما خورلې وه ډوډۍ په کور کې.
- ۶- داسې جملې په خپلو کتابچو کې وليکئ چې په هغو کې فعل د تېرې او راتلونکې زمانې له پلوه استعمال شوي وي او بيا هغه جملې د ټولگي په مخ کې ووايي.
- يو زده کوونکی دې په خپله خوښه يو فعل په يوه زمانه کې استعمال او وليکي. څو زده کوونکي دې په خپله خوښه نوموړې جمله په بله زمانه کې د تختې پر مخ وليکي.
- ۷- يو زده کوونکی دې پر تختې څو جملې وليکي. يوه ډله زده کوونکي دې هغه په خپلو کتابچو کې په منفي جملو واړوي او بله ډله دې هغه جملې په خپلو کتابچو کې په سوالیه جملو واړوي، بيا دې د ټولگيوالو په وړاندې ووايي.

کورنۍ دنده

هر زده کوونکی دې په خپله خوښه په هره زمانه کې څو جملې وليکي او په بل درسي ساعت کې دې خپلو ټولگيوالو ته ووايي.

شپریم لوست

مبارکه خرقه

– تاسې کله د مبارکې خرقې نوم اورېدلی؟
 – له دې خبر یاست چې د حضرت محمد ﷺ مبارکه خرقه اوس چیرې ده؟
 خرقه په اصطلاح کې هغه لباس او جامه ده چې له ډول ډول ټوکرانو څخه جوړه شوې وي، د چپنې په څېر اوږده لستونې لري، درویشان او صوفیان یې اغوندي. دلته موږ د اسلام د ستر پیغمبر حضرت محمد ﷺ مبارکه خرقه درېږنو چې د لوی احمد شاه بابا په وخت کې کندهار ته راوړل شوې ده.

د اسلام د ستر پیغمبر حضرت محمد ﷺ مبارکه خرقه چې اوس د کندهار ښار په یوې ودانۍ کې خوندي ده، د تاریخي روایاتو له مخې دا هماغه خرقه ده چې رسول ﷺ حضرت ویس قرني ته وربښلې وه.

دغه خرقه د امیر تیمور گورگاني د واکمنۍ تر مهاله په عراق کې وه. کله چې نوموړی د عراق په نیولو برلاسی شو، مبارکه خرقه یې له هغه ځایه د خپلې امپراتورۍ مرکز سمرقند ته راوړه، یوه ودانۍ یې ورته جوړه کړه او خوښه سادات یې د هغې متولیان مقرر کړل او د دغې سیمې مالیه یې هغوی ته وقف کړه. تر ۱۰۷۴ هـ. ش. کال پورې په سمرقند کې وه. په نوموړي کال کې ابوسعید اوغلان چې د گورگانيانو له کورنۍ نه د شرقي ترکستان حکمران و، نوموړې خرقه شریفه یې ترکستان ته راوړه او تر ۱۱۰۹ هـ. ش. پورې په بلخ کې وه. په نوموړي کال کې دوو تنو محمد رضا او شیخ محمد نیازغونښتل چې د چترال له لارې یې هند ته یوسي. د بدخشان والي د هغوی په نیت خبر شو دغه چینه یې ونیوه په همدغه کال یې د بدخشان د جورگن په ښار کې یې ورته د ساتلو لپاره ځای وټاکه، یوه ودانۍ یې ورته جوړه کړه. په همدغه نېټه نوموړی ښار د فیض آباد په نوم شو. بیا نوموړي خرقه شریفه د احمد شاه بابا د واکمنۍ پر مهال له بدخشان څخه کابل ته په اوښ باندې راوړل شوه، د کابل په علي آباد کې ورته ځای وټاکل شو، بیا له کابل نه د ربیع الاول په ۹ نېټه کندهار ته یوړل شوه.

په لاره کې به په هر پړاو کې خلک د هغې لیدو ته راټولېدل او په ډېر درناوي به یې لیدله. ډېرې ورځې پر لاره پرې ووتلې، تر هغو چې یې کابل ته راوړسوله، ۹ میاشتې دلته په کابل کې خوندي وه او خلک له ډېرو لرو ځایونو څخه د هغې لېدنې او زیارت ته ورتلل.

وروسته بیا د لوی احمد شاه بابا په حکم مبارکه خرقه د کندهار ښار ته یوړل شوه. هلته په هغې ښکلې قباکې چې ورته جوړه شوې وه، کېښودل شوه. خرقه مبارکه تر ننه پورې په هغې ځانگړې ودانۍ کې چې د احمد شاه بابا د مقبرې تر څنګ واقع ده، خوندي او خلک یې په ډېر درناوي زیارت ته ورځي.

د متن لنډيز:

د حضرت محمد ﷺ مبارکه خرقه د لوی احمد شاه بابا په وخت کې کندهار ته راوړل شوې او اوس هلته په یوې ځانگړې ودانۍ کې خوندي ده. دا هماغه مبارکه خرقه ده چې د اسلام پیغمبر حضرت محمد ﷺ ویس قرنې ته وربښلې وه. څه موده په عراق کې وه او بیا له هغه ځایه امیر تیمور گورگاني سمرقند ته راوړه اولادې یې د بدخشان فیض آباد ته راوړه او بیا احمد شاه بابا د خپلو سوبو په بهیر کې کندهار ته راوړه چې تر اوسه هلته خوندي ده.

۱- زده کوونکي دې یو ځل لوست په چوپه خوله ولولي، بیا دې څو تنه زده کوونکي د لوست یو یو پراگراف د کتاب له مخې ولولي او نور دې ورته غور ونيسي.

۲- زده کوونکي دې دنده واخلي چې د مبارکې خرقې د ځای او راوړلو په باره کې څو کرښې وليکي او بیا دې هر یو خپله لیکنه ټولگيوالو ته ولولي.
- یو زده کوونکی دې یې پر تختې څو لغتونه وليکي، نور زده کوونکي دې پر تختې لیکل شوي لغتونه په خپلو کتابچو کې وليکي او په جملو کې دې وکاروي او بیا دې په ټولگي کې واوروي.

۳- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي. له هرې ډلې څخه دې یو یو تن پورته شي او خپلو ټولگيوالو ته دې د مبارکې خرقې د راوړلو په هکله معلومات وړاندې کړي.

۴- ښوونکی دې له څو زده کوونکو نه لاندې پوښتنې وکړي.

- مبارکه خرقه اوس چیرې ده ؟

– مبارکه خرقة څه ارزښت لري؟

– مبارکه خرقة له فيض آباد څخه څه ډول تر کندهار پورې راوړل شوه؟

۵– له يوې ډلې څخه دې يو زده کوونکی د زده کوونکو د مسؤليت او دندې په هکله خبرې وکړي.

– له بلې ډلې څخه دې څو زده کوونکي په ټولگي کې د نظم او دسپلين په ارزښت خبرې وکړي.

۶– زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي:

يوه ډله دې له متن نه څو عام نومونه راوباسي او په خپلو کتابچو کې دې يې په جملو کې استعمال کړي او بله ډله دې له متن څخه څو خاص نومونه پيدا او په خپلو کتابچو کې دې په جملو کې استعمال کړي. بيا دې خپلو ټولگيوالو ته ولولي.

۷– زده کوونکي دې د کتاب له مخې د جملو تش ځايونه په خپلو کتابچو کې په مناسبو کلمو سره ډک کړي او بيا دې ټولگيوالو ته ولولي.

– په لاره په هر پر او کې..... ليدو ته راټولېدل.

– خرقة شريفه..... مياشتې په کابل کې وه.

– خرقة شريفه اوس د..... تر څنگ ودانۍ کې خوندي ده.

کورنۍ دنده

که د کلي او کور تر څنگ مو مشهور زيارت يا داسې مشهور ځای وي چې خلک يې ليدلو او درناوي ته ورځي، په اړه يې لس لس کرښې وليکئ او په راتلونکي درسي ساعت کې يې خپلو ټولگيوالو ته ولولئ.

سوله او امن

که په کومه سیمه، ټولنه یا هېواد کې سوله او امن نه وي، وگړي به یې له څه ډول ستونزو سره مخ شي؟

سوله او امن د بشري ژوند د سوکالۍ او ټولنیزې پرمختیا لپاره ډېر ضروري دي. تر هغه چې په یوه ټولنه یا هېواد کې سوله نه وي، د خلکو ژوند به له گواښ او خطر سره مخ وي. په دې لوست کې هغه لیکنه لولو چې د سولې د ارزښت او اهمیت په هکله پکې ډېر په زړه پورې معلومات وړاندې شوي دي.

سوله يوه ډيره مقدسه، سپېڅلې او ښکلې کلمه ده. مقدسه او سپېڅلې، خو ځکه ده چې په قرآن کریم کې يې ستاينه شوې او هغه يې خير (و الصلح خير) بللې ده. ښکلې ورته ځکه وايو چې د بشريت هستي، پايښت او سوکالي په همدې سولې پورې اړه لري.

په سوله کې ژوند کول د هر انسان حق دی سوله د خلکو زړونه سره نژدې کوي. خوښي او نېمکرغي راولي. که د بشري نړۍ په هر ځای کې سوله او امن نه وي، معلومه خبره ده چې هلته به جگړه برلاسې او په جگړو کې انسانان د ژوند کولو حق له لاسه ورکوي او دا خو څرگنده ده چې جنگ جگړه انسانانو ته له تباهي، ځورونې، ړنگولو او له منځه وړلو پرته بل څه له ځان سره نه راوړي.

جگړه انساني تمدن له خاورو سره خاورې کوي او انسانان د اور په لمبو کې سوزوي. په وينو کې يې لمبوي، د وير او ماتم پر تغيږ يې کېږي.

موږ چې کله د بشري تاريخ پاڼې را اړوو، نو پکې لولو: هغو خلکو چې په خپل منځ کې او هم له نورو سره د سولې، صفا، امن او سوله ييز ژوند لاره غوره کړې ده، د ترقۍ او پرمختگ له کاروان سره مله شوي او ډېر ژر د سوکاله او هوسا ژوند خاوندان شوي دي، خو هغه خلک او ولسونه چې په شخړو او جگړو کې په خپله کيوټلي او يا په يوه او بله بڼه د نورو له خوا جگړې او مقابلې ته اړيستل شوي دي، نتيجه يې مرگ، ژوبله، وېجاړتيا، فقر، بيوزلي او نورې ډول، ډول بد مرغۍ وي.

نو ویلی شو چې:

سوله د خير ښيگڼې نوم دی چې ټولې مادي او معنوي ښيگڼې پکې پرتې دي. سوله او امن د ژوند نوم دی، د بسيا، هوسا او سوکاله ژوند، چې هر ډول مادي او معنوي نېکمرغۍ ورسره ملگرې دي. په سوله کې د يوې ټولنې ټول وگړي له امتيازاتو پرته د زده کړې حق تر لاسه کوي. په زده کړې سره خپل او د نورو حقوق پيژني او د يو بل د حقوقو دفاع او ملاتړ کوي. سوله د پرمختگ، آبادۍ او ښيرازۍ نوم دی چې هېواد او ټولنې ته د پرمختگ او هوساينې ځواک او واک ور په برخه کوي.

که سوله او امن نه وي، نو سر او مال مو خوندي پاتې کېدای نشي او نه په ډاډه زړه زده کړه او يا بل کار کسب کولی شو. موږ تر هر څه لومړی په خپل کور، کلي، سيمه او ټول هېواد کې سولې ته اړتيا لرو. د سولې او امن را منځ ته کولو او ساتلو لپاره بايد هر ډول هلي ځلې وکړو او په دې لار کې هر ډول سرښندنې او زيارگالني ته چمتو وواسو او ټول هېوادوال په گډه د سولې او آبادۍ په کار کې گامونه واخلو.

د متن لنډيز:

په دې متن کې څرگنده شوې چې سوله ډېره مقدسه او سپېڅلې کلمه ده او دا ځکه چې الله (ج) هغه په قرآن کریم کې خیر بللې ده. سوله د خلکو زړونه سره نژدې کوي، خوښي او نیمکرغي راولي. که سوله او امن نه وي، سر او مال به مو خوندي نه وي او نه په ډاډه زړه زده کړه او بل کار کسب کولی شو. د سولې او امن د رامنځ ته کولو او ساتلو لپاره باید هر ډول هلې ځلې وکړو او په دې لار کې هر ډول زیار گالنې او سرښندنې ته چمتو واوسو.

- ۱- زده کوونکي دې په وار سره متن په ټولگي کې نورو ټولگيوالو ته په لوړ غږ ولولي.
- ۲- یو زده کوونکی دې له متن څخه د خپلې خوښې یوه جمله پر تختې ولیکي، نور زده کوونکي دې په خپله خوښه د ټولگي په وړاندې د هغې معنا او مفهوم ټولگيوالو ته ووايي.
- ۳- زده کوونکي دې متن په غور سره ولولي او په هغه کې دې صفتونه پیدا او په خپلو کتابچو کې دې ولیکي او بیا دې هغه په مناسبو جملو کې وکاروي.
- ۴- زده کوونکي دې په خپل وار سره د ټولگي په وړاندې د متن عمومي مفهوم په خپلو الفاظو کې ووايي.
- ۵- د دغو کلمو په وړاندې مترادفې او سره ورته کلمې لیکل شوي دي، په کرښو یې سره ونښلوئ:

سپېڅلی	ماتم
خوښي	پرمختگ
وبر	مقدس
ترقي	نېکمرغه
هوسا	سوکالي

۶- له زده کوونکو څخه دې د دې لاندې پوښتنو په کولو سره پر لوست د پوهېدو ارزونه وشي، د دغو پوښتنو په ځوابولو کې دې ډېر زده کوونکي ونډه واخلي او هر یو دې په خپل خپل وار خبرې وکړي:

- سوله څه ته وايي؟
- جگړه څه ته وايي؟
- سوله څه گټې لري؟
- جگړه کوم زیانونه لري؟

۷- څو زده کوونکي دې د انسان د طبیعي او ذاتي حقونو نومونه واخلي چې باید ورکړل شي. - څو زده کوونکي دې د جگړو د زیانونو په هکله خبرې وکړي.

- یوشمېر زده کوونکي دې د تعصب د زیانونو په هکله خبرې وکړي.

۸- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي، هره ډله دې په متن کې پنځه، پنځه فعلونه په حال، ماضي او راتلونکې زمانه کې وکاروي او بیا دې خپلو ټولگيوالو ته ووايي. - څو زده کوونکي دې د فعلونو په گټه او ارزښت خبرې وکړي.

- څو زده کوونکي دې خپلو ټولگيوالو ته د یو داسې چا په هکله خبرې وکړي چې تعصب هغه ته زیان رسولي وي.

۹- یو زده کوونکی دې پر تختې د پرمختګ کلمه ولیکي، نور زده کوونکي دې له پرمختګ سره نژدې او اړوند کلمات ووايي او نوموړی زده کوونکی چې د تختې ترڅنګ ولاړ دی، د پرمختګ تر کلمې لاندې دې ولیکي.

د جگړې د زیانونو او یا د سولې د گټو په اړه که مو کومه کیسه له چا څخه اوریدلې وي، لنډیز یې په څو کرښو کې ولیکئ او په راتلونکي درسي ساعت کې یې خپلو ټولگيوالو ته ووايئ.

د نيا لگيو کښول

– خلک ولې نيا لگي کښنوي؟

– د ونو او بوټو کښول څه گټې لري؟

د ونو او بوټو په کښولو نه يوازې دا چې موږ د هغو له سيوري، مېوو او لرگيو څخه گټه اخلو، د چاپېريال په سمسورتيا، ښيرازۍ او ښکلا کې هم ستره ونډه لري. د چاپېريال سمسورتيا د هوا په پاکوالي او شنه والي او هم د خلکو پر روغتيا ښه اغېزه لري. د دې ترڅنگ هغه نيا لگي چې نن يې موږ کښينو، زموږ راتلونکي نسل به ترې گټه اخلي، لکه نن چې موږ د هغو ونو له مېوو، سيوري او لرگيو څخه گټه اخلو چې زموږ پلرونو او نیکونو کښېنولي دي.

د پسرلي شپې ورځې او د کار وخت و. يو سپين ږيري بزگر پر خپلو ځمکو گرځېده او نيا لگي يې کښنول. د سپين ږيري عمر ډېر زيات و، خو په هوډ او همت کې يې کمې نه و راغلي. هغه په دغه وخت کې هم کار کاوه او د نيا لگيو په کښنولو بوخت و.

د وخت واکمن پر آس سپور تېرېده چې سپين ږيري يې وليد، نو خپله سپرلۍ يې ودروله او پوښتنه يې ترې وکړه:

بابا ستا عمر خو آخر ته رسېدلی دی، ته د دې ونې مېوه نشې خوړای او نه يې سيوري

ته کيناستلای شي، نو ولې دا دومره زيار پر ځان گالي؟

سپين ږيري يې په ځواب کې وويل: پخوانيو زموږ لپاره نيا لگي ايښي وو چې اوس يې موږ سيوري ته کښو او مېوې يې خوړو، اوس يې موږ بايد کېږدو چې راتلونکي نسل يې سيوري ته کښي او مېوه يې وخوري.

د واکمن دا خبره خوښه شوه او سپين ږيري ته يې څه پيسې د بخشش او انعام په ډول ورکړې. سپين ږيري وخنډل او وېې ويل: د نورو خلکو نيا لگي څو کاله وروسته ثمر ته رسېږي او مېوه نيسي، خو زما نيا لگيو ډېره ژر مېوه ونيوله.

واکمن په دې خبره هغه ته نورې پيسې هم ورکړې. سپين ږيري بيا په خندا شو، وېې ويل: د نورو خلکو نيا لگي په کال کې يو ځل مېوه نيسي، خو زما نيا لگيو په يوه ورځ دوه ځله مېوه ونيوله، نو زه به ولې نيا لگي نه ږدم او په دې لار کې به زيار نه کارم.

هو! موږ ته لازمه ده چې هر کال نيا لگي کښنوو او په هر موسم کې گلان وکړو او د هغوی ساتنه وکړو چې هم په سمسورتيا او ښکلا کې رول ولري او هم په روغتيايي برخه کې گټور وي. هغه څوک چې د ونو او بوټو سمسورتيا له منځه وړي او ونې بوټي پرېکوي بايد د هغوی په مقابل کې بې توپيره ونه اوسو، بلکې هغوی پوه کړو چې ونو او بوټو ته زيان ونه رسوي.

د متن لنډيز:

په دې كيسه كې د يوه داسې سړي حالت بيان شوی چې په اصطلاح عمر يې خوړلی، د ژوند وروستي وختونه يې دي، خو بيا هم هغه په دې هيله او فكر كې دی چې اوسنی نسل بايد داسې كار وكړي چې راتلونكو نسلونو ته يې گټه ورسېږي. نيا لگي وكړي چې راتلونكي يې سيوري ته كيني او مېوه يې وخوري. واكمن چې د ده له دې كار او عمل څخه خوښ شو، دوه ځله يې د انعام په توگه پيسې وركړې، سپين ږيري په دې ډېر وويارېده چې كار او عمل يې د ده په ژوند هم مېوه ونيوله او پر راتلونكو نسلونو سربېره يې ده ته هم گټه ورسېده.

- ۱- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي، له هرې ډلې څخه دې څو تنه د لوست د مفهوم په اړه خبرې وکړي.
- ۲- له هرې ډلې څخه دې څو زده کوونکي د متن یو یو پراگراف ولولي، نور زده کوونکي دې ورته غوږ ونیسي او ښوونکی دې ورته تېروتنې سمې کړي.
- ۳- زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې د لوست د کیسې لنډ مفهوم ولیکي او د ټولگيوالو په مخکې دې ولولي.
- ۴- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي، بیا دې له هرې ډلې څخه یو یو زده کوونکی د کیسې په متن کې د سپین ږيري د عزم په اړه خپل نظر ووايي.
- څو زده کوونکي دې له کیسې څخه په گټې اخیستنې سره د خپل عزم په اړه خبرې وکړي.

- ۵- زده کوونکي دې لاندې پوښتنې ځواب کړي:
- د نیالګیو کښېنول څه ګټه لري؟
  - سپین ږيري د څه لپاره نیالګي کښېنول؟
  - د سپین ږيري له خبرو څخه مو څه پایله تر لاسه کړه؟ خبرې پرې وکړئ.
  - ۶- که دغې کیسې ته ورته کیسه د چا زده وي، خپلو ټولګیوالو ته دې ووايي.
  - زده کوونکي دې په متن کې پنځه پنځه فعلونه پیدا کړي او په جملو کې دې وکاروي او بیا دې د ټولګیوالو په مخکې ولولي.
  - ۷- څو زده کوونکي دې ووايي چې کله یې په خپل انګړ او ځمکه کې نیالګي کښېنولي دي؟ خبرې دې پرې وکړي.
  - زده کوونکي دې د چاپېریال د سمسورتیا د ګټو په هکله خبرې وکړي.
  - څو زده کوونکي دې ووايي چې که چېرې څوک د چاپېریال په خرابۍ کې ګام پورته کوي دهغوی په وړاندې د نورو خلکو مسؤولیت څه دی؟
  - ۸- څو زده کوونکي دې له دې وروسته د نیالګیو د کښېنولو په هکله د خپل تصمیم په هکله خبرې وکړي.
  - ښوونکي دې له زده کوونکو څخه پوښتنه وکړي چې د نیالګیو وهل څه زیانونه لري؟
  - یوه ډله زده کوونکي دې د نیالګیو د ګټو په هکله څو کرښې په مشوره سره ولیکي او بله ډله دې د چاپېریال د ښه ساتلو په هکله څو کرښې په شریکه ولیکي بیا دې د هرې ډلې یو استازی نورو ټولګیوالو ته ووايي.

زده کوونکي دې په خپل کور کې له خپل پلار څخه د نیالګیو د کښېنولو د ارزښت په اړه پوښتنه وکړي او هغه معلومات دې په خپله کتابچه کې ولیکي او په بل درسي ساعت کې دې ټولګیوالو ته ولولي.

تاريخي باغونه

- تاسو په خپل هېواد کې د کومو تاريخي باغونو نومونه اورېدلي دي؟
  - ستاسو په نظر تاريخي باغونه څه ارزښت لري؟
- زموږ په هېواد کې د تاريخ په اوږدو کې ډېر ښکلي او ښايسته باغونه په مرکز او ولايتونو کې جوړ شوي دي چې هر يو يې په خپل وخت کې خپل اهميت او ارزښت درلود. دا باغونه زياتره اوس له منځه تللي دي او ډېر لږ تاريخي باغونه په خپل شکل او لږ بدلون سره پاتې دي. په دې لوست کې به د يو شمېر تاريخي باغونو په اړه معلومات درکړو.

زموږ هېواد د تاريخ په اوږدو کې ډېر ښکلي، ښايسته اوسمسمور باغونه درلودل چې ډېر يې اوس له منځه تللي دي چې يوازې نومونه يې پاتې دي، لکه: په کابل کې باغ بالا، باغ نور، بنفشه باغ، نوروزي باغ، خلوت باغ، د شهرآرا باغ، د جلوه خانې باغ، د صدر خانې باغ، د مهتاب باغ او داسې نور. زموږ په گران هېواد کې د باغونو د جوړېدو تاريخ د تيموريانو له وخت څخه پيل شوی دی. اوس په هېواد کې د تيموريانو د وخت باغونه له منځه تللي دي چې پر ځای يې نورې ودانۍ جوړې شوي دي. دغه راز د باغ علي مردان او باغ قاضي په نومونو مو هم باغونه درلودل چې اوس د هغو باغونو په ځای کې کورونه او ودانۍ جوړې شوي دي او يوازې د بابر تاريخي بڼ تر اوسه شته چې د کابل په گذرگاه کې دی. د بابر مړی هم په دې باغ کې ښخ شوی دی. دغه راز د علم گنج باغ و چې د نوموړي باغ پر ځای د امير عبدالرحمن خان په امر حربي فابريکه جوړه شوې ده. د کابل د اوسني مخابراتو وزارت تر څنگ هم يو باغ و چې چار باغ نومېده، خو اوس يې پر ځای نورې ودانۍ جوړې شوې.

دغه راز مو په ولايتونو کې هم زيات شمير باغونه درلودل، خو اوس له منځه تللي او پاملرنه ورته نه ده شوې اودا کار بايد شوی نه وای، ځکه چې باغونه د چاپېريال په سمسورتيا او ابادۍ کې ډېر گټور دي او ملي پانگه ده. له تاريخي روغو باغونو څخه يو هم په جلال آباد کې د امير شهيد باغ دی چې دا باغ د امير حبيب الله خان په امر جوړ شوی دی چې د نارنجو ونې پکې دي، يو جامع جومات هم لري او د همدغه جومات تر څنگ د امير حبيب الله خان او اميرامان الله خان قبرونه دي.

د همدغه باغ په شمال کې د سراج العمارت باغ دی چې خلک مېلو ته ورځي او شرق خوا ته يې د کوکب باغ دی چې د امير حبيب الله خان په وخت کې جوړ شوی دی. په ننگرهار کې يو بل تاريخي باغ هم شته چې تر دغو باغونو زيات تاريخي لرغونتوب لري او هغه د مېلمې تاريخي باغ دی چې په ۱۰۵۶ هـ. ق. کال د شعبان په مياشت کې د شاه جهان پاچا په امر جوړ شوی دی. دا باغ د شاه جهان له نقشي سره سم آباد شوی دی. هماغه د صبر ونې او چنارونه

اوس هم پکې ولاړ دي. هر ډول ونې پکې شته او د نرگس گلان يې سيمه ييز شهرت لري. موږ په هېواد کې ډير تاريخي باغونه د رلودل، خو د وخت په تېرېدو سره ورته پام نه دی شوی، له منځته تللي او اوس يې پر ځای يا د کرنې ځمکې جوړې شوي دي او يا خو کورونه پکې جوړ شوي دي. باغونه هم د سيمو په سمسورتيا او هم د خلکو د بدني او ذهني تفريح لپاره ډيره گټه لري. موږ ته په کار ده چې خپل تاريخي باغونه وساتو او هم نور باغونه جوړ کړو او هم نور هېواد وال د داسې باغونو جوړولو ته وهڅوو. زموږ د کرنې وزارت هم بايد د داسې باغونو ساتنه او پالنه وکړي او هم د نورو باغونو په جوړولو کې کار وکړي او هغه څوک چې د خپل چاپېريال کې ونې پرېکوي، بايد د هغوی مخه ونيسو او په وړاندې يې بې توپيره پاتې نه شو، ځکه چې د چاپېريال بنسټيزه له منځه وړي. که چېرې زموږ هېوادوال د پسرلي په موسم کې يو يو نيا لگۍ کېنوي او هغه ته اوبه ورکړي، نو د دې هيله کېدای شي چې موږ به هر کال په هېواد کې د ميلونونو، ميلونونو مېوه دارو او غير مېوه دارو ونو لرونکي شو.

د لوست لنديز:

زموږ په هېواد کې د باغونو د جوړولو د پيل وختونه د تيموريانو تر وخته رسېږي. له نوموړي وروسته د بېلا بېلو پاچاهانو په وخت کې باغونه جوړ شوي دي چې اوس يې يوازې نومونه پاتې دي. اوس موږ يوازې د گوتو په شمېر باغونه لرو چې د سيمو خلک ميلو ته ورځي، خو په ټول هېواد کې يو تاريخي باغ چې د شاه جهان پاچا په وخت کې جوړ شوی، تر اوسه روغ رمت پاتې دی هغه د مېلمې تاريخي باغ دی.

- ۱- زده کوونکي دې يو ځل د کتاب متن په چوپتيا سره ولولي، بيا دې له هرې ډلې څخه يو تن پورته شي او د متن مفهوم دې په خپلو خبرو کې ووايي.
- ۲- يو زده کوونکي دې پورته شي، د هغو باغونو نومونه دې واخلي چې اوس له منځه تللي دي، بل زده کوونکي دې د هغو باغونو نومونه واخلي چې اوس خلک مېلو ته ورځي.
- ۳- څو زده کوونکي دې د باغونو د اهميت او ارزښت په هکله نورو ټولگيوالو ته خبرې وکړي.
- ۴- څو زده کوونکي دې د مېوه لرونکو ونو گټې بيان کړي او څو دې د بې مېوې ونو گټې ټولگيوالو ته ووايي.
- ۵- يوه ډله زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې د هغو مېوه لرونکو ونو نومونه وليکي چې په تودو سيمو کې کېږي او بيا دې نوموړي نومونه په جملو کې وکاروي.
- يوه ډله زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې د بې مېوې ونو نومونه وليکي او په خپلو کتابچو کې دې يې په جملو کې وکاروي.
- ۶- څو زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې د مېوه لرونکو ونو نومونه وليکي او بيا دې په جمع نومونو واړوي او په جملو کې دې وکاروي.
- ۷- څو زده کوونکي دې په وار سره پورته شي، باغونو ته د تگ او ليدنې په هکله دې خبرې اترې وکړي. - څو زده کوونکي دې په باغونو کې د گلابو، ونو او پارکونو د ساتنې په هکله خبرې وکړي.
- څو زده کوونکي دې له دې وروسته د باغونو د جوړولو او يا ساتلو په هکله د خپل تصميم په اړه خبرې وکړي.
- ۸- يو زده کوونکي دې د يو باغ د جوړولو د ارزښت په هکله خبرې وکړي. نور زده کوونکي دې ورته غوږ ونيسي، بيا دې څو زده کوونکي په وار سره د لومړني زده کوونکي خبرې تکرار کړي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې د کورنۍ له کوم مشر څخه په هېواد کې د کوم باغ د ليدنې په هکله پوښتنه وکړي. د مشر خبرې دې وليکي او بيا دې د هغه مشر خبرې په ټولگي کې نورو ټولگيوالو ته په بل درسي ساعت کې واوروي.

لسم لوست

عبدالقادر خان خټک

- تاسې د خوشحال خان خټک د کورنۍ د ادبي خدمتونو په اړه څه اورېدلي دي؟
- د خټکو په کورنۍ کې له خوشحال خان خټک پرته د کومو شاعرانو او لیکوالو له نومونو سره اشنا یاست؟

په يوولسمې او دولسمې هجري پېړيو کې خوشحال خان خټک او د هغه د کورنۍ غړيو (زامنو او لمسيانو) پښتو ژبې او ادب ته د ستاينې وړ خدمتونه کړي دي. دوی د نظم او نثر کتابونه ليکلي او پښتو ادب يې ډېر شتمن کړی دی. د خوشحال خان خټک په زامنو کې څو تنه ډېر نوميالي شاعران تېر شوي دي، له هغو څخه يو يې عبدالقادر خان خټک دی.

عبدالقادر خان خټک د پښتو ژبې د نوميالي شاعر، لیکوال او ملي مبارز خوشحال خان خټک زوی و. په ۱۰۶۳ هـ. ق. کال د پېښور د اکوړه خټک سیمې په سرای نومي کلي کې زېږېدلی و. زده کړې یې د خټکو د علمي او فرهنګي کورنۍ په چاپېریال کې ترسره کړې وې او له راپاتې لیکلو آثارو څخه یې دا معلومېږي چې په خپل وخت کې لوی عالم او شاعر و.

د ديني او ادبي علومو ژوره او پراخه مطالعه یې درلوده او د استادۍ تر پوره رسېدلی و. د عبدالقادر خان خټک د ژوند د حالاتو په باب ډېر معلومات په لاس کې نشته، هغه څه چې د نوموړي له خپلو آثارو او د هغې زمانې د نورو لیکوالو او شاعرانو له لیکلو کتابونو څخه څرګندېږي، دا دي چې د ځوانۍ په لومړیو کې یې له خپل پلار سره د ملي مبارزې په لړ کې په ځینو جنگونو کې هم برخه اخیستې ده. په وروسته وختونو کې یې د تصوف او عرفان خوا ته مخه کړه. ډېر روحاني او معنوي برکتونه یې لا د ځوانۍ په وختونو کې له خپل تره فقیر جمیل بیګ څخه موندلي وو.

د خانۍ او سردارۍ له چارو سره یې دومره علاقه نه لرله. د ژوند شپې او ورځې یې د ديني او ادبي علومو په تدریس، د کتابونو په لیکلو، ژباړلو او د خلکو په معنوي لارښوونه تېر کړي دي. عبدالقادر خان خټک د دې لپاره چې په پښتو ژبه آثار زیات شي خلک ترې استفاده وکړي ډېر آثار یې لیکلي او ژباړلي دي، په ځینو ادبي څېړنو کې د دغو آثارو شمېر تر شپیتو زیات ښودل شوي دي.

تر اوسه د نوموړي دا لاندې لیکلي او ژباړلي کتابونه ترلاسه شوي دي:

- ۱_ د شعرونو دېوان: په افغانستان او پښتونخوا کې څو ځله چاپ شوی دی.
  - ۲_ گلده: دا د شیخ سعدي شیرازي د گلستان پښتو ژباړه ده چې په ۱۱۲۴ هـ. ق. کال یې کړې ده.
  - ۳_ یوسف زلیخا: د مولانا جامي د یوسف زلیخا پښتو ژباړه ده چې په ۱۱۱۲ هـ. ق. کال ترسره شوې او لومړی ځل د امیر عبدالرحمن خان د واکمنۍ په وخت کې د نوموړي امیر په حکم په ۱۳۱۵ هـ. ق. کال په کابل کې چاپ شوې ده.
  - ۴_ نصیحت نامه: تر اوسه نه ده چاپ شوې.
  - ۵_ څلوېښت حدیثونه: د حضرت محمد ﷺ د څلوېښتو حدیثونو منظومه ژباړه ده. تر اوسه نه ده چاپ شوې، قلمي نسخې یې شته.
  - ۶_ قصیده برده: د عربي برده قصیده پښتو ژباړه ده چې نظم شوې ده. دا کتاب تر اوسه نه دی چاپ، قلمي نسخې یې موجودې دي.
- د عبدالقادر خان خټک د راپاتې آثارو له مطالعې څخه معلومېږي چې نوموړی پیاوړی خوږ ژبی شاعر، لیکوال او ژباړن و. د نوموړي د مړینې کال نه دی معلوم. د افضل خان خټک د تاریخ مرصع د یوې یادونې له مخې یې تر ۱۱۲۵ هـ. ق. کال پورې ژوند یقیني دی.

د عبدالقادر خان خټک څو څلوريځې د هغه د شاعرۍ د بېلگو په توګه ولولي:
 مه کړه هيچا ته گيله له بخته   مراد نه مومي هيڅوک بې وخته
 شکر وکاره په هر احوال کې   بلایې لا ده تر بلا سخته

***

ځوانمرد هغه دی چې لکه شمع
 د بل د پاره که په خدا وي   د ځان په سولو مجلس کا جمع
 په مخ يې درومي باران د دم

***

ژبه عادت کړه په ښو خبرو   خبرې ښې دي ښې تر شکرو
 د خوند مثال يې شکرې وایم   قدر يې ډېر دی تر مرغلرو

د متن لنډيز:

د خوشحال خان خټک په فرهنگياليو زامنو کې عبدالقادر خان خټک نوميالی شاعر،
 ليکوال او مترجم و. عبدالقادر خان خټک تر شپېتو زيات کتابونه په نظم او نثر ليکلي او
 ژباړلي دي، خو موږ ته يې تر اوسه دا لاندې شپږ کتابونه په لاس راغلي دي:
 (۱) د شعرونو دېوان (۲) گلدسته (۳) يوسف زليخا (۴) نصيحت نامه (۵) څلوېښت
 حديثونه (۶) قصيده برده. په دغو آثارو کې يې درې لومړني چاپ شوي او وروستي درې
 يې د قلمي نسخو په توګه موجود دي.

- ۱- زده کوونکي دې متن په چوپه خوله ولولي، بیا دې یو یو زده کوونکی په وار سره د متن یو یو پراگراف د ټولګي په وړاندې ولولي.
- ۲- زده کوونکي دې د ښوونکي له خوا پر تختې لیکل شوي نوي لغتونه او د هغو معناوې په خپلو کتابچو کې وليکي.

۳- د ټولگي زده کوونکي دې په دوو ډلو بېل کړل شي، يوه ډله دې په متن کې خاص نومونه او بله دې صفتونه په نښه کړي. هغه دې په خپلو کتابچو کې وليکي.

بيا دې د بلې ډلې زده کوونکي يو خاص نوم پر تختې و ليکي، د هغې بلې ډلې زده کوونکي دې هغه په جمله کې و کاروي.

۵- زده کوونکي دې يو يو د ټولگي مخې ته راوبلل شي چې د عبدالقادر خان خټک د شعر مفهوم په خپلو الفاظو کې وويي.

۶- زده کوونکي دې د لاندې پوښتنو په کولو سره وارزول شي.

• عبدالقادر خان خټک څوک دی؟

• عبدالقادر خان خټک کوم کتابونه ليکلي يا ژباړلي دي؟

• د خټکو کورنۍ پښتو ادب ته څه خدمتونه کړي دي؟

۷- د لاندې جملو په تشو ځايونو کې په پښل مناسبې کلمې وليکئ:

_____ عبدالقادر خان خټک د ..... زوی و.

_____ عبدالقادر خان خټک د شيخ سعدي ..... په پښتو ژبه د ..... په نامه ترجمه کړې ده.

_____ عبدالقادر خان خټک په ..... کال زېږېدلی او تر ..... پورې يې ژوند يقيني دی.

۸- څو زده کوونکي دې په ټولنه کې د شاعرانو د ارزښت په هکله خبرې وکړي.

_____ له څو زده کوونکو څخه دې پوښتنه وشي، چې د آثارو زياتوالی په يوه ژبه کې څومره ارزښت لري؟

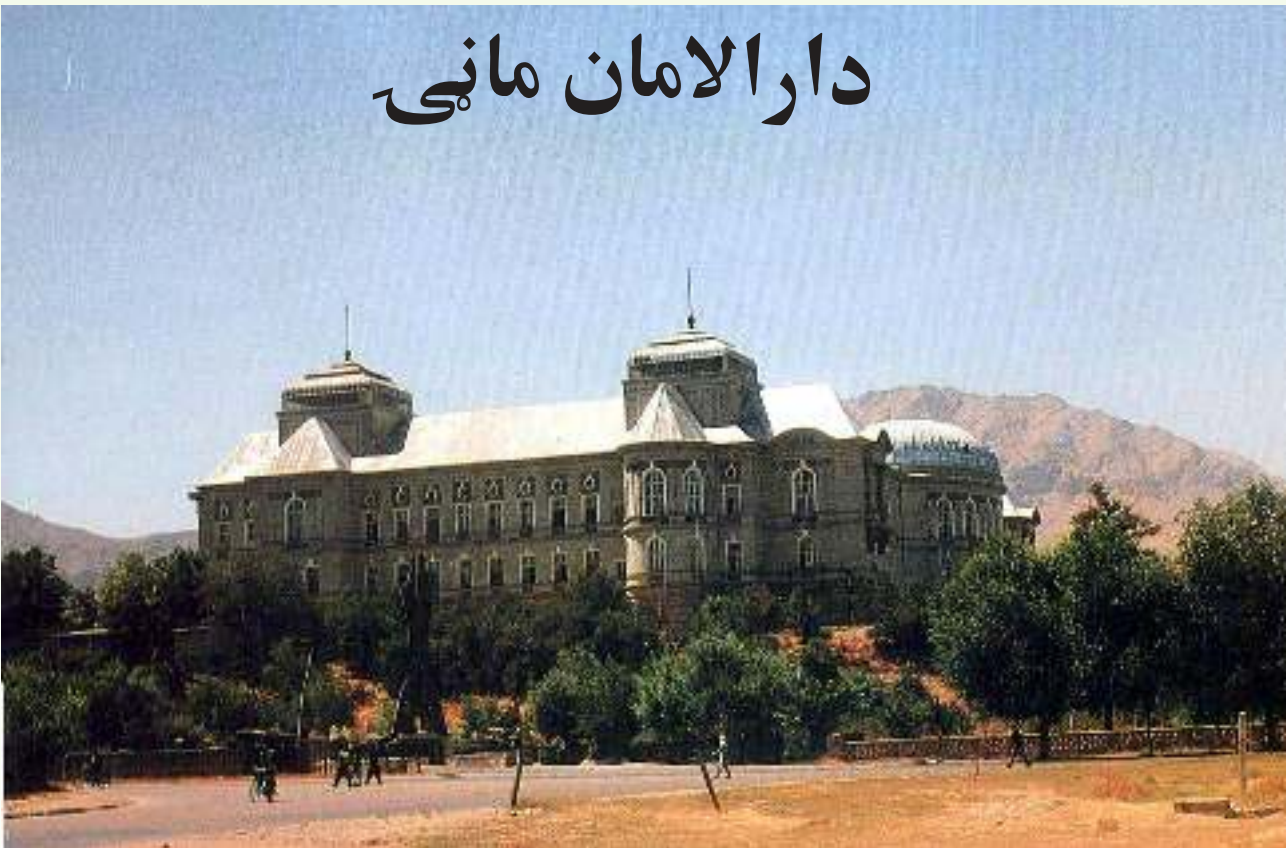
۹- که وخت وي يوشمير زده کوونکي دې د لوست د نتيجې په هکله خبرې وکړي، دغه راز څو زده کوونکي دې د پښتو آثارو د ليکلو يا ساتلو په برخه کې د خپل تصميم په باره کې وينا وکړي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د عبدالقادر خان خټک د شعر مفهوم په خپلو کتابچو کې وليکي او په راتلونکي درسي ساعت کې دې هغه د ټولگيو الو په وړاندې ولولي.

دارالامان ماني

— تاسې په خپلو سيمو، ښارونو او يا د هېواد په مرکز کې پخوانۍ تاريخي ودانۍ ليدلي دي؟ که مو

ليدلي وي چېرې او کومې ودانۍ؟

زموږ د هېواد په پايتخت او د ځينو ولايتونو په مرکزونو کې ځينې داسې ودانۍ شته چې پخوانيو

واکمنانو جوړې کړي دي او اوس د تاريخي ودانيو په توگه ځانگړې ارزښت لري. له دغو تاريخي

ودانيو څخه يوه د دارالامان ماني ده چې د اعليحضرت غازي امان الله خان د واکمنۍ پر مهال

جوړه شوې ده. دلته يې په دې لوست کې درېږنو.

د دارالامان ماني زموږ د هېواد له پخوانيو مشهورو تاريخي ودانيو څخه ده چې د اعليحضرت غازي امان الله خان د واکمنۍ (۱۲۹۸ - ۱۳۰۷ هـ.ش) په کلونو کې جوړه شوې ده.

دغه ودانۍ چې د کابل ښار په سويلي برخه کې پرته ده د آرتل په مشرۍ او لارښوونه د الماني انجنيرانو او کارپوهانو له خوا يې په ۵۴۰۰ مربع متر ځمکه کې کار پيل شو، تر ۱۳۰۶ هـ.ش. کال پورې د نوې معمارۍ په دود د ۳۳ مترو په لوړوالي درې پوړيزه جوړه شوه، خو د ودانۍ کار يې بشپړ نه شو.

د دې ودانۍ په جوړولو کې پر بهرنيانو سربېره مشهورو افغاني معمارانو، ترکانانو او انځورگرانو هم په ډېر ظريف او هنرمندانه ډول کار کړی چې ودانۍ ته يې ښکلا او ځلا وربښلې ده. په ځانگړې توگه د دې ودانۍ د دريم پوړ لويه خونه چې په بيضوي بڼه جوړه او د پارلمان د مقر لپاره ټاکل شوې وه، داسې ښکلې او انځوريزه جوړه شوې ده چې په هغه مهال کې يې د سيمې په هېوادونو کې ساری نه ليدل کېده. دغې تاريخي ودانۍ ۱۵۰ لويې او کوچنۍ خونې درلودې چې د هغه وخت د امانې حکومت د دولتي چارواکو لپاره په پام کې نيول شوې وې.

د دې ودانۍ په لومړي برج کې چې له لوی سرک سره لگېدلې و، د پاچا د کار دفتر و او ترڅنگ يې شاهي دارالتحريرو او د سلطنتي دربار وزارت او په ښکته پوړونو کې يې نورې لوړې دولتي ادارې وې.

دغه ودانۍ په خپل وخت کې په ډېرو لوړو عصري وسايلو سمباله جوړه شوې وه او ډيرې اسانتياوې يې درلودې. د بېلگې په توگه دا لومړنۍ عصري ودانۍ وه چې د اوبو رسولو سيستم يې په عصري بڼه جوړ شوی و. د اړتيا وړ اوبه يې د قلعه قاضي د چوغر له چينې څخه په نلونو کې ورته لېږدول کېدې.

د دې ښکلې ودانۍ په جوړولو هغه مهال ډېر لوړ لگښت شوی و، خو لا يې ودانيزې چارې بشپړې پای ته نه وې رسېدلې چې د کورني اړو دور (۱۳۰۷ لمریز کال) په رامنځ ته کېدو نيمگړې پاتې شوې. جگړه په يوه هېواد کې ډېرې بدبختۍ را منځ ته کوي، انسانان پکې خپل خوږ ژوند له لاسه ورکوي، سوله او آرامي له منځه وړي، د يوه هېواد وړاني رامنځ ته کوي، په نا آرامۍ کې د يوه هېواد ټول انسانان له زده کړې او نورو حقوقو نه بې برخې کېږي.

تر کورني اړودوړ وروسته د اعليحضرت محمد نادر شاه د واکمنۍ پر مهال له دغې ودانۍ څخه د کابل د طب پوهنځي د درسي ټولگيو او ليليو لپاره کار واخيستل شو. د ظاهر شاه د واکمنۍ په موده کې هغه وخت چې سردار محمد داوود خان صدر اعظم و، د ماليې او فوايد عامې وزارتونه پکې وو او په همدغه موده کې يې د بيا رغونې ځينې چارې هم ترسره شوې.

په ۱۳۴۷ لمريز کال د ليندۍ په مياشت کې د اور لگېدنې له امله د ودانۍ ډېرې برخې د اور خوراک شوې. د جمهوريت په کلونو کې يې د ويجاړو شويو برخو رغونه وشوه او عدليه وزارت پکې ځای پر ځای شو. د ثور تر پېښو وروسته زياتره وختونه د نظامي موخو لپاره وکارول شوه.

څه موده پکې د ملي دفاع وزارت و، تر ۱۳۷۱ لمريز کال راوروسته ورته د کورنيو بدمرغه جگړو په بهير کې ډېر زيانونه واوښتل او په کنډواله بدله شوه. په ۱۳۹۵ لمريز کال کې يې د بيا رغونې کار پيل او ۱۳۹۸ لمريز کال کې يې د بيا رغونې چارې سرته ورسيد. دغه ودانۍ د يو ارزښتناک تاريخي کلتوري ميراث په توگه ساتنې ته اړتيا لري.

دغه راز په هېواد کې نورې تاريخي ودانۍ هم لرو چې بايد ورته پاملرنه وشي او په خپل خپل وخت سره هغه بيا ورغوو چې د سيمو په ښکلا کې خپل رول وساتي او زموږ د لرغونو اثارو په شتمنۍ کې برخه واخلي.

د متن لنډيز:

د دارالامان مانۍ زموږ د هېواد له پخوانيو تاريخي ودانيو څخه ده چې د کابل ښار په سويلي برخه کې واقع ده.

د اعليحضرت غازي امان الله خان د واکمنۍ پر مهال جوړه شوې ده او بيا وروسته د بېلا بېلو واکمنانو د واکمنيو په دورو کې د بېلا بېلو موخو لپاره کارول شوې ده. يو وخت د اور لگېدنې له امله ډېره زيانمنه شوه او له ۱۳۷۱ هـ. ش. کال را وروسته د کورنيو جگړو په بهير کې ډېر زيانونه ور اوښتي دي چې اوس بيا رغول شوې.

- ۱- زده کوونکي دې متن په چوپه خوله ولولي او د ښوونکي له خوا پر تختې لیکلي شوي لغتونه او د هغو عناوې دې په خپلو کتابچو کې و لیکي، له لغتونو څخه دې مناسبې جملې جوړې کړي او په وار سره دې په ټولګي کې و لولي.
- ۲- زده کوونکي دې په وار سره راوبلل شي چې د لوست مفهوم په خپلو الفاظو نورو ټولګیوالو ته ووايي.
- ۳- که زده کوونکي د کومې بلې مانۍ په اړه معلومات لري، نو ټولګیوالو ته دې خپل معلومات وړاندې کړي.
- ۴- د متن دې لاندې جملې ته دې هر زده کوونکي له خپلې پوهې او ذوق سره سم په مناسبه توګه پراختیا ورکړي او خو پر له پسې معنلرونکي جملې دې په پنسل ولیکي.
مور ښوونځي ته د زده کړې لپاره راځو او غواړو چې.....
- ۵- زده کوونکي دې په ډلو کې د مایو د ارزښت په هکله خبرې وکړي، بیا دې یو استازی د نورو په استازیتوب ټولګیوالو ته ووايي.
- ۶- څو زده کوونکي دې په دې هکله خبرې وکړي چې د مایو جوړول زموږ په ژوند کې څه ارزښت لري؟
- څو زده کوونکي دې په وار سره د جګړو د زیانونو په هکله خپلو ټولګیوالو ته خبرې وکړي.
- څو زده کوونکي دې ووايي چې په جګړو کې د انسان کوم حقونه له منځه ځي؟

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د خپلو مشرانو په مرسته د کومې بلې مانۍ یا تاریخي ودانۍ په هکله یوه یوه مقاله ولیکي او په بل درسي ساعت کې دې ټولګیوالو ته ووايي

عالمان دي روښنايي د دې دنيا

- تاسې د شعر کوم ډولونه پيژنئ؟

- د شعر کوم ډول مو ډير خوشيږي او ولې؟

شعر د ښې له مخې بيلابيل ډولونه لري، لکه: څلوريزه، قصيده، مثنوي، غزل او نور. غزل د شعر ډېر مشهور ډول دی چې له پنځو څخه تر پنځلسو پورې بيتونه لري. ټول بيتونه يې په يو وزن او قافيه کې تر پايه له مطلع څخه پيروي کوي. لومړي بيت ته يې ((مطلع)) او وروستي بيت ته يې ((مقطع)) وايي.

تاسو به د پښتو لوی شاعر رحمان بابا نوم هم اورېدلی وي. په دغه لوست کې به د دغه نوميالي شاعر داسې يو غزل ولولئ چې د پوهانو او عالمانو د ارزښت او لوړ مقام ټينگار پکې شوی دی او پوهان پکې د دې نړۍ خړا غونه بلل شوي دي.

عالمان دي روښنايي د دې دنيا
 عالمان دي د تمام جهان پيشوا
 كه څوك لار غواړي و خداى و هم رسول ته
 عالمان دي د دې لارې رهنما
 كيمياگر كه د كيميا په طلب گرځي
 همدمي د عالمانو ده كيميا
 په مجلس د عالمانو به سره زرخي
 كه څوك كاني وي يا لوطه د صحرا
 جاهلان دي په مثال د مرده گانو
 عالمان دي په مثال د مسيحا
 هر سړى چې رتبه نه لري د علم
 سړى نه دى خالي نقش دى گويا
 زه رحمان حلقه بگوش د هر عالم يم
 كه اعلى دى كه اوسط دى كه ادنا

ارواښاد عبدالرحمان بابا (رح)

خرگندونې:

كيميا: كيميا، كيمي، شيمي، كيمستري. هغه علم دى چې د مادې له تركيب،
 جوړښت، خواصو او تعاملاتو څخه غږېږي.

۱- كيمياگر: هغه چاته ويل كېږي چې عادي فلزات په عالي فلزاتو (سرو زرو) اړوي.

۲- كيميا پوه: هغه څوك دى چې د كيميا په علم كې يې پوهه او تخصص ترلاسه

كړى وي.

د متن لنډيز:

په غزل کې تاسو ولوستل چې پوهان او عالمان د نړۍ روښنایي او د خلکو لارښوونکي دي. که څوک غواړي چې په خپل ژوند کې بريالي اوسي او خپلې ورځنۍ دندې په ښه توګه سرته ورسوي، باید له عالمانو او پوهانو سره ناسته ولاړه ولري، له هغو څخه یې زده کړي او ویناوو ته یې غوږ ونیسي. که چېرې یو څوک له چاسره کیني، د هماغه مجلس او ملګرو تر اغېزې لاندې راځي، نو ځکه رحمان بابا لارښوونه کړې چې باید له پوهانو سره نژدې واوسو چې له هغوی سره ناسته ولاړه ډېره ګټه لري لکه: سره زر او سپین زر ډېره لوړه بیه لري.

۱- زده کوونکي دې د ښوونکي د لوست ویلو وروسته، لوست په چوپه خوله ولولي او خپل ستونزمن کلمات دې په ښه کړي.

• د ښوونکي په غوښتنه دې په وار سره دوه، درې تنه زده کوونکي د ټولګي مخي ته راشي په مناسب آواز سره دې لوست ولولي، نور زده کوونکي دې د کلمو تلفظ او د جملو جوړښت ته ځیر شي، د کلمو په تلفظ دې ځان وپوهوي.

۲- یو زده کوونکی دې تختې ته لاړ شي، د رحمان بابا د شعر څو بیتونه دې پر تختې ولیکي، بیا دې دوه زده کوونکي په وار سره د تختې د بیتونو د معنا په هکله خبرې وکړي.

• یو زده کوونکی دې لاندې لغتونه پر تختې ولیکي او نور زده کوونکي دې هغه په خپلو کتابچو کې په جملو کې وکاروي.

سړی، لار، عالمان، علم، خالي، زر، مجلس، نومیالي، خراغونه
زده کوونکي دې لیکلې جملې د بېلګې په ډول په بېلابېلو کتارونو کې ټولو ته په لوړ آواز ولولي.

۳- یو یا دوه زده کوونکي دې په وار سره د شعر د مفهوم په هکله خبرې وکړي.

• خو زده کوونکي دې د شعر له مفهوم څخه په گټې اخیستنې د خپل راتلونکي په هکله خبرې وکړي چې غواړي په راتلونکي کې ترې څه جوړ شي او غواړي چې د کوم علم لور ته مخه کړي؟

۴_ دوه زده کوونکي دې د ټولگي په دواړو خواوو کې ودرېږي. یو له بل څخه دې د درسونو، راتلونکې دندې او مسلک په هکله پوښتنې وکړي. په دې ډول چې یو پوښتنه کوي او بل یې ځواب ورکوي.

۵_ یو زده کوونکی دې د ټولگي مخې ته ور شي له رحمان بابا پرته دې د څو نورو پښتو ژبې شاعرانو نومونه واخلي، نور زده کوونکي دې د هماغو شاعرانو په اړه یو څو خبرې وکړي. که چېرې زده کوونکو د شاعرانو پېژندگلوي ونه کړای شوه، په خپله ښوونکي دې پرې خبرې وکړي.

• زده کوونکي دې په خپله خوښه په خپلو کتابچو کې د حال او ماضي زمانې په هکله جملې ولیکي بیا دې څو تنه خپلې لیکل شوې جملې د ټولگي په مخکې ووايي او ښوونکي دې د اړتیا په وخت کې لارښونه وکړي.

• خو زده کوونکي دې په وار سره په دې هکله خبرې وکړي که چېرې په ټولنه کې علما او تعلیم نه وي، نو د ټولنې انسانان به له خپلو حقوقو څخه له کوم حق نه بهې برخې شي؟

زده کوونکی دې دنده واخلي، که چېرې یې په سیمه کې کوم شاعر وي، د هغه د ژوند په هکله دې په خپلو کتابچو کې څو کرښې ولیکي او په بل درسي ساعت کې دې ټولگیوالو ته ولولي.

ديارلسم لوست

عبدالرووف بڼوا

• تاسې د هېواد له اوسنيو نومياليو ليکوالو او شاعرانو څخه د چا نومونه اورېدلي او د هغو ليکلي کتابونه مو لوستلي يا ليدلي دي؟
د پښتو ادب په اوسنۍ دوره کې يو شمېر نوميالي ليکوال، شاعران او فرهنگي شخصيتونه لرو چې د پښتو ژبې او ادب د پرمختيا لپاره يې د ستاينې وړ خدمتونه او هڅې کړي دي. عبدالرووف بڼوا هم له دغو نومياليو شخصيتونو څخه دی چې په دې لوست کې يې درېږنو.

عبدالرووف بېنوا د مفتي عبدالله زوی په ۱۲۹۳ هـ. ش. کال په کندهار کې زېږېدلی و. لومړنۍ زده کړې يې د خپلې کورنۍ او سيمې له ديني عالمانو څخه وکړې. بيا يې د خپل ځانگړي ذوق او علاقې له مخې د ديني او ادبي علومو او فنونو مطالعې ته دوام ورکړ. د ځوانۍ په لومړيو کې يې په شعر ويلو او ليکوالۍ پيل وکړ، ډېر ژر يې د خپل پياوړي استعداد له مخې په دغه برخه کې د پرمختگ پراوونه ووهل او د شاعر او ليکوال په توگه وپېژندل شو. په ۱۳۱۷ هـ. ش. کال له کندهار څخه کابل ته راغی، د وخت د ډېرې مشهورې علمي او فرهنگي ادارې ((پښتو ټولنې)) غړی شو. څه موده يې په دغه اداره کې د صحافت د څانگې د مدير په توگه کار وکړ او بيا د کابل مجلې مدير شو. څو کاله يې دغه دنده په ډېر برياليتوب سره تر سره کړه، بيا د پښتو ټولنې مرستيال او څه موده وروسته د پښتو ټولنې لوی مدير شو. په همدغو وختونو کې څه وخت د هېواد ورځپاڼې مسوول چلوونکی هم و. په ۱۳۳۵ هـ. ش. کال د کابل راډيو د رياست چارې وروسپارل شوې. څو کاله وروسته په مصر کې د افغانستان د سفارت مطبوعاتي استازی او ورپسې د ولسي جرگې وکیل او په ۱۳۴۶ هـ. ش. د اطلاعاتو او کلتور وزير شو. نوموړي پر شعر او شاعرۍ سر بيره په ژورنالستيکي او تاريخي برخو کې هم خورا ډېرې ليکنې کړي او ارزښتناک آثار ورڅخه په ميراث راپاتې دي.

په خپلې مورنۍ ژبې پښتو او دري سربېره په عربي، اردو او انگلېسي ژبو ښه پوهېده او په دغو ژبو يې ليکنې او ژباړې کړي دي. بېنوا په خپلو شعري او نثري آثارو کې د خپلې ټولنې د بې وزلو وگړو ژوند انځور کړی او تل د بې وزلي ولس په څنگ کې درېدلی دی. د چاپ او ناچاپ کتابونو شمېر يې له ۵۰ څخه زيات دی. دلته يې د ځينو آثارو نومونه اخلو: اوسني ليکوال (۳ ټوکه) د افغانستان نوميالي (۴ ټوکه) ميرويس نيکه، پرېشانه افکار، (د شعرونو ټولگه) د شعرونو کليات، د افغانستان تاريخي پېښې، د زړه خواله (ادبي ليکونه) او نور. بېنوا د ژوند په وروستيو کې په ليبيا کې د افغانستان سفير و. له هغه ځايه امريکا ته لاړ او په ۱۳۶۳ هـ. ش. کال هلته مړ او خاورو ته وسپارل شو. د عبدالرووف بېنوا يوه لنډه ادبي ټوټه:

گرانه ملگريه!

يو گل چې څومره ډېر رنگونه ولري، ښکلا يې هم څومره زياته وي او چې څومره مخونه ولري، هغومره د ستاينې وړ دی، خو يو انسان که دوه رنگه شوي يا يې ځان دوه مخی وښوده، نو نور يې مخ د کتو نه وي. پوهان وايي: ((څنگه چې بې، هغسې ځان ښيه او څنگه چې ځان ښيې، هغسې اوسه.)) خو ځينې انسانان شته چې نه يوازې څو رنگه، خو ښې او څو مخه لري، بلکې ورسره څو ژبې يې هم په خوله کې وي او د ماهر و ايتورانو په څېر د خپل هر رنگ او هر مخ د ښودلو لپاره مخصوصې صحنې لټوي او د خپلې هرې ژبې لپاره ځانته موقع گوري. داسې انسانان د نورو په رنگ ښکېدل نه غواړي، خو د ځان د رنگ په بدلولو کې دومره ماهر وي چې نور

په خپل رنگ ژر غولولې شي. د مخونو په پېژندلو کې لاس لري، خو د دوی د مخ بڼه پېژندل د مصنوعي سپوږمۍ په اصلي ماهيت پوهېدل غوندې وي. دوی په خپله ژبه پسې نه گرځي، خو خپله ژبه د هر چا او هر ځای د اقتضا سره سمه گرځوي. دوی د هر مجلس له رنگ سره خپل رنگ بدلولی شي او د هر چا د خوب رگ يې ځانته معلوم کړی وي.

دوی په همدغه يوه ژبه غله ته وايي غلاکوه او د کور خاوند ته وايي: کور ساته! ظالم ته د ظلم لاره ښيي او مظلوم ته د انتقام اخيستلو سترگه وځي. حاکم ته محکومين وي او محکومينو ته د حاکمانو په رنگ کې وړاندې کېږي او که ورته څېر شو همدا دوه مخي، دوه رنگي کسان دي چې د ټولنې د طبقاتو تر منځ د دې پر عوض چې وحدت، يووالی او ښه نيت پيدا کړي، د هغوی په منځ کې د بدبینۍ، بدگمانۍ او بدنيتۍ تورې پردې اچوي، که د حاکمې او محکومې طبقې تر منځ واقع شي دواړو خواوو ته داسې څرگندوي چې همدا دوی دي چې د دې دوه طبقو تر منځ بې آرامي ساتلې ده، که دوی نه وي، د هغوی آرامي به هم ويجاړه شي. حال دا چې که دا دوه مخي او دوه رنگي له منځه لرې شي، د طبقاتو تر منځ مستقيمه رابطه او مفاهمه ډېر ژر د دوی منځ ته صميميت او يو رنگي راوستلای شي. نو گرانه ملگره!

که غواړو چې د ښه او ښکمرغه ژوند سره مخامخ شو، لازمه ده چې د دې دوه رنگي، دوه مخي او دوه ژبي څخه لومړې ځانونه وژغورو او بيا يې په ټينگه د مخنيوي لپاره زيار وباسو. هر چاته او په هر مجلس کې چې څنگه يو، هغسې ځانونه وښيو او چې څنگه ځانونه ښيو، هغسې و اوسو او دا مو ډاډ وي چې يوه ورځ نه يوه ورځ به ضرور د دوه مخو مخونه تور او د دوه رنگو رنگونه ورک او د دوو ژبو ژبي وچې شي، څنگه چې ((کوږ بار تر منزله نه رسېږي)) او ((دوې هندوانې په يوه لاس کې اخيستی کېدای نه شي)). (د زړه خواله)

دلته د شاعر يوه څلوريځه د نمونې په توگه راوړو:

انساني مينه

انسان ژوندي په مينه	خو يې مينه هومره وينه
چې يې زړونه شي بي مينې	تويوي يو د بل وينې

د متن لنډيز:

عبدالروف بېنوا د پښتو ژبې پياوړی ليکوال او شاعر و. تاريخ ليکونکی او هېوادپال سياستوال و چې لږو ډېر پنځه لسيزې يې هېواد او خلکو ته د ستاينې وړ فرهنگي خدمتونه کړي دي. په لس گونو کتابونه او په سلگونو مقالې يې چاپ او خپرې شوې دي. دی د

افغانستان په معاصرو ليکوالو او شاعرانو کې له لوړ ادبي دريځ او شهرت څخه برخمن

دی.

فعالیتونه

- ۱- زده کوونکي دې متن ولولي، مشکل لغتونه دې په نښه کړي او بیا دې ښوونکي ورسره مرسته وکړي.
- ۲- زده کوونکي دې متن په چوپتیا سره ولولي. پر تختې لیکلي لغتونه دې په خپلو کتابچو کې وليکي او په مناسبو جملو کې دې وکاروي.
- ۳- ځينې زده کوونکي دې د ټولگي مخې ته د متن د یو یو پر اګراف د لوستلو لپاره راوبلل شي.
- ۴- زده کوونکي دې په وار سره د ټولگي مخې ته د لوستل شوي متن د مفهوم د څرګندولو لپاره وبلل شي.

۵- زده کوونکي دې د لاندې نیمګړو جملو تش ځایونه په پنسل سره په مناسبو کلمو ډک کړي:

– عبدالرووف بېنوا د پښتو ژبې نوميالی..... او..... و.

– عبدالرووف بېنوا په..... کال په..... کې ومړ.

– عبدالرووف بېنوا له..... څخه زیات چاپ او ناچاپ..... لري.

۶- ښوونکي دې د لاندې پوښتنو په کولو سره له لوست څخه د زده کوونکو د پوهېدنې کچه وازروي:

– عبدالرووف بېنوا څوک و؟

– عبدالرووف بېنوا پښتو ژبې او ادب ته کوم خدمتونه کړي دي؟

– عبدالرووف بېنوا کله او چېرې ومړ؟

– تاسې د عبدالرووف بېنوا د کومو کتابونو له نومونو سره آشنا شوي؟

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د خپلې سیمې د کوم لیکوال یا شاعر څو کرښې پېژندګلوي وليکي او په راتلونکي ساعت کې دې ټولګیوالو ته ولولي.

څوارلسم لوست

سره میاشت

تاسې داسې خیریه ټولنې یا ادارې پېژنئ چې د ناوړو طبیعي پېښو یا جگړو له امله له زیانمن شوو وگړو سره مرستې کوي؟

په ملي او نړېواله کچه ځینې داسې ادارې شته چې له مصیبت ځپلو، په تېره له هغو کسانو سره چې د طبیعي آفتونو (زلزلو، سېلابونو، توفانونو) او جگړو له امله زیانمن شوي وي، مرستې کوي. له دې ډول خیریه ادارو څخه یوه هم «سره میاشت» ده چې په دې لوست کې یې درېژنو.

بېوزلو او محتاجو وگړو ته د خوراک، څښاک، استوگنې، روغتیا، ښوونې او روزنې، کار کسب او داسې نورو شیانو برابرول چې د هغوی انساني حقوق دي د مرستندويه او خیریه ټولنو دندې دي. دا خیریه او مرستندويه ټولنې هم په نړیواله او هم په ملي کچه وي. د دغو مرستندويه ټولنو په ډله کې یوه هم ((سره میاشت)) ده چې د نړۍ په ټولو هېوادونو کې شته او په بېلا بېلو نومونو یادېږي. د مثال په ډول په عربي هېوادونو کې یې د ((هلال احمر)) او په لوېدیځه نړۍ او یو شمېر نورو هېوادونو کې یې ((سور صلیب)) بولي.

د دې مرستندويې ټولنې لومړنۍ بنسټ په ۱۸۶۴ م. کال د نولسمې پېړۍ د جگړو په بهیر کې چې ډېره مرگ ژوبله او وېجاړتیا یې رامنځ ته کړه، ایښودل شوی دی. په همدغو وختونو کې دغې مرستندويې خیریه ټولنې د ټپي او نیول شوو سرتېرو ملاتړ کاوه او د هغو مرستې ته یې ځان ورساوه چې دا کار د هر انسان انساني دنده ده.

لومړنۍ شخص چې د دغسې خیریه مرستندويه ټولنې د جوړولو فکر ورسره پیدا شو، د سویس استوګن هانري دونانت نومېده. د افغاني سرې میاشتې ټولنه په ۱۳۳۴ لمریز کال د سره صلیب د نړیوالې کمېټې له خوا په رسمیت وپېژندل شوه او د دغې نړیوالې ټولنې غړیتوب یې تر لاسه کړ. په نړیواله کچه په اسلامي هېوادونو کې د دغې مرستندويې ټولنې د پېژندنې لویه نښه پر سپینې ځمکې (سطحې) باندې په سره رنگ ((هلال)) یا میاشت ده او په نورو هېوادونو کې د دې ټولنې نښه پر سپینې ځمکې (سطحې) باندې د صلیب سور رنگي علامه ده، چې ((سور صلیب)) یې بولي. ((سره میاشت)) یا ((سور صلیب)) نړیواله مرستندويه ټولنه یا اداره ده چې هر چېرې د جگړو له قربانیانو، غمخېلو او بېوزلو سره ډول، ډول مرستې کوي. دا ټولنه د رنگ، عقیدې، ژبې او نسل له توپیر پرته د اړمنو خلکو مرستې ته هر چېرته ځان رسوي. سره میاشت د ډول، ډول طبیعي افتونو، زلزلو او سېلابونو په وخت کې له زیانمنو شوو وگړو سره مرسته کوي، د جگړې پر مهال د دې ټولنې روغتیايي کارکوونکي د ټپیانو درملنه کوي. پر ټپونو یې پټۍ لگوي او روغتونونو ته یې لېږدوي. همدارنګه د جنګي بندیانو حال احوال معلوموي، لیکونه او پیغامونه یې کورنیو او خپلو خپلوانو ته رسوي یا تبادله کوي. د مرستو له دغې نړیوالې کمېټې سره د نړۍ هېوادونه له خپل وس او توان سره سمه مرسته کوي چې هغوی یې بیا د نړۍ بېلا بېلو هېوادونو او ولسونو ته د اړتیا په وخت کې رسوي او په دې ډول خپله بشري ټولنیزه دنده پرمخ بیايي.

د متن لنډيز:

سره مياشت يوه خيريه مرستندويه ټولنه ده چې له مُصَيب ځپلو وگړو سره مرستې کوي.

دا ټولنه زموږ په هېواد کې څو لسيزې دمخه تاسيس شوې ده.

دا ټولنه د سره صليب د نړيوالې ټولنې غړيتوب لري. د نړيوالو مرستو او کورنيو مرستو او د خپلو

ملکيتونو له عايداتو څخه له اړمنو خلکو سره مرسته کوي.

فعاليتونه

۱- د ښوونکي د متن لوستلو، معنا کولو او لازمو څرگندونو وروسته دې زده کوونکي په وار سره

د متن يو يو پراگراف ولولي.

۲- زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې د متن په رڼا کې د دې لاندې جملې په دوام څو جملې

وليکي:

سره مياشت يوه خيريه مؤسسه ده چې له مُصَيب ځپلو وگړو سره مرسته کوي. دا مرستې...

وروسته دې بيا په نوبت سره خپلې ليکلې جملې په ټولگي کې ولولي.

۳- له زده کوونکو دې وپوښتل شي:

– په نړيواله سطحه د سره صليب ((سره مياشت)) ادارې بنسټ کله او د چا له خوا د څه لپاره

کېښودل شو؟

– سره مياشت په کومو حالاتو کې له خلکو سره مرسته کوي؟

– که ستاسې په کلي يا سيمه کې کومه طبيعي پېښه رامنځ ته شي، له خپل توان سره څه ورسره

کوئ؟

۴- ځينې زده کوونکي دې د ټولگي مخې ته راوغوښتل شي چې په مُصیبت کې چا له مُصیبت ځپلو سره څه مرسته کړې وي، نورو ټولگيوالو ته دې معلومات ورکړي.

۵- زده کوونکي دې پر دریو ډلو ووېشل شي. یوه ډله دې له متن څخه په (س) پیل شوې کلمې په خپلو کتابچو کې وليکي، بله ډله دې په (ت) توري او دریمه دې په (ه) توري پیل شوې کلمې وليکي او په مناسبو جملو کې دې یې وکاروي.

۶- ښوونکي دې د گل پاچا الفت دا لاندې دوه بیتونه پر تختې وليکي او ځينې زده کوونکي دې تختې ته را وېولي چې د هغو مفهوم په خپله ژبه ووايي:

ژاري په غمونو کې خواخوږي له هر چا سره
سل پتنگان سوزي د یوې شمعې ژړا سره
نه ښايي انسان ته چې د بل په غم غمجن نشي
لویه بدبختي ده که څوک نه ژاري له چا سره

ارواښاد گل پاچا ((الفت))

- د دې شعر د مفهوم په اړه دې څو زده کوونکي په خپله خوښه لندې لندې څرگندونې وکړي.
- زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې درې درې صفتونه له متن څخه پیدا کړي او په خپلو کتابچو کې دې په جملو کې وکاروي.

زده کوونکي دې دکور، کوڅې اویاکلي له مشرانو څخه وپوښتي چې که دوی په یادښت دطبیعي پېښو ((سېلابونو، زلزلو او جگړو)) له مصیبت ځپلو سره سرې میاشتې یا کومې بلې مرستندويې ټولنې اویا شتمن شخص څه مرسته کړې وي، هغه دې دیوې خاطرې په توگه وليکي او په بل درسي ساعت کې دې ټولگيوالو ته ولولي.

هوسۍ او کيردى

• تاسې کله ليدلي چې يو چا د ستونزې او اړتيا په وخت کې بل چا ته پناه ور وړي وي؟

• که څوک چا ته پناه وروړي، پر هغه څه حق لري؟

پناه اخيستنه يو غوره لرغونی افغاني دود دی. کله چې کوم چا ته په ځانگړو حالاتو کې څه ستونزه پېښه شي او ژوند يې له گواښ سره مخامخ شي، نو داسې چا ته پناه ور وړي چې له ده څخه ننگه او دفاع وکړای شي. په دې روزنيزه کيسه کې لولو چې څه ډول يوه هوسۍ له ښکاري څخه د يوه کوچي کيردۍ ته پناه ور وړي او هغه ور څخه له خپل وس او توان سره سمه دفاع کوي. له دې څخه به ښکاره شي چې يو بې وزله او غم ځپلي ته پناه غوره ښيگڼه ده، خو ظالم، جگړه غوښتونکي اوقاتل ته پناه ور کول د غوره اخلاقو خبره نه ده.

وايي چې نوميالی پاچا محمود غزنوي به کله کله له خپلو ډېرو نژدې ملگرو سره ښکار ته تلو. په خپل منځ کې يې داسې پرېکړه کړې وه چې که د ښکار کولو په مهال د هر چا په مخکې ښکار پيدا شي، هماغه به ور پسې ځي. نور حق نه لري چې په هغه پسې لاړ شي او يا څه مرسته ور سره وکړي. په دې ورځ د سلطان محمود غزنوي پاچا له مخې نه هوسۍ پاڅېده او په ځغاسته شوه، سلطان هم ور پسې په آس سپور وځغليده، د غشو گوزارونه يې پرې وکړل. هوسۍ برسیره تپي شوه، خو په منډو وه. تر ډېر واټن وهلو وروسته هغه د ځان د ژغورنې لپاره د کوچيانو يوې کيږدۍ ته ورننوته.

په کيږدۍ کې ناست سپين ږيري کوچي او د هغه مېرمنې هوسۍ راونيوله او د هغې د تپ په دارو درملو او پټۍ اېښودلو يې پيل وکړ. په دې وخت کې سلطان محمود هم ور ورسېد او د کيږدۍ تر څنگ ودرېد. له کوچي څخه يې د هوسۍ غوښتنه وکړه. کوچي وويل چې دا هوسۍ، خوځکه نشو درکولای چې موږ ته يې پناه راوړې ده. سلطان ځان ور وپېژاند چې زه سلطان محمود غزنوي د دې ملک پاچا يم. کوچي ورته وويل: هر څوک چې يې، يې به، خو دا چې زموږ کور ته راغلی يې، زموږ مېلمه او د سترگو تور يې. زموږ دې خوارې کيږدۍ ته ښه راغلې. دلته کښېنه خپله سترپا وباسه، شرومبې، سابه، جوارۍ راسره وخوره، خدای دې خير کړي، هر څه به سم شي. کوچي له ډيرې مېلمه پالنې وروسته له سلطان محمود څخه هيله وکړه چې ته هم زموږ مېلمه او پر موږ پښتنو د مېلمه خاطر ډير گران وي، خپه کولای دې نشم. هوسۍ درکوم، خو په يو شرط چې دانن شپه به له موږ سره تېره کړي، سبا به يې موږ په خپله ستاسو دربار ته دروړو. سلطان چې د دوی د مېلمه پالنې او افغاني احساس تر ژورې اغېزې لاندې راغلی و، دا خبره يې ومنله او ترې رخصت شو. سبا سهار کوچي او مېرمنې يې هغه هوسۍ له ځان سره کړه او د سلطان دربار ته ورغلل. کله چې د سلطان حضور ته وروستل شول. سلطان ډېر خوښ شو، تر روغې او سترې مه شي وروسته يې کوچي ته وويل: تاسو د انعام او سوغات وړ ياست، هر څه چې له ما نه غواړئ، درکوم يې. کوچي چې د سلطان دا خبرې واورېدې، په ورين تندي او له موسکا نه په ډکه خوله يې هغه ته وويل: صاحبه! زه څه ووايم، موږ کوچيان خلک يو، په ډېرو خبرو نه پوهېږو، خو اورېدلي مې دي چې پاچاهان او واکمنان لومړی خلکو ته دا ډول وعدې او ژمنې ورکوي، خو چې څه شی ترې وغواړي، بيا وايي چې نه داسې نه کېږي، بل څه وغواړه، سلطان محمود له خدا نه په ډکه خوله ځواب ورکړ: داسې خو به ته هم نه کوي چې ما له پاچاهي تخت نه راکوز کړې. له دې

پاچاهي نه پرته چې هر څه وغواړي، درکوم يې. ووايه څه درکړم؟ کوچي بيا په پسته ژبه خپله خبره غبرگه کړه: د پاچاهي وړ خو تاسې ياست، خدای دې هغه ستاسې روزي کړي، عمر دې ورته اوږد شه، زموږ نه ده پکار، موږ ته خپل کوچيانی ژوند پاچاهي ده، خو زه چې له تاسو نه څه غواړم هغه ما ته له پاچاهي نه هم لوړ ښکاري. په دې ډاډېرم چې زړه به دې پرې ونشي او رابه يې نه کړي.

کله چې سلطان د خپلې وعدې د سرته رسولو ټينگار وکړ، نو کوچي په ډېرې خوښۍ سره وويل: ښه چې داسې ده، نو دا هوسۍ بېرته راکړه، ځکه چې دغې بېوزلې زموږ جونگړې (کېږدۍ) ته په ډېره هيله پناه راوړې او زموږ په قانون کې چې څوک د سختۍ په وخت کې چا ته پناه وروړي، هغه بيا په هېڅ قيمت چا ته نه سپاري.

وايي کله چې سلطان محمود غزنوي د دغه کوچي د افغانيت دغه احساس وليد او د هغه دا خبرې يې واوريدې، خپلو درباريانو ته يې وويل:

زه په خپل افغانيت وياړم. هر څوک چې زما اصل او نسب په بل چا پورې وتړي، جزا به يې مرگ وي. تر دې وروسته يې حکم وکړ چې کوچي ته هوسۍ ورکړي چې له ځان سره يې بوځي.

د متن لنډيز:

په کيسه کې د سلطان محمود غزنوي د ښکار پېښه بيان شوې چې يوه هوسۍ ور څخه تښتي او د کوچي کېږدۍ ته پناه وروړي، سلطان ور پسې کېږدۍ ته ورځي، خو هغه کوچي له پناه اخيستونکې هوسۍ څخه دفاع کوي، د ورغلي مېلمه تر مېلمه پالنې وروسته پوهيږي چې د وخت واکمن سلطان محمود غزنوي دی، نو هغه په قدر او عزت رخصتوي او ورسره ژمنه کوي چې سبا به يې دربار ته در ولي. سبا هلته له هوسۍ سره يو ځای ورځي. سلطان چې د کوچي مېړانه گوري ور څخه غوښتنه کوي چې له ده څخه څه وغواړي، کوچي ور څخه همدا هوسۍ چې د ده کېږدۍ ته يې پناه وروړي، غواړي، پاچا هغه ورکوي او کوچي خوشيږي چې د پناه اخيستونکي ژوند يې ژغورلی او په خپل هوډ بريالی شوی دی. د غم او مصيبت په وخت کې پناه ورکول غوره دود دی، خو جگړه ماروته پناه ورکول او د هغوی د ظلم او جگړو د ادامې په کار کې مرسته غوره دود نه دی او نه زموږ په کلتور کې دا ډول پناه ورکول ځای لري، هغه کسان چې داسې کوي، له ظالم سره مرسته کوي او داسې څه زموږ په کلتوري ارزښتونو کې نشته.

- ۱- د ښوونکي تر متن لوستلو وروسته زده کوونکو ته لارښوونه کېږي چې متن په چوپټیا سره ولولي او مشکل لغتونه په نښه کړي.
- ۲- هر زده کوونکی خپلې په نښه کړې کلمې په لوړ غږ لولي. یو زده کوونکی یې پر تختې لیکي او نور یې معنا کوي. ښوونکی ورسره د اړتیا په وخت کې مرسته کوي.
- ۳- ځینې زده کوونکي دې د ټولګي مخې ته راوغوښتل شي چې د کیسې عمومي مفهوم په خپلو الفاظو وویلي.
- ۴- ښوونکی زده کوونکو ته دنده ورکوي چې په کتابچو کې لیکلي لغتونه په جملو کې وکاروي. بیا دې په نوبت سره تختې ته لاړ شي، هر زده کوونکی دې د خپلې خوښې یو لغت چې په جمله کې یې کارولی دی، د تختې پر مخ په بشپړه توګه ولیکي.
- ۵- زده کوونکي دې دوه دوه شي او هغوی ته دې دنده ورکړل شي چې لومړی یو زده کوونکی د کیسې له متن څخه یوه برخه بل ته د املا په توګه وویلي، هغه دې د کتاب له متن سره پرتله کړي او بیا دې هغه بل زده کوونکی هم کټ مټ دا کړنه تر سره کړي.
- ۶- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي. یوه ډله دې په متن کې نومونه او بله ډله دې صفتونه په نښه کړي. د هرې ډلې استازی دې هغه د نورو په استازیتوب د ټولګي په وړاندې ولولي. ښوونکی دې په سمونو کې لازمه مرسته وکړي.
- ۷- ښوونکی دې د لاندې پوښتنو په کولو او د زده کوونکو له لوري په ځوابولو سره ارزونه وکړي:
  - هوسی ولې د کوچي کيږدی ته پناه یوړه؟
  - کوچي ولې سلطان محمود ته په هغه شیبه کې د هوسی له ورکولو څخه ډډه وکړه؟
  - سلطان محمود ولې له کوچي څخه هغه شیبه د هوسی په اخیستلو کې له زور څخه کار وانخیست؟
  - کله چې سلطان محمود له کوچي څخه وغوښتل چې له ده څخه څه وغواړي، کوچي څه وغوښتل اوولې؟

کورنۍ دنده

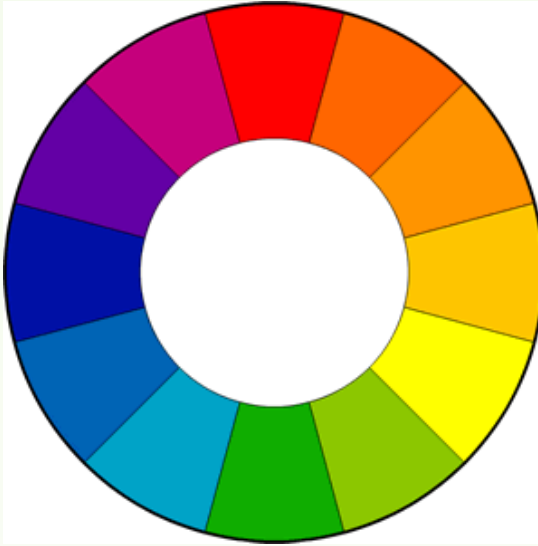

زده کوونکي دې د خپلې کورنۍ له غړو او یا نورو مشرانو څخه د داسې یوې پېښې په اړه معلومات ولیکي چې کله چا له نورو څخه پناه اخیستې وي او هغوی یې ننگه او دفاع کړي وي.

رنگونه (خبرې اترې)

• ستاسو کوم ډول رنگونه خوښیږي؟

که چېرې خپل شاوخوا ته وگورو، ډول ډول طبيعي او مصنوعي رنگونه به مو تر سترگو شي. همدغه رنگونه دي چې هر یو یې ځانته جلا جلا ښکلا را منځ ته کړې ده. د رنگونو ماهرین د خپلې پوهې او مسلکي وړتیا له مخې لا نور هم زیار باسي چې بېلابېل رنگونه را منځته کړي. همدارنگه د مختلفو رنگونو له یو ځای کېدو څخه د خپلې خوښې رنگونه جوړوي او په ترکیبي رنگونو کې ترې کار اخلي.

موږ په دې لوست کې د رنگونو په باره کې د خبرو اترو برخه راوړې ده چې زده کوونکي له یوې خوا د رنگونو په ډولونو او گټه پوه شي او له بلې خوا د ژبې په برخه کې دوی په اسانه خبرې اترې وکړای شي.

جان محمد: زموږ لوست د رنگونو په باره کې دی. موږ دوه تنه به د رنگونو په باره کې خبرې وکړو او تاسو را ته غوږ ونیسئ. ښه نو له ما سره به څوک خبرې اترې وکړي؟

ایمل: زه به له تا سره ودرېږم. ته پوښتنه کوه او زه به ځواب درکوم.

جان محمد: نه، نه زه له تا سره د رنگونو په هکله خبرې کوم. دواړه به خبرې کوو. وگورئ موږ او تا سو هره ورځ په کور کې، له کور څخه د باندې په ځمکو او باغونو کې هر ډول رنگونه وینو او هر شی په خپل رنگ پېژنو. رنگونه د شیانو په پېژندنه کې ښه مرسته کوي.

ایمل: رنگونه په دوه ډوله دي، طبیعي رنگونه او مصنوعي رنگونه

طبیعي رنگونه هغه دي چې خدای ﷻ شیانو ته ورکړي دي او مصنوعي په کار خانو کې د انسان په علم او پوهه د هغه په لاس جوړېږي. د ساري په توګه په کارخانو کې چې کوم شی جوړېږي، نویو رنگ خو خامخا ورکوي.

جان محمد: موږ ډول ډول رنگونه لرو، لکه: تور، سپین، ژېړ، سور، شین، ګلابي، نخودي، نسواري او داسې نور اصلي، مصنوعي او ترکیبي رنگونه.

ایمل: موږ په خپله باغچه کې د ګلانو ډول ډول بوټي کېنولي دي. رنگارنگ ګلان لري، خو ته ووايه چې ګلان یوازې د ښایست لپاره دي او که څه نوره ګټه هم ترې اخیستل کېږي؟

جان محمد: په کومو هېوادونو کې چې ګلان زیات وي له ډول ډول ګلانو مختلف عطرونه هم جوړوي. له دغه ګلانو څخه به یې پخوا رنگونه هم جوړول او ټوکران به یې پرې رنگول، خو اوس مصنوعي رنگونه په کارخانو کې جوړېږي او د ټوکرانو د رنگولو لپاره ترې ګټه اخلي. ایمل: خو دا راته ووايه چې ستاکوم رنگ خوښېږي؟

زما خو خپله ابې رنگ خوښېږي.

جان محمد: زما ټول رنگونه خوښېږي، ځکه چې د ښکلا لپاره دي.

هغه رنگونه ښه دي چې سترگو ته زیان و نه رسوي.

زه تېز رنگونه نه استعمالوم.

ایمل: دا ځکه ځیني خلک په اوږې کې چې هوا ډیره گرمه وي، عینکې کاروي. هغه کالي نه کاروي چې رنگ یې ډېره تودوخه جذبوي، لکه تور رنگ.

جان محمد: هو! کنه ما په خپله د سترگو د ساتلو لپاره یوه جوړه عینکې اخیستې دي.

ایمل: زه به یوه وروستی خبره در ته وکړم، که رنگونه نه وای، نو دنیا به بې رنگه وای، وگورئ دا رنگارنگ ګلان څومره د سړي فکر خوشحاله ساتي.

جان محمد: نو باید موږ او تاسو هم د ښوونځي په باغچه کې گلان وکړو، گلان او د هغو بوتې خراب نه کړو.

ایمل: زه خو وایم چې هم به لوست وایو او هم به گلان وکړو. نه یوازې په ښوونځي کې، بلکې د خپلو کورونو په باغچه کې هم گلان کړو.

جان محمد: دا خو دې ښه خبره وکړه، خپلو دوستانو ته به هم ووايو چې خپلې سیمې سمسورې کړي. په کومو هېوادونو کې چې گلان زیات کرل کېږي، هم یې سیمه ښکلې وي او هم ترې عطر جوړوي او هم ترې د شاتو مچۍ استفاده کوي.

ایمل: هو کنه! د شاتو مچۍ له گلانو شپږه راټولوي او بیا شات جوړوي چې دا د گلانو بله ګټه ده.

جان محمد: ایمل جانه ترکیبي رنگونه څنګه جوړېږي؟

ایمل: دومره ډېر پرې نه پوهېږم، خو مختلف رنگونه یو ځای کوي.

او یو بل ډول رنگ ترې جوړوي. نقاشان او رسامان په عمومي توګه له ترکیبي رنگونو څخه په خپلو رسمونو کې ډېر کار اخلي.

د متن لنډيز:

رنگونه په دوه ډوله دي:

طبیعي رنگونه او مصنوعي رنگونه. طبیعي او مصنوعي رنگونه دواړه ډول ډول دي او د

جنسونو او شیانو په رنگ او ښکلا کې مهم ارزښت لري.

ښه رنگونه هغه دي چې هم ښه ښکلا ولري او هم سترګو ته زیان و نه رسوي.

رنگونه د هر چا خوښیږي، ځکه له دغو رنگونو څخه د تولیداتو، ټوکرانو او د ودانیو په

رنگولو کې کار اخلي. رنگونه ښکلا را منځ ته کوي او ښکلا د هر چا خوښیږي، رنگونه

ډېر ډولونه لري چې ځینې په دې ډول دي: تور، سپین، سور، زرغون، ګلابي، نسواري،

بنفش، نخودي، ابی، اسماني او نور.

۱- د خبرو په وخت کې دې زده کوونکي غور ونيسي چې د کلمو په سم تلفظ او د جملو په جوړولو پوه شي.

۲- زده کوونکي دې د خبرو اترو په وخت کې مشکل لغتونه یاد داشت کړي او د محاورې په پای کې دې له ښوونکي څخه د هغو پوښتنه وکړي.

۳- زده کوونکي دې له خبرو وروسته د رنگونو د ارزښت په هکله څو جملې په خپلو کتابچو کې وليکي او بیا دې څو تنه د خپلو ټولگيوالو په استازیتوب نوموړې جملې وایي.

۴- څو زده کوونکي دې په وار سره د ټولگي مخې ته راشي، د رنگونو د اهمیت او ارزښت په هکله دې خپلو ټولگيوالو ته خبرې وکړي.

۵- یو زده کوونکي دې د تختې مخې ته راشي، د څو طبیعي او مصنوعي رنگونو نمونه دې پر تختې وليکي. نور زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې هغه په جملو کې استعمال کړي. بل زده کوونکي دې په وار سره دغه جملې ټولگيوالو ته ووايي.

۶- څو تنه زده کوونکي دې د ټولگي مخې ته ورشي، د ایمل او جان محمد له خبرو اترو څخه په ګټه اخیستلو سره دې د رنگونو په اړه خبرې وکړي.

۷- څو زده کوونکي دې د هغو رنگونو په هکله خبرې وکړي چې هغه یې خوښیږي او د خوښیدو لامل دې هم روښانه کړي.

۸- څو زده کوونکي دې ووايي چې له دې وروسته په خپلو باغچو او دېرو کې د گلانو د کرلو په باره کې څه تصمیم لري؟

۹- څو زده کوونکي دې ووايي چې له گلانو څخه له ښکلا پرته د نور څه شي لپاره ګټه ورڅخه اخیستل کېږي.

هر زده کوونکي دې د خپل انګړ یا د کوم نژدې باغ د گلانو او د هغوی د رنگونو په هکله څو

کړنې وليکي په بل درسي ساعت کې دې ټولگيوالو ته ووايي.

اووه لسم لوست

د ليک ډولونه

- تاسې کله خپلو دوستانو يا خپلوانو ته ليک ليکلی دی؟

- ليکونه د کومو موخو لپاره ليکل کېږي؟

د ليک له ايجاد نه وروسته د ليکونو لړۍ هم د انسانانو د ضرورت پر بنسټ

را منځ ته شوې ده. د يو بل د حال له خبرېدو او ځينو ضروري غوښتنو لپاره ليکونه ليکل کېږي

او مقابل لوري ته لېږل کېږي. ليکونه به پخوا د استازي په لاس استول کېدل. بيا په را وروسته

وختونو کې پوسته خانې جوړې شوې چې د ريل، موټر او الوتکې په وسيله به يې ليکونه وړل.

اوس برېښنايي ليکونه د انټرنېټ له لارې لېږل کېږي چې په هماغه شېبه کې رسېږي.

د لیکنو ډولونه

لیکونه د لیکنو یو ځانګړی ډول دی چې معمولاً د بڼې او شکل له مخې په دوو ډولونو

ویشل کېږي:

شخصي لیکونه

رسمي لیکونه

۱- شخصي لیکونه: هغه دي چې د وګړو تر منځ د بېلا بېلو اړیکو او علاقو له مخې د

ډول ډول موخو، افکارو او نظرياتو د تبادلې لپاره لیکل کېږي.

سره له دې چې د شخصي لیک لیکنه تر ډیره حده د اشخاصو په ځانګړي ذوق پورې

اړه لري، خو د لیکوالی د اصولو او قواعدو له مخې هره معیاري لیکنه باید په یو ځانګړي

لیکني چوکاټ کې تر سره شي، د یو معیاري شخصي لیک په لیکني چوکاټ کې لاندې

برخې شاملېږي:

۱- خطاب

۲- سریزه

۳- اساسي مطلب

۴- وروستی هیله

۵- وروستی خطاب

۶- لاسلیک

دلته یې هره برخه په لنډ ډول در پېژنو:

۱- خطاب:

د لیک لومړۍ برخه ده چې د مقابل لوري (هغه چې لیک ورته لیکل کېږي) نوم تخلص او د

معنوي ټولنیز مقام یادونه کېږي او د اړیکو د نوعیت له مخې اړونده کلمې ورته لیکل کېږي، لکه

ګران ورور، مهربان پلار، مهربانه مور، خواخوږی دوست او....

۲- سریزه (مقدمه):

د لیک په مقدمه کې لیکونکی لومړی خپل سلامونه او درناوی وړاندې کوي او د مقابل لوري د

روغتیا، خوښۍ، هو ساینې او بریالیتوب هیله څرګندوي او د خپلې روغتیا ډاډ ورکوي.

۳- اساسي مطلب د ليک هغه برخه ده چې لیکونکی مقابل لوري ته خپل فکر او مقصد لېږدوي. دا د لیکنې اساسي موخه او هدف دی چې لیکوال غواړي خپل مقابل لوری پرې پوه کړي.

د ليک په دې برخه کې چې هر څو موضوعگانې وي، هر یوه په ځانگړي پرآگراف کې بیانېږي. خو د هر پرآگراف وروستی جمله باید له راتلونکي پرآگراف سره د زنځیر د کړۍ په څېر اړیکه ولري.

۴- د ليک په وروستی برخه کې یوځل بیا مقابل لوري ته درناوی وړاندې کېږي او له هغه څخه د خپل احوال د ژر ژر رالېږلو او د هغه نورو خپلوانو او دوستانو ته د سلامونو او درناوي د رسولو هیله کوي او له مقابل لوري څخه دا هیله او غوښتنه کوي چې که ده ته د کوم خدمت او چارې د سر ته رسولو اړتیا وي، د توان او ځواک په انډول ورته د چمتووالي ژمنه کوي.

۵- وروستی خطاب:

په وروستي خطاب کې لیکونکی له مقابل لوري سره په ډیرو خوږو کلمو لکه: ستاسې ورور، ستاسې زوی، ستاسې ملگری او..... خدای پاماني کوي او بیا له معمول سره سم د ((په درناوی)) یا ((په درنښت))، ((په احترام))، ((په ډېره مینه)) او..... خپل ليک پای ته رسوي.

۶- لاسليک:

د ليک په پای کې لیکونکی خپل نوم ليکي او بیا لاسليک کوي، تر لاسليک وروسته د لیکنې نېټه ليکي. ځينې ليک لیکونکي د ليک تر لیکلو د مخه د کاغذ د پاڼې پر کيڼ اړخ او څنگ کې خپل نوم، د لیکنې نېټه او ځای ليکي. د ليک یوه بیلگه:

گړانه وروره!

له ډیرې مودې وروسته زما سلامونه ومنئ. د ليک تر لیکلو پورې روغ یم، خدای ﷻ دې وکړي چې تاسې له خپلې کورنۍ سره روغ اوسئ. زما سلامونه ټولې کورنۍ ته ورسوئ. زموږ د ټولگي ازموينې تیرې شوې، په هغو کې مې په زړه پورې نومرې تر لاسه کړې او کلنۍ

ازموینه هم نژدې شوې ده. ما د کلنۍ ازموينې تياري نيولې، شپه او ورځ خپل درسونه وایم.

- زما ټولگيوال جمال د سيد امير کاکا زوی هم ښه دی او زما سره يو ځای درسونه وایي. د هغه د روغتيا احوال يې کورنۍ ته ورسوه.

- د جان محمد په لاس مې څو کتابچې او په پښتو ژبه د څو لنډو کيسو کتابونه درلېرلې وو، که در رسېدلي وي، د هغو له رسيدو څخه مې د يو ليک په واسطه خبر کړئ.

- نور مو په خدای ﷻ سپارم، دوستانو ته سلامونه ورسوئ. خوشحاله اوسئ.

ستاسو کشر ورور حميد الله

لاسليک نېټه پټه: کابل، ده بوري، د سيد جمال الدين دارالمعلمين. په شخصي ليکونو کې ډيره مهمه داده چې له اوږدو جملو څخه ډډه وشي. په لنډ ډول خپل مطلب وليکي.

اوس چې نړۍ پرمختگ کړی دی انټرنېټي شبکې رامنځ ته شوي، د خلکو ستونزې د ليکونو په لېرلو کې له منځه تللي دي. اوس په پوستو کې او يا د چاپ په لاس د ليکونو د لېرلو پر ځای له برېښنا ليکونو څخه کار اخلي چې مقابل لوري ته ليکونه د سترگو په رپ کې رسېږي.

رسمي ليکونه:

رسمي ليکونه له لوړ مقام څخه ښکته ادارو ته د فرمان، احکامو او مقررو په توگه او دغه راز د دولتي ادارو تر منځ د مکتوب، استعلام او پېشنهاد (وړاندیز) په توگه ليکل کېږي.

په استعلام کې يوه اداره له بلې څخه د يوې موضوع په هکله معلومات غواړي او په پېشنهاد کې يوه اداره لوړ مقام ته د يوې موضوع په هکله وړاندیز کوي او بيا د هماغې لارښوونې له مخې کار کوي.

فرمان، احکام او مقرري د لوړو مقاماتو له خوا وي چې دولتي ادارې يې د هغوی په تطبيقولو او عملي کولو کې مکلفيت لري.

پېشنهاد، استعلام او مکتوبونه د رسمي او غير رسمي ادارو ترمنځ د خپلو او مراجعينو د کارونو د سرته رسولو لپاره وي.

د متن لنډيز:

ليکونه په دوه ډوله دي:

شخصي ليکونه او رسمي ليکونه

موږ په دې لوست کې تاسوته يوازې شخصي ليکونه در پيژنو.

شخصي هغه ليکونه دي چې خلک يې د ورځنيو ستونزو د حال او احوال د معلومولو لپاره

ليږي. په دې ليکونوکې خبرې په ډېر لنډ ډول ليکل کېږي او هر ليک په شپږو برخو کې

لنډوو، د بېلگې په ډول:

د کړنې پيل لومړی: د هغه چا نوم ليکل کېږي چې ليک ورلېږو.

دويم: مقابل لوري ته د خپل احوال خبر ليکو او د هغوی د احوال پوښتنه کوو.

درېم: خپل مطلب په لنډ ډول په جلا جلا پراگرافونو کې ليکو.

څلورم: په وروستۍ هيله کې د ځواب غوښتنو خبره ليکي.

پنځم: خپل نوم او پته ليکو.

شپږم: خپل لاسليک او نېټه ليکو.

ښوونکی دې د کتاب متن په لوړ غږ و لولي، ټول زده کوونکي دې ورته غوږ ونيسي او متن ته دې د کلماتو د سم تلفظ لپاره پاملرنه وکړي.

- له هغه وروسته زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه يو ځل د کتاب متن په چوپه خوله مطالعه کوي. که په کومو لغتونو او جملونو پوهېږي، هغه دې خپله کتابچه کې په نښه کړي او له ښوونکي دې وپوښتي.

- خو زده کوونکي دې په وار سره پورته شي چې د کتاب له مخې لوست ولولي، که ستونزه موجوده وي، ښوونکی دې لارښوونه وکړي.

۲- یو زده کوونکی دې د کتاب له مخې ۴ یا ۶ لغتونه پر تختې وليکي. نور زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې وليکي. له معنا وروسته دې هغه په جملو کې استعمال کړي.

وروسته دې هر زده کوونکی په وارسره خپلې جملې ټولگيوالوته ولولي.

۳- هر زده کوونکي دې يوپو شخصي ليک په خپله خوښه وليکي او په وار سره دې په ټولگي کې واوروي.

خو زده کوونکي دې د ټولگي په مخکې ووايي چې له شخصي ليکونو څخه مو څه زده کړل؟ شخصي ليکونه او رسمي ليکونه څه توپير لري؟

خو زده کوونکي دې د شخصي ليکونو د ارزښت په هکله خبرې وکړي.

۴- زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې يو شخصي ليک وليکي او بيا دې وروسته په وار سره د ټولگي په مخکې ووايي.

- یو زده کوونکی دې پورته شي، د خپلې کتابچې يو ليک دې ولولي، بل زده کوونکی دې د هغه تيروتنه سمه کړي، ښوونکی دې هغوی ته لارښوونه وکړي.

۵- خو زده کوونکي دې ووايي چې له دې وروسته به خپلو دوستانو ته څه ډول ليکونه ليکي او د ليک په ليکلو کې به کومې برخې په پام کې نيسي؟

۶- یو زده کوونکی دې نورو زده کوونکو ته د متن يو پراگراف د املاء په توگه ووايي او نور دې په خپلو کتابچو کې وليکي، بيا دې هر زده کوونکی ليکل شوی متن د کتاب له متن سره پرتله کړي.

- یوه ډله زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې پنځه فعلونه په جملو کې وکاروي او بله ډله دې پنځه صفتونه په خپلو کتابچو کې وکاروي، کله چې دا فعاليت پای ته ورسېد، بيا دې د هرې ډلې څخه څو کسه خپل فعلونه او صفتونه چې په جملو کې يې کارولي دي، نورو ټولگيوالو ته ووايي.

هر زده کوونکی دې په کور کې په خپلو کتابچو کې ملگري ته يو ليک وليکي او په بل درسي ساعت کې دې خپلو ټولگيوالو ته ولولي.

د آزادۍ پیغام

– تاسې آزادي څه ته وايي؟

– که یو وگړی، ټولنه یا هېواد آزادي ونه لري، له کومو ستونزو سره به مخ وي؟
آزادي هغه ستر نعمت دی چې د الله ﷻ له خوا پر وگړو، ټولنو او هېوادونو یې لورینه شوې ده،
خو کله کله دغه ستر نعمت او دغه لورینه د زورواکو له خوا اخیستل کېږي، وگړي، ټولنې او
هېوادونه له سترې بدمرغۍ سره مخ کېږي. په دې لوست کې مو یوه کیسه راوړې چې د خپلواکۍ
تر لاسه کولو او د اسارت له بند څخه د خلاصون لاره پکې ښودل شوې ده.

وايي چې يو سوداگر د سوداگرۍ لپاره هندوستان ته د تللو هوډ او تکل درلود. تر روانېدو د مخه يې د کورنۍ ټول غړي راټول کړل. له هر يوه څخه يې وپوښتل چې له هندوستانه درته څه ډالۍ راوړم؟ هر يوه د خپلې خوښې شيان ورڅخه وغوښتل. په دې وخت کې يې خپل هغه طوطي ته وريام شو چې په پنجره کې يې اچولی و.

له هغه يې هم وپوښتل چې تا ته له هندوستانه څه راوړم؟ طوطي په ډېر ادب ورته وويل: په پلانکي بڼه کې يو طوطي زما ملگری دی، هغه ته به زما سلامونه ورسوي.

سوداگر لاړ، د سوداگرۍ چارې يې ترسره کړې، د کورنۍ هر يو غړي ته يې خپل خپل سوغات واخيست. د طوطي سلامونه يې چې د هغه بڼه طوطي ته ورسول، هغه د ده د خبرو له اورېدو سره سم راپرېوته. سوداگر په دې کار حيران شو.

کله چې له سفره کورته راوگرځېد، هر چاته يې خپل خپل سوغاتونه وروسپارل. طوطي ورڅخه خپل ملگری ته د سلامونو رسولو او د هغه د پېغام په هکله وپوښتل.

سوداگر ورته ټوله کيسه وکړه. طوطي چې له سوداگر نه د هغه طوطي په حال خبر شو، په پنجره کې پورته شو او راپرېوت او داسې يې وښوده چې د خبر په اورېدو له خپګانه مړ شو. سوداگر د دې حال په ليدلو ډېر خواشینی شو، خپل زوی ته يې وويل: طوطي له پنجرې رابهر کړه، بهر يې وغورځوه. کله چې د سوداگر زوی دا کار وکړ، طوطي والوت او د کور پر دېوال کېناست، سوداگر ته يې وويل:

تا ما ته تر هر چا ښه غوره ډالۍ راوړې وه. هغه ملگری طوطي راته په واقعيت کې د ژغورنې لار او د آزادۍ پېغام رالېږلی و، له تا څخه مننه کوم چې ماته دې راوړسوه.

د متن لنډيز:

په کيسه کې ښودل شوي چې څه ډول په پنجره کې بندي طوطي له بند څخه د خلاصون لپاره يوه اغېزمنه لاره سنجولې او په نښه کړې ده، څه ډول چې له خپل بل هم نوعي څخه د آزادۍ پېغام ترلاسه کوي او هغه په عمل کې پلي کوي او د آزاد او خپلواک ژوند څښتن کېږي. د دې کيسې پېغام او مفهوم همدا دی چې د خپلواکۍ لپاره مبارزې او سربښدنې ته اړتيا شته. زيار او هلې ځلې په کار دي چې خپلواکي ترلاسه شي.

۱- څو زده کوونکي دې د لوست متن په چوپتيا سره ولولي.
څو زده کوونکي دې په خپله خوښه لوست ولولي، نور زده کوونکي دې ورته غوږ ونيسي چې د کلمو او جملو تلفظ زده کړي.

۲- زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې د متن لاندې لغتونه معنا او په جملو کې وکاروي، بيا دې ټولگيوالو ته ولولي.
وگړي، ټولنه، بڼ، سوداگر، ډالۍ، سوغات.

۳- څو زده کوونکي دې د ټولگي په وړاندې د لوست مفهوم په لنډه توگه ووايي.
- څو زده کوونکي دې ووايي چې د لوست له متن څخه يې څه نتيجه ترلاسه کړه؟

۴- څو زده کوونکي دې لاندې پوښتنې ته بېلا بېل ځوابونه ورکړي:

- که يوه ټولنه آزادي ونه لري، له کومو ستونزو سره به مخ شي؟

۵- زده کوونکي دې د آزادۍ تر سرليک لاندې يو څو کرښې په خپلو کتابچو کې وليکي او بيا دې خپلو ټولگيوالو ته ولولي.

۶- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي، له هرې ډلې څخه دې په وار سره څو تنه پورته شي او د بلې ډلې له څو زده کوونکو څخه دې د هغو د مطالعې او نورو درسي بوختياوو په هکله پوښتنې وکړي او نور زده کوونکي دې ځوابونه ووايي.

۷- ښوونکي دې د متن يو پراگراف د املا په توگه ووايي، زده کوونکي دې په کتابچه کې وليکي او ښوونکي دې د زده کوونکو غلطۍ سمې کړي.

۸- څو زده کوونکي دې په هېواد کې د خپلواکۍ د اتلانو په هکله خبرې وکړي.

۹- څو زده کوونکي دې په خپل هېواد کې د خپلواکۍ د ورځې او ارزښتونو په هکله خبرې وکړي.

- يو زده کوونکي دې پر تختې يوه جمله وليکي، نور زده کوونکي دې نوموړې جملې ته په خپلو کتابچو کې منطقي پراختيا ورکړي او بيا دې څو تنه ټولگيوالو ته ووايي.

۱۰- د يوې ډلې يو زده کوونکي دې پورته شي د بلې ډلې له زده کوونکو څخه دې د کتاب متن له مخې پوښتنه وکړي او هغوی دې ورته د خپل استازي په واسطه ځواب ووايي.

- که چېرې يو هېواد آزادي ونه لري له کومو ستونزو سره به مخ شي. څو زده کوونکي دې په دې هکله خبرې وکړي.

- يو زده کوونکي دې تختې ته پورته شي، پر تختې دې د آزادۍ کلمه وليکي، بيا دې له نورو زده کوونکو څخه په وار سره غوښتنه وکړي چې د آزادۍ له کلمې سره نورې کومې کلمې مناسبې لري. زده کوونکي چې کومې کلمې ورته وايي او د موضوع په اړه وي هغه دې وليکي.

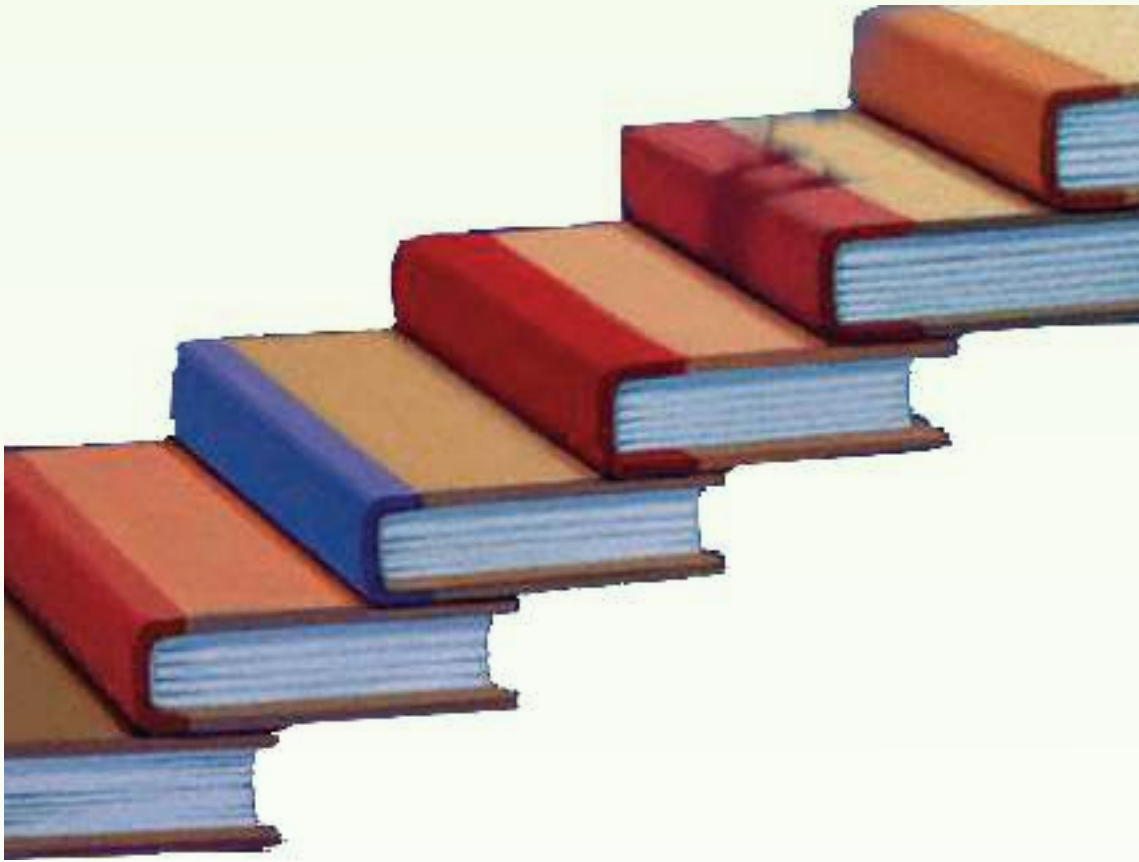

زده کوونکي دې د خپلواکۍ په اړه يوه مقاله وليکي او په راتلونکي ساعت کې دې خپلو ټولگيوالو ته واوروي.

نولسم لوست

نازو انا

— تاسې د هېواد په پخوانيو نومياليو مېرمنو کې د چا له نامه سره بلد ياست؟
زموږ هېواد د تاريخ په اوږدو کې ډېرې نوميالې ښځې او نرينه علمي، فرهنگي او ټولنيز
شخصيتونه په خپله غېږ کې روزلي دي. د دوی وياړلې کارنامې د تاريخ په پاڼو کې خوندي
دي. له دغو نومياليو مېرمنو څخه يوه نازو انا ده چې د سياست او ادب په دواړو ډگرونو کې
وياړلې کارنامې لري چې په دې لوست کې يې درېږنو.

نازو انا زموږ د هېواد د ملي مشر ميرويس نيكه مور وه . دا نوميالي مېرمن په ۱۰۶۱ هجري قمري كال د كندهار او كلات تر منځ ((تازي)) نومي ځاى كې زېږيدلې وه.

پلار يې سلطان ملخي توخي نومیده چې له غزني څخه تر جلدكه پورې د پرتو قبيلو مشر و. ملخي توخي له کوچنيوالي څخه د خپلې لور د ښې پالنې او روزنې لپاره پوره پاملرنه درلوده. نازو ديني علوم او د نظم او نثر كتابونه په خپله كورنۍ كې له استاذانو څخه ولوستل او پوره عالمه او فاضله شوه. پلار يې هغه د كرم خان هوتك زوى ښالم خان ته په نكاح كړه او د هغه مېرمن شوه. خداى جلّ و علاه څلور زامن ورکړل. مشر يې ميرخان نومیده چې بيا د افغانانو ملي مشر او په ميرويس خان نيكه مشهور شو.

نازو انا د خپل پلار او بيا وروسته د ښالم خان په كور كې د ژوند تر وروستۍ شېبې په ديندارۍ، عدل، زړورتوب، سخاوت، مېلمه پالنې، زړه سوي او مهربانۍ ډېره مشهوره وه.

د پټې خزانې مؤلف محمد هوتك ليكلي چې مېرمن نازو د خپلو اولادونو روزنې او تربيت ته ډېره پاملرنه كوله. د بيت نيكه په هغو خبرو چې په خوب كې يې ورته كړې وې، ټينگ عمل كاوه او همېشه به يې خپل زوى ميرويس خان ته دا خبره وريادوله او نصيحت به يې ورته كاوه چې: ((زويه د بيت نيكه له قوله ستا په مخكې لوى كارونه دي چې لوى شي، د خداى جلّ و علاه عبادت او د خلكو خدمت كوه، ته خداى جلّ و علاه د لويو كارونو سرته رسولو ته پيدا كړي يې چې نور خلك ستا په سيوري كې آرام ژوند وكړي.))

وايي چې ميرويس خان نيكه به د خپلې مور دا نصيحت همېشه ياداوه. كله چې يې په ۱۱۱۹ هجري قمري كال خپل هېواد د گورگين له فساد، ظلم، فتنې او سلطې څخه خلاص كړ، نو يې د شكر سجده وكړه او وې ويل: ((خدایه! دا هغه كار و چې ماته خپلې مور راسپارلى او د هغه د سرته رسولو نصيحت يې راته كړې و.))

نازو انا سربېره پر دې چې پرهيزگاره وه، خپل عمر يې د خداى جلّ و علاه په عبادت او د ديني علومو په لوستلو او مطالعه تېراوه. نازو انا شاعره او اديبه هم وه. وايي چې د پښتو شعرونو ديوان يې درلود چې دوه زره بيته و. ډېر خواږه مناجات او نور ډول ډول شعرونه پكې وو.

د مېرمن نازو د شعرونو دیوان لاس ته اوسه لاس ته دی راغلی. محمد هوتک په خپل کتاب ((پټه خزانه)) کې د هغې یوازې یوه څلوریزه را اخیستې ده چې د نوموړې شعري قوت ورڅخه ښه څرگندېږي او هغه دا ده:

سحرگه وه د نــــرگس لېمه لاندۀ   څاخکي، څاخکي یې له سترگو څخېدۀ
ماوې څه دي ښکلیه گلۀ ولې ژاړې؟   ده وې ژوند مې دی یوه خوله خنډیدۀ

د دغې نوميالې مېرمنې همدا ویاړ بس دی چې ټول افغانان یې د ((انا)) په درانه نوم یادوي او افغان ولس ته یې د ملي مشر میرویس نیکه په څېر ننگیالی او توریالی زوی وړاندې کړی چې نوم او کارنامې یې زموږ د هېواد په تاریخ کې په زرینو کربنو لیکل شوې دي.

موږ د تاریخ په اوږدو کې ښځې شاعرانې درلودې چې له بده مرغه د هغوی شعرونه او اثار د نړینه وو په څېر د وخت په اوږدو کې د بېلا بېلو لاملونو له امله له منځه تللي دي.

اوس هم په هېواد کې ډېرې ښځې شاعرانې او لیکوالې لرو چې د پښتو ادب برخه یې بډایه کړې ده.

د متن لنډیز:

نازو انا زموږ د هېواد د ملي مشر میرویس نیکه مور، یوه پرهېزگاره، عالمه، فاضله او ادبیه مېرمن وه.

په خپل وخت کې په دیندارۍ، عدل، زړور توب، سخاوت او مېلمه پالنې ډېره مشهوره وه او د خپلو اولادونو روزنې ته یې ځانگړې پاملرنه درلوده. د ژوند ډېره برخه یې په عبادت او ریاضت تېروله. هر وخت به د دیني او ادبي علومو په زده کړه بوخته وه. د پښتو ژبې تکړه او خوږ ژبې شاعره وه، د شعر دیوان یې درلود، خو تر اوسه نه دی ترلاسه شوی. یوه څلوریزه یې محمد هوتک په پټه خزانه کې خوندي کړې او تر موږ یې رارسولې ده.

- ۱- د ښوونکي له خوا د متن له لوستلو، لازمو څرگندونو او توضیحاتو وروسته دې ځینې زده کوونکي د متن یو یو پراگراف په لور غږ ولولي.
- ۲- ځینې زده کوونکي دې د ټولگي مخې ته راوبلل شي چې د شعر مفهوم په خپلو الفاظو کې نورو ټولگیوالو ته ووايي.
- ۳- زده کوونکي دې دغو پوښتنو ته په خپل خپل وار ځوا بونه ووايي :
 - مېرمن نازو د څه ډول اخلاقو او شخصیت خاونده وه؟
 - مېرمن نازو به میرویس نیکه ته څه ویل او څه نصیحت یې ورته کاوه؟
 - په پټه خزانه کې یې د مېرمن نازو په اړه څه لیکلي دي؟
- ۴- زده کوونکي دې پر دریو ډلو ووېشل شي: یوه ډله دې په متن کې راغلي خاص نومونه، بله دې عام نومونه او بله ډله دې صفتونه پیدا کړي او په خپلو کتابچو کې دې یې ولیکي، بیا دې یې په مناسبو جملو کې هم وکاروي.
- ۵- زده کوونکي دې لاندې لغتونه معنا او په خپلو کتابچو کې په جملو کې وکاروي:
 سخاوت، لیمه، څاڅکی، ننگیالی، توریالی، ریاضت
- ۶- په دې لاندې جملو کې تش ځایونه په مناسبو کلمو سره ډک کړئ:
 - نازو انا زموږ د ملي مشر..... مور وه.
 - نازو انا عالمه، فاضله او..... مېرمن وه.
 - نازو انا د شعرونو..... هم درلود.

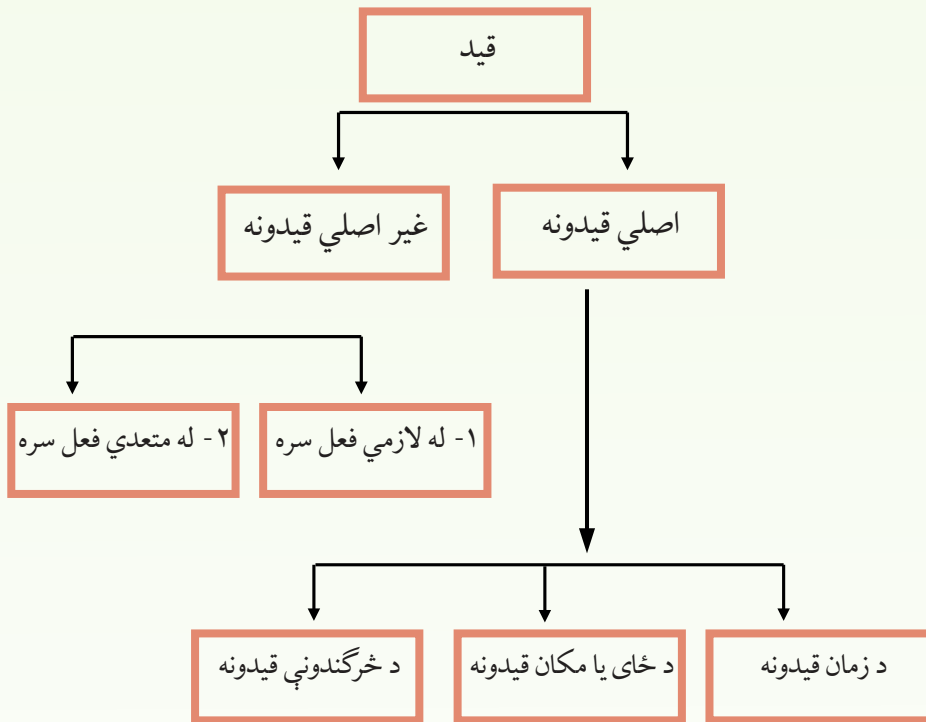
کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د پښتو ادب د یوې بلې مېرمنې په اړه یوه لیکنه وکړي او بله ورځ دې په پښتو درسي ساعت کې خپلو ټولگیوالو ته واوروي.

د قيد ډولونه

تاسو د مخه د فعل په لوست کې ((فعل: د جملې مهمه برخه)) تر سرليک لاندې ولوستل چې ژبه له غبرونو څخه جوړه شوې او له غبرونو څخه کلمې جوړېږي او کلمې په يوه ژبه کې بېلابېل ډولونه لري، لکه: نومونه، صفتونه، ضميرونه، فعلونه، قيدونه او نور. په دې لوست کې به تاسو ته په لنډ ډول قيدونه دروپېژنو.

- قيد څه ته وايي؟

- قيدونه په څو ډوله دي؟

قیدونه هغه کلمې یا ژبني توکي دي چې په یوه جمله کې د فعل معنا او څرنگوالی څرګندوي. یا په بله وینا: قیدونه هغه ژبني عناصر دي چې د یو فعل د پېښېدلو څرنگوالی ښيي. همدا څرنگوالی د فعل د پېښېدو ځای او مهال ټاکي او یا یې څرګندتیا، اړوندتیا، ټینګار او داسې نورې ځانګړنې څرګندوي.

د قید ډولونه:

په پښتو ژبه کې قیدونه په دوو ډولونو: اصلي او غیر اصلي وېشل شوي دي.

دلته یې هر ډول په ځانګړې توګه درېژنو:

الف_ اصلي قیدونه:

اصلي قیدونه په پښتو کې دا لاندې ډولونه لري:

۱_ د زمان او مهال قید: چې د وخت او مهال له مخې د یو فعل پېښېدنه ښيي، لکه: اوس، د مخه، پخوا، وړاندې، سملاسي، وړمه، پرون، نن، سبا، دوخته، ناوخته او نور.

۲_ د ځای یا مکان قید: د یو فعل پېښېدنه د ځای او چاپېریال له مخې څرګندوي، لکه: دلته، هلته، مخکې، وروسته، شاته، مخته، ښکته، پورته، لاندې، باندې، خوا، دېخوا، له لېرې، له نژدې، مخ ښکته، مخ پورته، له پاسه، له لاندې او نور.

۳_ د څرګندونې او د ټینګار قیدونه: چې د یو فعل د پېښېدنې د څرګندتیا حالت یا ټینګار ښيي، لکه: په ښکاره، په پټه، په زغرده، په ډاګه، په مېړانه، په نره، په خړو سترګو، په جګو سترګو، زړه نازړه، په ناسته، په ولاړه، په منډه، هرو مرو، خوشې په خوشې، څه نا څه، لږ و ډېر، په کلکه، په ټینګه، غاړه په غاړه او نور.

ب_ غیر اصلي قیدونه:

په پښتو کې ځینې داسې قیدونه شته چې کله له لازمي فعل سره راشي، هلته د جملې د فاعل لپاره ګردانېږي، خو که له متعدي فعل سره راشي، په دغسې حالت کې بیا د جملې د مفعول لپاره ګردانېږي.

د یادونې وړ ده چې دغه ګردان (اورپون) د جنس، عدد او شخص له مخې ترسره کېږي.

۱- له لازمي فعل سره:

ناتېره زمانه	تېره زمانه
(مفرد) زه (نرينه) دروند دروند گرځم	زه (نرينه) دروند گرځېدم
زه (ښځينه، مؤنث) درنده درنده گرځم	زه (ښځينه، مؤنث) درنده درنده گرځېدم
(جمع) موږ (نرينه) درانده دارنده گرځو.	موږ (نرينه) درانده دارنده گرځېدو
موږ (ښځينه) درندې درندې گرځو	موږ (ښځينه) درندې درندې گرځېدو
همداسې تر پايه (ته، تاسې، دغه...) کې هم گردانېږي.	

يادونه: په پورتنیو بېلگو کې فعل لازمي دی او قيد (دروند - دروند) د جملې د فاعل لپاره تصريف شوی دی.

۲- له متعدي فعل سره:

ناتېره زمانه	تېره زمانه
(مفرد) تور ما (نرينه) پوخ پېژني	تور زه (نرينه) پوخ پېژندلم
تور ما (ښځينه) پخه پېژني	تور زه (ښځينه) پخه پېژندلم
(جمع) تور موږ (نرينه) پاخه پېژني	تور موږ (نرينه) پاخه پېژندلو
تور موږ (ښځينه) پخې پېژني	تور موږ (ښځينه) پخې پېژندلو
همداسې تر پايه (تا، تاسې، دغه...) هم گردانېږي.	

د يادونې وړ ده چې په پورتنیو بېلگو کې فعل متعدي او قيد (پوخ) د جملې د مفعول لپاره گردان شوی دی.

له پورتنیو بېلگو څخه څرگندېږي چې ځينې قيدونه هم گردانېږي. په دې مفهوم، کله چې فعل لازمي وي قيد د جملې د فاعل لپاره د جنس او عدد له پلوه گردانېږي او کله چې د جملې فعل متعدي وي، نو هلته بيا قيد د جملې د مفعول لپاره د جنس او عدد له مخې گردانېږي.

د متن لنډيز:

قيد هغه کلمه ده چې په يوه جمله کې د فعل څرنگوالی رابښي. په پښتو ژبه کې قیدونه په دوه ډوله دي. ۱- اصلي ۲- غیر اصلي.

الف: اصلي قیدونه هغه دي چې نه گردانېږي، لکه: د وخت، ځای او ټينگار قیدونه چې مثالونه یې په متن کې شته.

ب- غیر اصلي قیدونه:

دا هغه قیدونه دي چې کله له لازمي فعل سره راشي، د جملې د فاعل لپاره گردانېږي او که چېرې له متعدي فعل سره راشي، بیا د متعدي فعل لپاره گردانېږي.

فعالیتونه

۱- زده کوونکي دې متن لومړی له ځان سره ورو ولولي، بیا دې څو تنه د ټولګي په مخکې په وار سره په لوړ آواز ولولي چې نور زده کوونکي د کلمو تلفظ او د لوستلو ډول ته متوجه شي.

۲- زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې د کتاب له متن څخه څو قیدونه ولیکي او په خپلو الفاظو دې په جملو کې وکاروي.

- یو زده کوونکی دې د کتاب په جملو کې له متن څخه څو قیدونه پر تختې ولیکي، د بلې ډلې زده کوونکي دې یې په وار سره په جملو کې وکاروي.

۳- له یوې ډلې څخه دې څو زده کوونکي په وار سره پورته شي، د مقابلې ډلې زده کوونکي ته دې یوه داسې جمله ووايي چې قید پکې راغلی وي، بل زده کوونکی دې نوموړی قید معلوم کړي چې کوم ډول قید دی.

۴- څو زده کوونکي دې د اصلي قیدونو په هکله، څو زده کوونکي دې د غیر اصلي

قیدونو په هکله خبرې وکړي. یوه یوه بېلگه دې ووايي.

– خو زده کوونکي دې په خپله خوښه د ځای قیدونه ووايي او په جمله کې دې وکاروي.

– خو زده کوونکي دې په خپله خوښه د وخت ځینې قیدونه ووايي او په جمله کې دې وکاروي.

۵– یو زده کوونکی دې تختې ته لار شي، پر تختې دې یوه داسې جمله ولیکي چې د وخت قید پکې راغلی وي. بل زده کوونکی دې هغه جمله په سوالیه او منفي واړوي.

۶– یو زده کوونکی دې لاندې قیدونه پر تختې ولیکي، نور زده کوونکي دې نوموړي قیدونه د وخت، ځای او ټینګار له مخې په یوه یوه کرښه کې توضیح او په خپلو کتابچو کې ولیکي: بل کال، پرون، دلته، سخت، سبا، وخته، اخوا، له لېرې، پروسېرکال، په ولاړه، په منډه.

۷– خو زده کوونکي دې د قید د ګټو په هکله خبرې وکړي.

– یو زده کوونکی دې د املا په توګه نورو زده کوونکو ته د متن یو پراګراف ووايي، بیا دې نور زده کوونکي ولیکي، بیا دې زده کوونکي خپله لیکنه د کتاب له متن سره پرتله کړي.

– یو زده کوونکی دې په خپله خوښه پر تختې یوه جمله ولیکي او نور زده کوونکي دې هغې جملې ته په خپلو کتابچو کې پراختیا ورکړي او بیا دې څو تنه د خپلو کتابچو له مخې ټولګیوالو ته ووايي. ښوونکی دې تېروتنې سمې کړي.

۸– زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې د قید په هکله څو کرښې ولیکي او بیا دې ټولګي والو ته ولولي.

– زده کوونکي دې کتاب بند کړي خو داسې جملې دې ولیکي چې په هغو کې د قید بېلا بېل ډولونه راغلي وي، کله چې ولیکل شول بیا دې څو کسه خپلو ټولګیوالو ته ووايي.

– خو زده کوونکي دې تختې ته ورشي په وار سره دې هر یو داسې یوه جمله ولیکي چې د تېرې او راتلونکې زمانې فعلونه له قیدونو سره راغلي وي.

– یو زده کوونکی دې پر تختې یوه جمله ولیکي چې قید په کې راغلی وي له دې وروسته دې یو یو زده کوونکی نوموړې جمله په دریو گونو زمانو کې په جملو کې وکاروي.

– زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې لاندې قیدونه په جملو کې وکاروي، بل کال، پرون، سبا، پاڅه، پخې، درندې، اخوا، دېخوا، پروسې کال.

– زده کوونکي دې په دریو ډلو ووېشل شي، یوه ډله دې د وخت قیدونه، بله ډله دې د ځای قیدونه او بله ډله دې د ټینګار قیدونه په خپلو کتابچو کې ولیکي او په جملو کې دې وکاروي.

– اوس دې له هرې ډلې څو کسه خپلې لیکنې نورو ټولګیوالو ته ولولي او ښوونکی دې د هغوی تېروتنې ورسې کړي.

– دوه تنه دې په خپله خوښه پورته شي، یو تن دې خپلو ټولګیوالو ته اصلي قیدونه او بل دې غیر اصلي قیدونه خپلو ټولګیوالو ته ووايي. ښوونکی دې د هغوی تېروتنې ورسې کړي او فردي لیاقت دې په پام کې ونیول شي.

زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې څو داسې جملې ولیکي چې د زمان او ځای او ټینګار له مخې پکې قیدونه کارول شوي وي. په بل درسي ساعت کې دې خپلو ټولګیوالو ته ووايي او په هغو کې دې ورته بېلابېل قیدونه څرګند کړي.

یوویستم لوست

ننگرهار

– تاسو د هېواد ولایتونه پېژنئ؟

– کومو ولایتونو ته تللي یاست، په اړه یې خبرې وکړئ؟

- په تاسو کې چا د ننگرهار ولایت لیدلی دی؟

زموږ گران هېواد افغانستان اوس ۳۴ ولایتونه لري چې هر یو یې د هېواد د یوې مهمې برخې

په توگه له ځانگړي تاریخي، فرهنگي، اقتصادي او ټولنیز، ارزښت څخه برخمن دی. له

دغو ولایتونو څخه یو هم د ننگرهار ولایت دی چې په دې لوست کې یې درېژنو.

ننګرهار د هېواد په ختيځه برخه کې پروت لوی او مشهور ولايت دی. د دې ولايت تاريخي لرغونتيا پخواني آريايي تمدن او مدنيت ته رسېږي.

د ننګرهار يا نګارهارا د نامه يادونه له ميلاد څخه څو پېړۍ د مخه په يو لرغوني مذهبي کتاب ((اوستا)) کې هم شوې ده.

ننګرهار له کابل، لغمان، کونړ او پکتيا ولايتونو سره ګډه پوله لري او له کابل څخه د ۱۴۸ کيلومترو په واټن پروت دی.

دغه ولايت له علمي او فرهنگي پلوه ښه پرمختللی دی، پوهنې او مطبوعاتو پکې وده او پرمختګ کړی دی. په ننګرهار کې له ((ننګرهار)) پوهنتون سربېره شخصي پوهنتونونه، په مرکز او ولسواليو کې په لسګونو لیسې، منځني او لومړني ښوونځي شته. په ننګرهار کې پر دولتي ورځپاڼې سربېره يو شمېر نورې آزادې خپرونې، مجلې او اووه نيزې او مياشتنۍ (مجلې او جريدې)، همدارنګه راډيو ګانې او تلويزيونونه هم شته چې خپرونې کوي. په ننګرهار کې ډېر لرغوني تاريخي آثار او د ليدلو وړ ځايونه او سيمې شته، تر ټولو مهمه او مشهوره د جلال آباد ښار په درې کيلومتري کې د ((هليې)) سيمه ده چې لرغوني تاريخي آثار پکې لاس ته راغلي او له ستر تاريخي او فرهنگي ارزښت څخه برخمنه ده. دغه ښکلی او سمسور ښار د هميشه بهار په نوم شهرت لري او هر کال د نارنج گل په نوم په هغه ولايت کې مشاعره ترسره کېږي چې د هېواد زياتره شاعران او ليکوالان پکې برخه اخلي. د دې ښار زياتره ځوانان له شعر او شاعرۍ سره زياته مينه لري او وګړي يې شعر او ادب ته په درنه سترګه ګوري.

همدا راز په خوږيانو کې د مېلمې تاريخي باغ، د جلال آباد په ښار کې سراج العمارت، د امير شهيد باغ، په درونټه کې لرغونې تاريخي سمخې او غارونه او نور د ليدلو وړ ځايونه دي. ننګرهار د کرنې وړ پراخې کروندې، ښکلې او سمسورې درې، د اوبو ښې زېرمې، سيندونه، رودونه او کاريزونه لري. زيات شمېر وګړي يې په کرنه او مالدارۍ بوخت دي، خو دا چې يو سرحدي ولايت دی، سوداګرۍ او صنعتي چارو پکې پرمختګ کړی دی. د کابل - تورخم لويه لاره له ننګرهار

څخه تېرېږي. پر دې سربېره د ولايت له مرکز څخه ټولو ولسواليو او له هغه ځايه کليو او بانډو ته خامې او پخې لارې او سرکونه غځېدلي دي. د ننگرهار سويل لورته د ((سپين غر)) د غرونو لړۍ تر تورخم پورې رسېږي. ختيځ لور ته يې د خيبر او شمشاد د غرونو لړۍ پرته ده او په شمال ختيځ کې يې د ((کونړ)) لوی غر پروت دی.

د ننگرهار مرکز د جلال آباد ښار دی. دغه ولايت دا لاندې حکومتي اداري واحدونه (ولسوالۍ) لري: بهسود، سرخړود، چپرهار، رودات، کامه، ښېوه، دره نور، شېرزاد، حصارک، خوږياڼي، پچير او اګام، هسکه مېنه، کوټ، بټي کوټ، غني خېل، اچين، دور بابا، مهمند دره، گوشته، لعل پوره، سپين غر اونور.

د ننگرهار ولايت ته د ننگرهار کانال ځانګړی ارزښت ورکړی دی. د دغه کانال په وسيله د ننگرهار ولايت ډېرې شاړې ځمکې آبادې شوې او د سمسور ننگرهار په لاسمورتيا او ښکلا کې يې پوره ونډه اخيستې ده. په دغه لړ کې د هېڅ اوغازي آباد فارمونه په ځانګړې توګه د يادونې او ارزښت وړ دي.

د متن لنډيز:

ننگرهار ولايت زموږ د هېواد په ختيځه برخه کې پروت دی. د دې سيمې تاريخي لرغونتيا پخواني آريايي مدنيت ته رسېږي. د دغه ولايت مرکز د جلال آباد ښار دی. ننگرهار له علمي او فرهنگي پلوه ډېر پرمختللی ولايت دی. پوهنتونونه، ښوونځي، مؤسسې، زيات شمېر ليسې او نور لومړني او منځني ښوونځي لري. دليدلو وړ ډېر تاريخي ځايونه، ښکلې او سمسورې سيمې لري.

۱- زده کوونکي دې متن په چوپه خوله ولولي، ستونزمنې کلمې دې په پنسل په نښه کړي، بیا دې زده کوونکي نوموړي لغتونه پرتختې وليکي او ښوونکی دې یې معنا کړي. نور زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې وليکي.

- زده کوونکي دې په ډلو وویشل شي، د یوې ډلې یو یو زده کوونکی دې د متن یو یو پراگراف په لوړ آواز ولولي، نور دې د کلمو او جملو تلفظ ته غوږ شي، ښوونکی دې لارښوونه وکړي.
- یو یو زده کوونکی دې د ننگرهار ولایت په اړه لنډې خبرې وکړي.

۲- زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې د ننگرهار د تاریخي ځایونو د ارزښت په اړه څو کرښې وليکي او بیا دې د ټولگیوالو په مخکې ووايي.

۳- ښوونکی دې له زده کوونکو څخه لاندې پوښتنې وکړي:

- څوک ننگرهار ولایت ته تللی دی؟ که تللی وي له هغو څخه دې څو تنه د خپلې لیدنې په هکله څه ووايي.

- ننگرهار د هېواد له نورو ولایتونو سره د محصولاتو او موسم له پلوه څه توپیر لري؟

۴- ښوونکی دې زده کوونکي پر دوو ډلو ووېشي: یوه ډله دې په متن کې له راغلو څو فعلونو څخه جملې جوړې کړي او بله دې د متن څو صفتونه په جملو کې استعمال کړي او بیا دې د ټولگیوالو په مخ کې ولولي.

هر زده کوونکی چې د هېواد هر ولایت ته تللی وي، د خپل سفر په اړه دې په خپله کتابچه کې څو کرښې وليکي او په بل درسي ساعت کې دې ټولگیوالو ته ووايي.

دوه ويستم لوست

سيدال خان ناصر

– د هېواد له پخوانيو نومياليو ملي شخصيتونو څخه څوک پېژنئ؟
 – داسې څوک در معلوم دي چې له گران هيواد څخه د دفاع لپاره يې توره او قلم دواړه کارولي وي؟
 زموږ هېواد گران افغانستان په خپله غېږه کې ډېر نوميالي، توريالي او فرهنگيالي بچي روزلي دي. په دوی کې داسې شخصيتونه هم وو چې که له يوې خوا يې د خپل هېواد او خلکو د دفاع، ساتنې او ژغورنې لپاره تورې وهلې، نو له بله پلوه يې د خلکو د ذهنونو د راوينلولو او روښانولو لپاره قلم هم چلولی دی. له دغو شخصيتونو څخه يو سيدال خان ناصر دی چې په دې لوست کې به د هغه په اړه ډېر څه زده کړئ:

سیدال خان ناصر د هوتکیانو په دوره کې د افغاني پوځونو نوميالی سرلښکر او د میرویس خان نیکه د ملي غورځنگ له ډېرو پیاوړو لارویانو او مخکښو څېرو څخه و. پلار یې ابدال خان بارېزی ناصر او د وازې خوا د ډيله نومې سیمې و. نوموړی د پښتنو د ملي مشر سلطان ملخي توخي هم مهالی او د دربار له نژدې باوري اشخاصو څخه و. په هغو ټولو جگړو او مقابلو کې یې فعاله ونډه درلوده چې سلطان ملخي توخي د هېواد د دفاع او ساتنې لپاره د یرغلگرو پر وړاندې کړې وو. د دوی کورنۍ هغه مهال چې سلطان ملخي توخي له غزني څخه ترجلدکه پورې واکمني درلوده، له وازې خوا څخه ((اتغر)) ته تللې او استوگن شوی و.

کله چې زموږ ملي مشر میرویس خان نیکه د صفویانو له ښکیلاکه د آزادۍ لپاره ملا وتړله، سیدال خان ناصر یې له ډېرو نژدې ملگرو او پلویانو څخه و. په دغه ملي مبارزه کې یې ډېره فعاله ونډه واخیسته، تر هغه چې په ۱۱۱۹ هـ. ق. کال بریالیتوب ته ورسېده او په کندهار کې د میر ویس نیکه په مشرۍ د افغانانو خپلواک حکومت جوړ شو.

سیدال خان ناصر د میرویس نیکه د واکمنۍ په دوره کې د افغاني پوځونو نوميالی او ننگیالی سر لښکرو چې ډېرې سوېې یې وکړې او د لوړ نامه خاوند شو.

د میرویس نیکه تر مړینې وروسته چې کله یې زوی شاه محمود هوتک واکمن شو، نو غوښتل یې د اصفهان د نیولو په اړه د پلار وصیت پر ځای کړي او صفویانو ته د عبرت داسې درس ورکړي چې بیا د افغانانو هېواد ته کاږه ونه گوري. سیدال خان ناصر د افغاني قواوو د سرلښکر په توگه له هغه سره ملگری و. په ایران کې یې د افغاني واکمنۍ د جوړښت او پایښت په ټولو سوېو کې د یادونې او ستاینې وړ ونډه لرله. کله چې په ۱۱۳۷ هـ. ق. کال د شاه محمود هوتک له مړینې وروسته شاه اشرف واکمن شو، د واکمنۍ په ټوله دوره کې یې سیدال خان ناصر د افغاني قواوو سرلښکر و او د افغاني واکمنۍ د ټینګښت لپاره یې له ترکانو او روسانو سره په جگړو او مقابلو کې د ستاینې وړ سوېې ترلاسه کړې. کله چې افغاني واکمني د شاه اشرف په وژل کېدو په ایران کې له منځه ولاړه، سیدال خان ناصر په (۱۱۴۲ هـ. ق.) کال کندهار ته راغی. د شاه حسین هوتک په دربار کې د سرلښکرۍ دنده وروسپارل شوه. وروسته چې نادر افشار لومړی پر هرات او بیا پر کندهار بریدونه پیل کړل، د سیدال خان ناصر په مشرۍ افغاني لښکرو اووه، اته کاله پرله پسې په ډېره مېړانه د هغو مقابله وکړه چې په ۱۱۵۰ هـ. ق. کال نادر افشار د کندهار په نیولو برلاسی شو. سیدال خان ناصر د شاه حسین هوتک له زوی سره یو ځای د کلات په کلا کې تر دوو میاشتو کلا بندۍ وروسته د

نادر افشار د پوځونو په لاس ژوندی کښېږوت. وایي کله چې یې د نادر افشار مخې ته وروست، نو هغه چې د دغه نوميالي سرلښکر له ویاړلو کارنامو، خبرو او د هغه له پرتمه ډکې خبرې او اغېزناکو سترگو ته یې د کتلو توان نه درلود، نو یې حکم وکړ چې ((د سیدال خان ناصر سترگې ویاسئ، ځکه زه د ده له سترگو ډارېږم)) هماغه و چې دا ننگیالی او توریالی سرلښکر یې وړاند کړ. وروسته نادر افشار د هوتکو د واکمنۍ کورنۍ په گډون ځینې پښتني کورنۍ او نوميالي شخصیتونه په زور له کندهاره جلا وطنۍ ته اړ ایستل، ځینې اصفهان او ځینې نور یې ختیځو او سویلي سیمو ته وشل. په دې ډله کې سیدال خان ناصر له خپلې کورنۍ او نورو خپلو خپلوانو سره د کابل شکر درې ته راغی، دغلته استوگن شو او همدلته مړ شو چې اوس یې هم قبر د شکر درې د سیاه سنگ په هدیره کې معلوم دی او د ناصرو د قبیلې وگړي هم په دغه سیمه کې استوگن دي.

سیدال خان ناصر د پښتو ژبې بیا وړی شاعر هم و، محمد هوتک د هغه شعر په ((پټه خزانه)) کې خوندي کړی او تر موږ یې رارسولی دی.

په ((پټه خزانه کې)) د سیدال خان ناصر یوه بدله راغلې ده. دهغې بدلې پیل داسې دی:

یار ما له هسې گران شو	راتېر تر ټول جهان سو
نور نه وینم په سترگو	جهان ټول راته جانان سو

د متن لنډیز:

سیدال خان ناصر د هوتکو د دورې له نوميالیو پوځي او فرهنگي شخصیتونو څخه و. نوموړی د میرویس نیکه د ملي مبارزې پیاوړې ملگری و. د هغه د مشرۍ په وخت کې د افغاني پوځونو سرلښکر و. وروسته چې شاه محمود هوتک واکمن شو او بیا یې پر اصفهان برید کاوه، سیدال خان ناصر ورسره ملگری و او د سرلښکر په توگه یې په دغه ستره سوبه کې پوره ونډه درلوده. وروسته د کندهار د کلابندۍ په وخت کې د نادر افشار د پوځونو په لاس وړاند کړای شو. نوموړی پر سرلښکرۍ سربېره د پښتو ژبې شاعر هم و. د شعر بېلگه یې پټې خزانه موږ ته رارسولې ده.

- ۱- زده کوونکي دې متن یو ځل په چوپه خوله ولولي، بیا دې خو تنه زده کوونکي په وار سره د متن یو یو پراگراف په لور آواز ولولي او نور زده کوونکي دې ورته متوجه وي.
- ۲- زده کوونکي دې له متن څخه د سیدال خان ناصر په اړه څو کرښې په خپلو کتابچوکې ولیکي او بیا دې په ټولگي کې ولولي.

۳- ښوونکي دې له زده کوونکو څخه لاندې پوښتنې وکړي:

- د سیدال خان ناصر له لوست څخه مو څه مفهوم ترلاسه کړ؟
- سیدال خان ناصر ولې له میرویس خان نیکه سره په مبارزه کې گډون کړی و؟
- سیدال خان ناصر له مبارزې پرته نورې څه کارنامې درلودې؟
- د سیدال خان ناصر قبر چېرې دی؟
- سیدال خان ناصر له کندهاره ولې جلا وطنی ته اړ ایستل شو؟

- ۴- زده کوونکي دې په متن کې د جمع لس کلمې پیدا او په خپلو کتابچوکې دې په مفردو کلمو واړوي او بیا دې ترې جملې جوړې کړي.

- ۵- زده کوونکي دې په خپلو کتابچوکې فعلونه پیدا کړي او په بېلا بېلو زمانو کې دې په خپله خوبه وکاروي.

- زده کوونکي دې په کور کې متن په غور ولولي او بیا دې د سیدال خان ناصر په اړه یوه لیکنه وکړي. او په بله ورځ دې په درسي ساعت کې واوروي.

دروېشتم لوست

د ولسي ادب ډولونه

– تاسې په خپل کور کلي او ولس کې داسې څوک پېژنئ چې لیک لوست نشي کولی خو شعرونه وايي؟
– داسې څوک در معلوم دی چې په خبرو کې متلونه يا لنډۍ کيسې او مثالونه وايي؟
هر ولس دوه ډوله ادبيات لري: يو يې ليکلي ادبيات دي چې په ټولنه کې د لوستو او باسواده وگړو له خوا رامنځته شوي او خوندي شوي دي او بل هغه ادبيات دي چې د نالوستو يا بې سواده او عامو وگړو له خوا ويل شوي او په شفاهي بڼه له يو نسل څخه بل ته انتقال شوي دي. دغو ادبياتو ته ولسي ادبيات ويل کېږي چې په دې لوست کې يې در پېژنو:

ولسي ادبياتو ته شفاهي او فولکلوري ادب هم وايي. ولسي ادبيات د ولس، ټولنې او ملت په ادبي تاريخ کې ډېره مهمه او ستره برخه جوړوي، د ولسي ادب له يادونې او پاملرنې څخه پرته د يوه ولس او خلکو د ادبياتو تاريخ نيمگړی گڼل کېږي.

پښتانه د افغاني ټولنې د يوې سترې برخې په توگه د ولسي ادبياتو ډېره بډايه او ارزښتمنه پانگه لري. پښتنو د پېړيو په اوږدو کې خپلې هيلې، ارمانونه، غوښتنې، خوښۍ، غمونه، رنځونه، مينه او لنډه دا چې د ټولنيز ژوند ټول کره وړه په ولسي ادبياتو کې منعکس کړي دي او هغه يې په شفاهي توگه له يوه نسل څخه بل نسل ته لېږدولي دي.

عام ولسي وگړي که ليک لوست نشي کولای او د سواد له نعمت څخه يې برخې دي، خو پياوړی هنري ادبي ذوق لري. هغوی خپل دغه ذوق او احساس د دغو ولسي ادبياتو په بېلا بېلو قالبونو کې ځايوي او په ښکلي ډول يې بيانوي.

پښتو ولسي ادبيات په لومړي سر کې په دوو سترو برخو بېلېږي:

۱- منظوم ولسي ادبيات ۲- منثور ولسي ادبيات

د پښتو ولسي ادب منظومه برخه د پښتنو د هنري استعداد او ذوق ډېره ښکلې ارزښتناکه معنوي شتمني او د ټولنيز ژوند رښتينې هنداره ده.

منظوم ولسي ادب په دوو څانگو وېشل کېږي: يوې ته يې عام ولسي شعرونه يا سندرې او بلې ته يې خاصې ولسي سندرې يا شعرونه وايي.

عام ولسي شعرونه: هغه دي چې وينا وال او شاعر يې نه دی معلوم او د ټول ولس گډ مال گڼل کېږي. په دې شعرونو کې دا لاندې ډولونه شامل دي:

۱- د مېندو سندرې ۲- د ماشومانو سندرې ۳- منظوم اړونه (چيستانونه) ۴- د اتڼ نارې

۵- سروکي ۶- لنډۍ ۷- د نکلونو نارې ۸- کاکړۍ غاړې ۹- تاريخي نارې ۱۰- منظوم فالونه

۱۱- منظوم متلونه ۱۲- د ښځو سندرې.

خاصې ولسي سندرې يا شعرونه:

هغه سندرې او شعرونه دي چې ويناوال او شاعران يې معلوم دي او د ولس پېژندل شوي وگړي دي. دا لاندې ډولونه لري:

(۱) رباعي (مقام) (۲) غزل (بدله) (۳) چاربهته (۴) داستانه.

دويم منثور ولسي ادبيات: ولسي نثرونه هغه اوږدې او لنډې ادبي ويناوې دي چې د ولس په زړه کې رامنځ ته کېږي. دغه ويناوې د ټول ولس له خوا کره او پخې شوې او بيا خوله په خوله، سينه په سينه د پېړيو په اوږدو کې له يوه پښت يا نسل څخه بل ته لېږدېدلې دي.

د پښتو منثور ولسي ادبيات ډولونه لري چې ډېر مشهور يې دا دي:

(۱) ولسي نکلونه (۲) ورې کيسې (۳) منشور متلونه (۴) اصطلاحات او محاورې (۵) ټوکې ټکالي او نور.

موږ په پښتو ژبه کې ډېر ولسي ادبيات درلودل چې په هغو کې د ولس ټول کره وره څرگندېدل، خو له بله مرغه چې زيات يې د وختونو په اوږدو کې د بېلا بېلو لاملونو له امله دغو ولسي ادبياتو ته پاملرنه نه ده شوې او له منځه تللي دي. موږ ته لازمه ده چې په هره سيمه کې ولسي ادبياتو ته په درنه سترگه وگورو، هغه راټول کړو او راتلونکي نسل ته يې پرېږدو.

د متن لنډيز:

ولسي ادبيات د هر ولس د ادبياتو د تاريخ ځانگړې او ډېره مهمه برخه جوړوي. دا ادبيات لومړۍ په نظم او نثر وېشل کېږي او بيا دا هره برخه يې ځانته بېلا بېل ډولونه لري. د دې لپاره چې دغه ادبيات زياتره په ولس کې خواره او ناليکلې بڼه لري، بايد چې راټول او له ورکېدو او هېرېدو څخه وژغورل شي.

فعاليتونه

۱- زده کوونکي دې متن په چوپه خوله ولولي او پر تختې ليکلي لغتونه او د هغو معناوې دې په خپلو کتابچو کې وليکي: لغتونه دې په مناسبو جملو کې وکاروي.

۲- زده کوونکي دې د ټولگي مخې ته راوبلل شي چې د متن مفهوم په خپلو الفاظو کې وويي.

۳- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي. يوه ډله دې دمنظومو ولسي ادبياتو ډولونه لېست کړي او بله ډله دې د نثري ولسي ادب ډولونه لېست کړي.

۴- زده کوونکي دې د لاندې جملو تش ځایونه د لوست له متن څخه په پنسل سره په مناسبو کلمو ډک کړي:

– ولسي شاعران زیاتره..... وگړي دي.

– ولسي ادبیاتو ته..... یا..... ادبیات هم وایي.

– هغه ولسي شعرونه چې شاعر یې معلوم وي..... ورته وایي.

– هغه ولسي شعرونه چې شاعر یې معلوم نه وي..... یې بولي.

۵- زده کوونکي دې متن په غور ولولي، صفتونه دې په نښه او په خپلو کتابچو کې دې ولیکي.

– یو زده کوونکی دې پر تختې د منظومو او منشورو ولسي ادبیاتو نومونه ولیکي، بیا دې څو تنه په وار سره د هغوی په هکله خبرې وکړي.

۶- څو تنه دې په دې هکله خبرې وکړي چې که چېرې ولسي ادبیات راټول نه شي څه زیانونه به رامنځ ته شي.

– یو زده کوونکی دې پر تختې د ادب کلمه ولیکي، نور زده کوونکي دې په خپله خوښه په وار سره د ادب د کلمې په ارتباط نورې کلمې ووايي او لومړی زده کوونکی دې پر تختې ولیکي.

زده کوونکي دې په خپله خوښه یوه فولکلوري کیسه، یا څو لنډۍ او یا هم متلونه ولیکي او په راټلونکي درسي ساعت کې دې هغه د ټولگيوالو په وړاندې ولولي.

خلوړویشتم لوست

دا کلي مه وړانوئ (آزاد شعر)

- تر اوسه مو د آزاد شعر نوم اورېدلی دی، کوم ډول شعر ته وايي؟
 - د څو داسې پښتو معاصرو (اوسنیو) شاعرانو نومونه واخلي چې اوس ژوندي نه دي؟
 شعرونه په عمومي توګه په دوه ډوله دي: قافیه لرونکي شعرو نه او آزاد شعرونه. قافیه لرونکي شعرونه هغه دی چې شاعر د شعر په جوړښت کې وزن او قافیه دواړه رعایت کړي وي. او آزاد شعر قافیه نه لري، خو د ځانګړي وزن او آهنگ لرونکی وي. دلته تر پورتنی سرلیک لاندې یو آزاد شعر لولو چې شاعر پکې جګړه، د کور کلي او هېواد وېجاړول غندلي، د بیارغونې، آبادۍ او سولې ستاینه یې کړې او خلک یې ورته هڅولي دي.
 دغه شعر د افغانستان د نوميالي، ځوانیمرګ شاعر ارواښاد اسحاق ننگیال دی چې د آزاد شعر یوه غوره بېلګه ده.

دا کلي مه وړانوی!
 دا کلي مه وړانوی!
 دا کلي مه وړانوی!
 گورئ چې هلته د شنو ولو د شنو سیورو لاندې
 گورئ د شپې ویالې تر څنگه د جلگو د پاسه
 یو کوچنی پروت دی
 یو کوچنی ویده دی
 او تر وړې لویې لاندې
 په خوب وړو سترگو
 د ناز په غېره کې کوچني شینکي خوبونه ویني
 دا کلي مه وړانوی!
 دا کلي مه وړانوی!
 گورئ چې هلته لکه زر کې زموږ د کلي نېجونې
 گورئ چې هلته د بامو پرسر نورسې پیغلې
 کتار کتار د لمر تر وړانگو خپل پیکي جوړوي
 او په مینو ژبو
 د پیغلوتوب غوږ کې د ځوان هوس سندرې بولي
 دا کلي مه وړانوی!
 دا کلي مه وړانوی!
 گورئ چې هلته له هغو سپیرو کوډلو څنې
 گورئ چې هلته د دې تورې تروږمۍ له غېږې
 ساړه زگیروي جگړي
 سوزمن آواز راځي
 او امیدوارې میندې
 د انتظار د بڼې د سرو گلونو لارې څاري.
 دا کلي مه وړانوی!
 دا کلي مه وړانوی!

ارواښاد اسحاق ننګیال

د متن لنډيز:

شاعر په دې آزاد شعر کې د يو کلي انځور وړاندې کوي چې يو وخت آباد، ودان او سمسور او بيا د جگړو په بهير کې ړنگ شوی او يا اوس هم په خپل منځي جگړو او شخړو کې د لارښکيدو په حال کې دی، نو شاعر، وگړي د ويجاړولو پر ځای سولې او ورورۍ ته هڅوي او د هغه د سمسورې او آبادې بڼې يو ښکلی انځور وړاندې کوي.

اسحاق ننگيال د افغانستان په نوې شاعرۍ کې د پاملرنې وړ ځای لري. هغه په ۱۳۳۵ هـ.ش کال کې د لغمان د الينگار په بسرام کلي کې زېږېدلی او په ۱۳۷۷ هـ.ش کال کې وفات شوی دی. مزار يې د الينگار د بسرام په کلي کې دی. د دغه ځوانيمرگ شاعر د څو چاپ شوو کتابونو نومونه دا دي:

ډالۍ، څاخکي څاخکي، هغه شېبې هغه کلونه، سيند و نه هم مري (شعري ټولگې)
سيوری ((ناول)) او داسې نور.

فعاليتونه

- ۱- زده کوونکي دې له ښوونکي څخه وروسته ټول متن په چوپه خوله و لولي. ستونزمن لغتونه او کلمې دې په نښه کړي.
- ۲- ښوونکي دې په وار سره يو يو زده کوونکي تختې ته راوغواړي چې خپلې په نښه کړې کلمې او لغتونه پر تختې وليکي.
- ۳- ښوونکي دې د ستونزمنو لغتونو معنا پر تختې وليکي او زده کوونکو ته دې لارښوونه وکړي چې هغه په خپلو کتابچو کې وليکي.

۴- زده کوونکي دې په وار سره تختې ته لار شي او یو یو لغت دې په مناسبه جمله کې وکاروي.
نور زده کوونکي دې هغه په خپلو کتابچو کې ولیکي.

۵- خو زده کوونکي دې په نوبت سره د شعر یوه یوه برخه د ټولګي په وړاندې په لوړ مناسب غږ ولولي.

۶- زده کوونکي دې د ټولګي مخې ته را وبلل شي چې د شعر عمومي معنا او مفهوم په خپلو الفاظو کې تشریح کړي.

۷- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي. یوې ډلې ته دې دنده ورکړل شي چې په شعر کې راغلي صفتونه او بله ډله قیدونه په نښه کړي. د هرې ډلې استازی دې هغه د تختې پر مخ ولیکي. بیا دې په نوبت سره د یوې ډلې لیکلي صفتونه په مناسبو جملو کې وکاروي او همدارنګه د بلې ډلې زده کوونکي دې د هغې بلې ډلې لیکلي قیدونه په جملو کې وکاروي.

۸- ښوونکي دې د دې لاندې پوښتنو په کولو سره د لوست ارزونه وکړي:

۱- له دې لوست څخه مو څه مفهوم واخیست؟

۲- جګړه څه زیانونه لري؟

۳- د هېواد د بیا رغونې لپاره باید څه وکړو؟

۴- سوله څه ګټې او ښېګڼې لري؟

۵- په هېواد کې د سولې او امن د راوستلو لپاره څه ته اړتیا ده؟

۶- د اسحاق ننگیال د خو چاپ شوو کتابونو نومونه واخلي؟

- آزادي ولې د انسان بشري حق دی؟

- که چېرې یو څوک په ټولنه کې د نورو انسانانو د انساني حقوقو ملاتړ وکړي په ټولنه کې به څه رامنځ ته شي.

زده کوونکي دې د خپلې سیمې د کوم اوسني شاعر په اړه معلومات ولیکي، په راتلونکي پښتو ساعت کې دې نورو ټولګیوالو ته ولولي.

پنځه ويستم لوست

ماينونه _ غمونه

_ تا سو داسې شيان پېژنئ چې په چاودلو سره يې مرگ او ژوبله رامنځ ته کېږي؟
_ له داسې چاودېدونکو شيانو څخه څنگه ځانونه وساتو او څنگه يې له منځه يو سو؟
زموږ په هېواد کې د جگړو او بدمرغيو په بهير کې د وژنو او ژوبلو لپاره له ډول ډول وسلو څخه کار اخيستل شوی دی او زيات مرگونه او ژوبلې يې رامنځ ته کړي دي.
له دغو وسلو او وسلو څخه ماينونه او ناچاودي توکي دي چې په ځانگړي توگه د يادولو وړ دي چې په دې لوست کې يې تاسو ته درېژنو.

ماینونه د هغو خطرناکو او وژونکو توکو له ډلو څخه دي چې په چاودلو سره یې مرگ ژوبله رامنځته کېږي. په جگړو کې ښکېلې خواوې مقابل لوري ته د ځاني او مالي زیان رسونې په موخه له ماینونو څخه د یوې اغېزناکې او کاري وسیلې په توګه کار اخلي. په عمومي ډول ماینونه په دوه ډوله دي:

۱_ د پرسونل ضد ماینونه ۲_ د وسایطو ضد ماینونه.

۱_ د پرسونل ضد ماینونه:

هغه ځانګړي چاودېدونکي توکي دي چې له اوسپنې، پلاستیک او یا له لرګي څخه په بېلا بېلو بڼو لکه: د لوبو شیان، قلمونه، راډیوګانې او نور جوړ دي او په منځ کې یې ناچاودي مواد شته چې هغه د بدن د غړي د فشار په وسیله چوي او مرگ ژوبله رامنځته کوي.

۲_ د وسایطو ضد ماینونه:

دا ماینونه په بېلا بېلو بڼو جوړېږي چې د وسایطو لکه: موټرو، لاریو، ټانکونو او نورو

د فشار په واسطه چوي او ځاني او مالي زیانونه رامنځ ته کوي.

د ماینونو پیژندل ډېر ستونزمن کار دی، ځکه چې زیاتره په ځمکه کې ښخ او ځینې بیا د عادي استعمالوونکو شیانو په څېر دي، نو ځکه په دې اړه ډېر غور او پاملرنه په کار ده. موږ ته په کار ده چې له دغه خطرناک دښمن څخه ځانونه وساتو، د هغو احتمالي سیمې وپېژنو او د ناچادو توکو په اړه معلومات هم ترلاسه کړو. ماینونه په عام ډول د ځانګړو سیمو د ساتنې لپاره هم کارول کېږي، لکه پوځي پوستې او مرکزونه.

د ناچاودو توکو پیژندنه بیا دومره ډېره ستونزمنه نه ده، ځکه زیاتره د ځمکې پر سر پراته دي. دا هغه مهمات دي چې د جگړو په مهال چاودلي نه دي. په دې کې توغندي، د بمونو ټوټې، لاسي بمونه، د ټانک، ټوپک او ماشیندارو ګولۍ او نور شامل دي.

ماینونه او ناچاودي توکي زیاتره په لاندې ځایونو کې پیدا کېږي:

– په هغو لارو او سرکونو کې چې ډېر تګ راتګ پرې نه کېږي،

- د موټر د راگرځېدو په سیمو کې،
  - د پلونو او پلچکونو دننه او شاوخوا ځایونو کې،
  - د رنګو او وېجاړو شویو ودانیو دننه او شاوخوا ځایونو کې،
  - رنګو شوو ودانیو ته د ورتلو او ننوتو په لارو او د خونو په درشلونو او کونجونو کې،
  - د څاګانو او د اوبو د نورو سرچینو دننه او شاوخوا برخو کې،
  - د پوځي پوستو او وېجاړو شوو وسایطو په شاوخوا کې،
  - په هغو سمخو او کندو کې چې د جګړې پر مهال د پټېدو د ځای په توګه کارول شوي دي.
- موږ ته په کار ده چې په پورتنیو سیمو او نورو ځایونو کې ناپېژندل شوو شیانو ته هېڅکله لاس ور نه وړو، سیمونه او مزی یې کش نه کړو. پر شاوخوا باندې یې ډېرې وا نه چوو. که چېرې مو په داسې سیمو کې د ماینونو او ناچاودو توکو نښې نښانې ولیدې، باید د ماینونو د پاکولو د مؤسسې چارواکو ته خبر ورکړو.
- ماین پاکان د ماینونو سیمې ته راځي، په هغو سیمو کې تیرې په سره رنګ رنګوي او که تیرې نه وي، داسې نورې نښې نښانې جوړوي چې سور رنګ لري. د سره رنګ نښانې دا معنا لري چې هلته د ماینونو خطر دی او تګ راتګ پکې بند دی، نو باید داسې سیمو ته نژدې ورنه شو. کله چې داسې سیمې له ماینونو څخه پاکې شوې، بیا هغه سرې نښې په سپین رنګ په نښه کوي. دا کار دا معنا لري چې اوس په دې ځای کې ماینونه نشته. ماین د ژوندانه دښمن دی. باید له دغه دښمن څخه ځان وساتو او د له منځه وړلو لپاره یې فني کسانو ته خبر ورکړو.

د متن لنډیز:

- زموږ د هېواد په ځینو سیمو کې د دریو لسیزو جګړو په بهیر کې د ښکېلو اړخونو له خوا
- ماینونه ښخ شوي دي. دغه راز ناچاودي توکي هم شته چې د ماین په څېر زیان رسوونکي
- دي. باید ځانونه ورڅخه وساتو او که چېرې یې نښې نښانې ووينو،
- باید فني کسانو ته خبر ورکړو. هغو کسانو ته چې په ماینونو کې یې د وجود غړي له لاسه
- ورکړي وي، په درانه نظر وګورو او له هغوی سره د خپل توان په اندازه مرسته وکړو.

- ۱- د ښوونکي له لوستلو څخه وروسته دې زده کوونکي متن په چوپټیا سره ولولي، بیا دې څو کسه په وار سره متن په لور اواز ولولي او نور دې ورته غوږ ونیسي.
- ۲- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي: د یوې ډلې څو تنه دې د هغو سیمو نومونه واخلې چې ښايي ناچاودي توکي پکې وي او د بلې ډلې څو تنه دې د ماینونو له سیمې څخه د ځان ساتلو په هکله خبرې وکړي.
- ۳- څو تنه دې د دې لوست د متن په مفهوم خبرې وکړي.
- څو تنه دې د هغو کسانو په اړه خبرې وکړي چې په داسې چاودنو کې یې خپل ځینې غړي له لاسه ورکړي وي.
- ۴- څو تنه زده کوونکي دې له معلولو کسانو سره د مرستې په اړه خبرې وکړي.
- ۵- زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې د ماینونو د خطرونو په اړه څو کرښې ولیکي او بیا دې خپلو ټولگيوالو ته ووايي.
- ۶- زده کوونکي دې لاندېنيو دوو جملو ته په خپله خوښه پراختیا ورکړي او بیا دې خپلو ټولگيوالو ته ووايي:

- ۱- ماینونه د ژوندانه ستر دښمن بلل کېږي...
- ۲- باید هغه سیمې چې د ماینونو او ناچاودو توکو نښې نښانې پکې وي.....
- ۷- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي او هره ډله دې په وار سره له بلې ډلې نه دا لاندې پوښتنې وکړي:

- ماینونه څوک دځه لپاره ښخوي؟
- ناوچاودې توکي ولې همداسې پاتې دي؟
- د ماینونو او ناچاودو توکو په وړاندې زموږ دنده څه ده؟
- له معلولو کسانو سره څه ډول مرسته وکړو؟
- که تاسې په کوم ځای کې له ماین سره مخامخ کېږئ، نو باید څه وکړئ؟

کورنۍ دنده

په خپلو کورنیو او یا ګاونډیانو کې د هغو کسانو په هکله معلومات ترلاسه کړئ چې معلول شوي دي او په بل درسي ساعت کې یې خپلو ټولگيوالو ته کیسه وکړئ او که چېرې مو له کوم معلول شخص سره مرسته کړي وي، خپلو ټولگيوالو ته یې ووايي.

ترافيکي پېښې (خبرې اترې)

- تاسې پوهېږئ چې ترافيک څه ته وايي؟
  - د ترافيکي پېښو مخنيوی څنگه کولی شو؟
  - د ترافيک د دندې په هکله څه ويلاى شئ؟
- د هرې ورځې په تېرېدو سره د خلکو او موټرو گڼه گوڼه زياتېږي. لوی او واړه سرکونه جوړېږي او ډول، ډول موټرې د خلکو د اړتياوو د پوره کولو لپاره رامنځ ته کېږي. کله، کله د موټرونو په ټکر او اوبستني کې زيات ځاني او مالي زيانونه رامنځ ته کېږي. د ترافيکي پېښو د مخنيوي او په ترافيکي نښو او اشارو باندې د پوهېدو لپاره مو د خبرو اترو په بڼه يو لوست تيار کړی دی چې د دويمې ژبې په زده کړه کې د زده کوونکو لپاره ډېر گټور بلل کېږي. په خبرو اترو سره دويمه ژبه ژر زده کېږي او ويونکي په خبرو کې له ستونزو سره نه مخامخ کېږي.

اجمل: السلام عليكم فرید جانہ! په خبر راغلي. خبریت خو به و، نن ناوخته راغلي؟
فرید: وروره له کوره وختي راروان شوی وم، خو په لاره کې د ترافیکوگنه‌گونه وه، ناوخته
شو. یو ځل مې نابینا له لاسه ونيوه او له سرک نه مې تېر کړ بیا مې په بل ځای کې خو
ماشومان چې ښوونځي ته تلل، له سرک نه تېر کړل.

اجمل: ای وروره! تا د ترافیکو خبره وکړه، دا ترافیک څه معنا لري؟
فرید: په ښارونو او اطرافونو کې د سرکونو پر مخ د ټایر لرونکو وسایطو تگ راتگ ته
ترافیک وايي او هغه څوک چې دغه تگ راتگ کنټرولوي او په دې هکله قانون تطبیقوي.
د ترافیکي پولیسو په نامه یادېږي.

اجمل: نو چې داسې ده موږ په خپل هېواد کې دوه ډوله ترافیک لرو: هوایي او ځمکني
ترافیک، همداسې نه ده؟

فرید: بلکل همداسې ده. الوتکې په هوایي کړښو باندې تگ راتگ کوي او موټر، گاډی،
بایسیکلونه، موټر سایکلونه یعنې هر څه چې ټایر لري په سرکونو باندې تگ راتگ کوي.
اجمل: فریده وروره! څومره چې د واټونو سور کم وي او ترافیک زیات وي، ترافیکي
پېښې هم زیاتېږي. همداسې نه ده؟

فرید: د ترافیکي پېښو د کنټرول لپاره چې ځاني او مالي زیانونه پکې رامنځ ته کېږي، په هر
هېواد کې ترافیکي قوانین موجود دي او دا قوانین تر زیاتې اندازې پورې په ټولو هېوادونو
کې یو شان دي. که چېرې مراعات شي، پېښې به ډېرې کمې شي.

فرید: اجمله زه له تا څخه یوه پوښتنه کوم چې څوک د موټرو چلولو اجازه لري؟
اجمل: زموږ د هېواد قانون دا دی که نرینه وي که ښځینه وي چې د ۱۸ کلنۍ عمر یې
پوره کړې وي، د موټر د چلولو لپاره امتحان ورکوي. نظري او عملي آزمویښه ترې اخیستل

کېږي او د برياليتوب په صورت کې ورته لایسنس ورکوي چې د چلولو په وخت کې باید تل ورسره وي.

فرید: خو په آزمونه کې باید ترافیکي نښې او نښانې هم وپېژني. هغه څوک چې په چلولو کې ترافیکي نښې مراعات نه کړي، د ترافیکي پېښو د رامنځ ته کېدو سبب کېږي.

اجمل: ما ته یوه بله پوښتنه پیدا شوې ده او هغه دا ده چې ترافیکي پېښې په څو ډوله دي؟
فرید: په یوه کتاب کې مې ولوستل چې ترافیکي پېښې په درې ډوله دي: مړینه، ټپي کېدل او مالي زیان یعنې په ځینو کې به مرګ وي، په ځینو کې به سپرلی ټپي شي او په ځینو کې مالي زیانونه رامنځته کېږي.

اجمل: فرید جانۀ تاسو د ترافیکي اشارو خبره وکړه. دا خو ډېره ضروري ده چې زده یې کړو. که په دې باره کې څه رڼا واچوي، خوشحاله به شم.

فرید: ترافیکي نښې ډېرې دي، خو هغه چې ډېرې ضروري دي، زه یې درته وایم. یو ډول نښې یې د برېښنا څراغونه دي چې عموماً په درو لارو او څلور لارو کې نصب شوي وي. په دې ډول څراغونو کې سره، ژېړ او شنه څراغونه وي ان په ځینو لارو کې د څراغونو تر څنګ کمږې هم شته چې د ترافیک پولیسو له خوا له ټاکل شوي ځای نه کنټرول کېږي او کمږې ته مخامخ ټوله جاده پکې ښکاري.

اجمل: نو درې ډولونه څراغونه د څه لپاره وي؟

فرید: که چېرې مخامخ سور څراغ ولګېده، پر سرک تېرېدل خطر لري، نو باید موټر چلوونکی ودرېږي. د بل لوري لپاره څراغ شین کېږي یعنې د تېرېدو لپاره اجازه ورکول کېږي، خو کله چې د چلوونکي په وړاندې اشاره ژېړه شوه، د تګ لپاره تیاری نیسي، په شنه څراغ سره حرکت کېږي. دغه راز پلي خلک هم باید وگوري، که د موټرو لپاره اشاره

شنه شوه، دوی باید پر سرک تېر نه شي. زموږ په هېواد کې موټرونه په ښي لوري ځي، کله چې موږ له سرک څخه تېرېږو، باید ښي او کيڼ لوري ته وگورو، که موټر نه وي بیا تېر شو.

فرید: په ځینو واکونو کې ترافیک پولیس هم وي، هغوی د څه لپاره ودرېږي؟

اجمل: هغوی هم په هغو ځایونو کې چې ترافیکي نښې نه وي، د موټرو تگ راتگ کنټرولوي. باید د هغوی په اشاره حرکت وشي او دغه ترافیکي پولیس د پېښو ځای ته هم ورځي.

دغه راز که چېرې ترافیکي پېښه وشوه باید د پېښې له ځای څخه چلوونکي ونه تښتي، ځکه چې تېښته جرم زیاتوي.

فرید: موږ او ټولو زده کوونکو ته لازمه ده چې ترافیکي قوانین مراعات کړو او په ترافیکي نښو او اشارو ځانونه وپوهوو.

اجمل: هغه څوک چې نقلیه وسایط چلوي باید ترافیکي قوانین زده او هغه عملي کړي او گټه ورڅخه واخلي.

فرید: هغوی باید یو بل کار هم وکړي او هغه دا چې ډېر تېز لاړ نه شي، ځکه چې تېز والی په حقیقت کې د مرگ هر کلی کوي.

اجمل: یوه ورځ مې له یوه ډرېور څخه چې څلوېښت کاله یې همدغه دنده سرته رسولې وه، غوښتنه وکړه ما ورته وویل:

استاده پوه ډرېور څوک دی؟

هغه راته په ځواب کې وویل:

پوه ډرېور هغه څوک دی چې احتیاط کوي.

د متن لنډيز:

پر واهونو تگ راتگ ته ترافيک ويل کېږي. څوک چې د ترافيکي قوانينو د تطبيق او کنترول دنده سر ته رسوي، د ترافيکي پوليسو په نامه يادېږي.

ترافيک ځانگړي قوانين او نښې نښانې لري. هغه څوک چې ترافيکي نښې او قوانين نه مراعاتوي، له ترافيکي پېښو او مالي زيانونو سره به مخامخ شي. لازمه ده چې هم ترافيکي قوانين عملي کړو او هم په ترافيکي نښو نښانو پوه شو او تل ورته پاملرنه وکړو.

فعاليتونه

۱- څو زده کوونکي دې په وار سره د ترافيکي پېښو د رامنځته کېدو او مخنيوي په باره کې خپلو ټولگيوالو ته خبرې وکړي.

– زده کوونکي دې په خپلو کتابچوکې له ترافيکي پېښو څخه د ځان ساتنې په هکله څو جملې وليکي او بيا دې يې ټولگيوالو ته ووايي.

– څو زده کوونکي دې د خبرو اترو د اصلي مفهوم په هکله وغږېږي.

۲- زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه ورکړي.

– په هېواد کې کوم کسان د موټرو د چلولو آزموينه ورکولای شي؟

– د موټرو د چلولو لپاره د کومو قوانينو زده کړې ته اړتيا ده؟

۳- زده کوونکي دې په خپلو کتابچوکې لاندې جملې ته په خپله خوښه پراختيا ورکړي، بيا دې يې خپلو ټولگيوالو ته ووايي.

– ترافيکي پېښې څکه رامنځته کېږي چې...؟

– څو زده کوونکي دې په لنډ ډول د څو ترافيکي اشارو او مقرراتو په هکله خبرې وکړي.

– که چېرې پر يوه څلور لارې يا سرک باندې ترافيک پوليس نه وي، نو کوم مقررات بايد په پام کې ونيسو؟

۴- زده کوونکي دې لاندې کلمې په خپلو کتابچوکې په جملو کې استعمال کړي او په ټولگي

کې دې پې ولولي.

ترافیک، ترافیکي نښې، پېښه، قوانین، پارک، سرک.

– که چېرې په یوه څلور لارې کې څراغ سور شي، څه باید وکړو؟ او که څراغ شین شي، څه باید وکړو؟ څو زده کوونکي دې پرې خبرې وکړي.

۵– څو زده کوونکي دې په دې هکله خبرې وکړي چې که چېرې چلوونکي په نښې پوه نشي او په کین لاس حرکت وکړي څه زیاتونه به رامنځته کړي.

– که چېرې د چلوونکي موټر ټکر شي د پېښې له ځای څخه تېښته څه زیان لري؟

۶– څو زده کوونکي دې د لاندې کلمو متضادې کلمې پیدا کړي او هغه دې په جملو کې وکاروي، بیا دې یې ټولگيوالو ته ووايي.

پوهه، ډېر، زیات، مرگ، زیان

– څو زده کوونکي دې لاندې جمع کلمې په مفردو او مفردې کلمې په جمع واړوي او په جملو کې دې وکاروي.

ښارونه، پېښه، هېوادونه، قوانین، مرگ، څراغونه، نښه، پارک، جرم، بېلگه.

– څو زده کوونکي دې په وار سره خپلو ټولگيوالو ته د هغه ډېرېو کیسه وکړي چې ترافیکي قوانین یې مراعات کړي نه وي او ورته زیان رسېدلی وي.

– یو زده کوونکي دې پر تختې باندې د ترافیکو د یوې اشارې نوم ولیکي، بیا دې څو تنه زده کوونکي د نوموړي اشارې په هکله خبرې وکړي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د داسې یوې ترافیکي پېښې په باب اته کرښې ولیکي چې په خپلو سترگو یې لیدلې وي. په راتلونکي درسي ساعت کې دې خپلو ټولگيوالو ته ولولي.

اووه ویشتم لوست

پته خزانه

– آیا تاسې پخوا د «پته خزانه» نوم اورېدلی یا مو دا کتاب لوستلی دی؟

پښتو ژبه یوه لرغونې ژبه ده، ادب یې هم ډېره لرغونتیا لري. له بده مرغه چې د پښتو ژبې او ادب ډېر لرغوني لیکلي آثار، د زمانې توپانونو له ځان سره وړي دي. اوس یې ډېرې بېلگې په لاس کې نه لرو. د شعرونو څو پخوانۍ بېلگې چې اوس یې موږ په لاس کې لرو، هغه په یو ډېر ارزښتناک ادبي کتاب کې چې «پته خزانه» نومېږي، خوندي شوي او تر موږ رارسېدلي دي. په دې لوست کې تاسې ته دغه ارزښتناک ادبي کتاب درېږنو.

پټه خزانه د پښتو ادب يو لرغونی کتاب دی چې محمد هوتک په دولسمه هجري پېړۍ (۱۱۴۱-۱۱۴۲ هجري قمري کال) په کندهار کې ليکلی دی.

ليکوال دغه کتاب د خپل وخت د فرهنگپالونکي پاچا شاه حسين هوتک په حکم او غوښتنه تاليف او ترتيب کړی دی.

د پټې خزانې د کتاب قلمي نسخه په ۱۳۲۲ لمريز کال تر لاسه شوه او د هغې له مخې پښتو ټولنې په ۱۳۲۳ لمريز کال کې د لومړي ځل لپاره چاپ کړه.

په دې ارزښتناک کتاب کې محمد هوتک د يوشمير شاعرانو او ليکوالو د ژوند پېښې او د شعر نمونې خوندي کړې دي چې په هغو کې د امير کروړ د ژوند حالات او يو شعر هم شته چې په ترلاسه کېدو يې د پښتو ادب تاريخي لرغونتيا د دويمې هجري پېړۍ لومړۍ نيمايي ته رسېږي. د پټې خزانې ليکوال خپل تاليف کړی کتاب په دريو برخو ويشلی او هرې برخې ته يې ((خزانه)) نوم ورکړی دی:

په لومړۍ خزانه کې د پښتو يو شمير هغه شاعران معرفي شوي چې د ليکوال له وخت څخه د مخه زمانو پورې اړه لري.

په هغو کې د بابا هوتک، شيخ ملکيار، اسماعيل، خربښون، شيخ متي، امير کروړ، شيخ اسعد سوري، ښکارندوی، ابو محمد هاشم سروانی، شيخ تيمن، شيخ بستان برېڅ، شيخ رضي لودي، نصر لودي، شيخ عيسی مشواڼی، سلطان بهلول لودي، خليل خان نيازی، خوشحال خان، زرغون خان، دوست محمد کاکړ، عبدالرحمان بابا، شيخ محمد صالح او علي سرور لودي نومونه راځي.

په دويمه خزانه کې ليکوال د خپلې زمانې (يوشمير ليکوال او شاعران راپېژني چې د ځينو نومونه يې دا دي:

ملا باز توخي، شاه حسين هوتک، ملا زعفران، محمد يونس خان، عبدالقادر خان خټک، ملا محمد صديق، ملا پير محمد مياجي، الله يار افریدی، بابو جان بابی، ريدي خان مومند، ملا محمد عادل برېڅ او نور.

د کتاب په درېمه خزانه کې مؤلف يو شمېر ښځينه شاعرانې راپېژندلي دي چې په هغو کې: نازو

توخي، حليمه حافظه، نيكېخته، بي بي زينب، زرغونه او رابعه راځي.

د کتاب په پای (خاتمه) کې محمد هوتک د خپل پلار داؤد خان هوتک او خپله پېژندگلوي هم راوړې ده.

د پټې خزانې په ترلاسه کېدو، د پښتو ليکلی منظوم ادب د دويمې هجري پېړۍ نيمايي ته رسېدلی دی. موږ بايد دغه ارزښتناک ادبي کتاب ترلاسه او مطالعه کړو چې خپل پخواني شاعران وپېژنو او د هغو له شعرونو سره اشنا شو.

د پټې خزانې په کتاب کې له راغلي شعر څخه هغه پوځوالی او قوت څرگندېږي چې موږ په څغرده ويلای شو چې پښتو شاعري تر هغه د مخه موجوده وه او تر دې وخت پورې يې د پوځوالي او قوت پړاوونه وهلي وو او دومره يې پراخولی موندلی و چې د وخت امير، امير کروړ هم ورسره مينه لري او په پښتو شعر وايي.

د متن لنډيز:

پټه خزانه د پښتو ژبې او ادبياتو يو ډېر ارزښتناک کتاب دی چې محمد هوتک په ۱۱۴۱ - ۱۱۴۲ هـ. ق. کال د فرهنگ پالونکي پاچا شاه حسين هوتک په حکم او غوښتنه ليکلی دی. دا کتاب د لومړي ځل لپاره په ۱۳۲۳ هـ. ش. کال په کابل کې د پښتو ټولنې له خوا چاپ شوی دی.

محمد هوتک په پټه خزانه کې يوشمير شاعران او ليکوال راپېژني چې ځينې يې له ډېرو لرغونو زمانو دي او ځينې د ليکوال د خپلې زمانې او يا ترې لږ د مخه تېر شوي دي.

- ۱- زده کوونکي دې هغه لغتونه او د هغو معناوې په خپلو کتابچو کې وليکي چې ښوونکي پر تختې ليکلي دي.
- زده کوونکي دې لاندې لغتونه په خپلو کتابچو کې معنا او په جملو کې وکاروي.
فرهنگ، فرهنگپال، لرغونۍ، تاليف.
- ۲- زده کوونکي دې متن په چوپه خوله ولولي، بيا دې يو يو د ټولگي مخې ته راوبلل شي چې د متن يو يو پراگراف د ټولگي پر وړاندې په لوړ غږ ولولي.
- ۳- زده کوونکي دې دغه پوښتنې ځواب کړي :
پټه خزانه ولې د پښتو ادبياتو ډېر ارزښتناک کتاب گڼل کېږي ؟
- پټه خزانه چا، د کوم واکمن (پاچا) په غوښتنه او سپارښتنه ليکلې ده ؟
- پټه خزانه په کومو کومو برخو وېشل شوې ؟
- ۴- زده کوونکي دې په نوبت سره د ټولگي مخې ته راوبلل شي چې هر يو په پټه خزانه کې د راغلو شاعرانو دوه دوه نومونه واخلي.

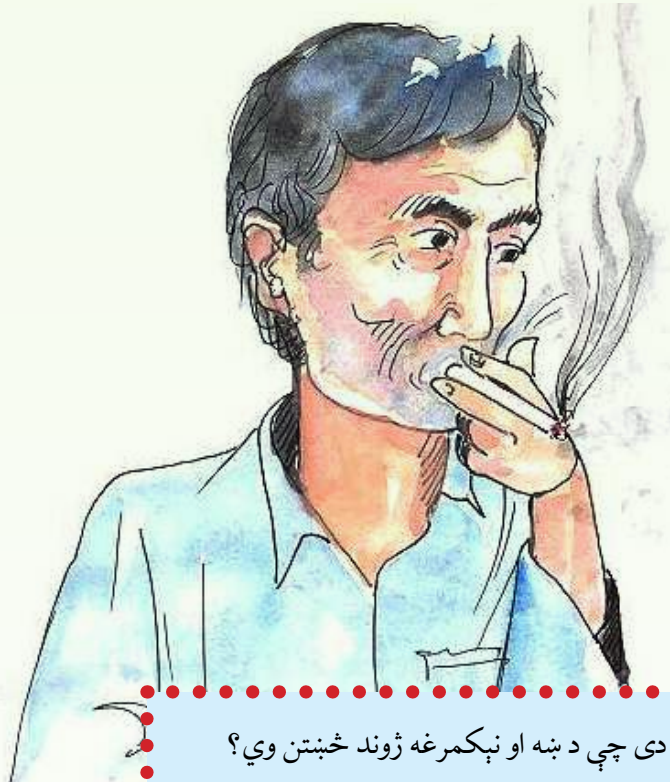

له لومړۍ نومړې څخه تر لسمې نومړې پورې زده کوونکي دې په کور کې له متن څخه د لومړۍ خزانې د شاعرانو نومونه، له يوولسمې نومړې څخه تر شلمې نومړې پورې دې د دويمې خزانې د شاعرانو نومونه او پاتې زده کوونکي دې د دريمې خزانې نومونه په خپلو کتابچو کې وليکي.

اته ويستم لوست

نشہ ستره بد مرغي

- آياتا سو کوم داسې نشه يي ليدلی دی چې د ښه او نېکمرغه ژوند څښتن وي؟
- که چېرته مو په کلي او ګاونډ کې کوم نشه يي وي، له هغه سره د نورو خلکو چلند څه ډول دی؟

ټول نشه يي توکي حرام دي او هغه څوک چې ورباندې اخته وي، نه يوازې دا چې د هوسا ژوند څښتن نه وي، بلکې د کورنۍ او ټولنې د اوږو بارهم وي او خلک ورته په سپکه سترګه ګوري، نشه يي توکي ډول ډول وي چې يو له هغو څخه چرس دي، په دې لوست کې د چرسو د زيانونو په هکله ځينې څرګندونې لرو چې لولويې.

ټول هغه شيان چې نشه راوړونکي دي، د اسلام سپېڅلي دين د هغو کارول حرام ګڼلې دي او دا حکم يې کړی دی چې بايد خپل ځان ور څخه وساتو.

پر نشې باندې په روږدي کېدو او عادت سره د بدن د کار او فعاليت توان کمزوری کېږي. روږدي کسان نه د دنيا چارې په سمه توګه سمبالولی شي او نه د دين، نه خپل حقونه پېژندلی شي او نه هم د نورو. دغه وګړي په ټولنه کې د خپلوۍ او دوستۍ اړیکې هم په مناسبه توګه له نورو خلکو سره نشي پاللي.

نشه يې توکي ډېر ډولونه لري، له هغو څخه يو يې چرس دي، چرس زبان رسوونکی نشه يې توکی دی، يوه تور بخونه شين رنگه ماده ده چې د بنگو د بوتې له غوزې او نازکو پاڼو څخه لاس ته راځي.

له څيرنو څخه په ډاګه شوې ده چې انسانان له ډېرې پخوا زمانې څخه له دغه نشه راوړونکي توکي سره بلد وو او له هغه څخه يې د نشې او نورو هدفونو لپاره کار اخيستی دی. د دغې زبان رسوونکې مادې د پيدا کېدو اصلي ځايونه چين او اشور بلل شوي دي.

د چرسو د مادې ټول اجزا او توکي نشه راوړونکې ځانګړتيا لري. له روغتيا يې څيرنو څخه څرګندېږي چې دغه ماده د انسان حافظه کمزورې کوي، د بدن موازنه خرابوي، پر زړه او دماغ هم ډيره ناوړه اغيزه کوي. چرس ډېره روږدې کېدونکې ماده لري چې نورو نشه يې توکو، لکه: هيروئينو او کوکايينو ته لاره هواروي.

د چرسو استعمال چې په هر ډول وي، پر بدن ناوړې اغيزې کوي، د زړه ټکان، د سترګو سوروالی، روحي ګډوډي، د اعصابو کمزوري او د وجود د تعادل نشتوالی يې څرګندې نښې دي. روږدی شخص دغه نشه په آسانی سره نشي پريښودلای.

په دغه ناوړه نشه روږدي کسان په ټولنه کې له درنښت او احترام څخه بې برخې وي، خلک ورته په سپکه سترګه ګوري. په خپلوۍ، دوستۍ او ملګرتيا يې شرمېږي او په ولس کې داسې متل دی چې وايي:

(چرسی سړی، نه سړی) یا (چرسی زوی، نه زوی)

موږ باید له ټولو هغو نشه یي توکو څخه چې د اسلام سپیڅلي دین یې کارول ناروا او حرام بللي دي، په کلکه ډډه وکړو. د دغو توکو په زیانونو خلک وپوهوو چې له کښت، استعمالولو، او کار و بار څخه یې ځانونه وژغوري.

هغوی چې پرې روږدي دي، د نشې له عادت څخه د هغوی د خلاصون لپاره باید هر اړخیزې هلې ځلې وشي، د خیر په دغه کار به مو د دنیا او آخرت نیکمرغي په برخه شي او موږ به د نشې له آفت او زیان څخه د ژغورلې ټولنې خاوندان شو.

په نشه یي توکو باندې روږدي کېدل ډېر لاملونه لري، د هرې کورنۍ دنده ده چې د خپلو اولادونو لپاره زیاته پاملرنه وکړي چې اولادونه یې په نشه یي توکو روږدي نه شي.

که چېرې څوک ورباندې اخته وي د هغوی لپاره روغتونونه او درملونه موجود دي، د کورنیو او هېوادوالو دنده ده چې په مخدره توکو له روږدو کسانو سره کار وکړي او روغتیايي مرکزونو ته د هغوی لارښوونه وکړي.

له نېکمرغه چې اوس زموږ په هېواد کې د مخدره توکو د کښت او قاچاق د مخنیوي په برخه کې دولتي او ولسي هلې ځلې پیل شوې دي اوس هېوادوال د مخدره توکو پر ځای د هغوی بدیل تخمونه کړي او زیاتې گټې ترې لاسته راوړي. د دې هیله پیدا شوې ده چې نور به زموږ په هېواد کې د مخدره توکو د کرلو بهیر پای ته ورسېږي او هېوادوال به مو په مخدره توکو نه روږدې کېږي.

د متن لنډیز:

چرس چې د بنگو له بوټې څخه لاس ته راځي، یوه تور بخونه شین رنگه ماده ده، یو ډېر زیان رسوونکی نشه یي توکی دی. په دې نشه روږدي کسان له ذهني لحاظه کمزوري، سست او تنبل وي، په ټولنه کې ورته خلک په سپکه سترگه گوري، په دوستۍ، خپلوۍ او ملگرتیا یې هم شرمیږي. موږ باید له ټولو نشو څخه په کلکه ځان وژغورو.

۱- خو زده کوونکي دې په خپله د متن یو یو پراگراف ولولي او نور زده کوونکي دې د کلمو سم تلفظ او د جملو ترکیب ته په غور پام وکړي.

۲- د ښوونکي له خوا پر تختې باندې لیکل شوي او معنا شوي لغتونه دې په کتابچو کې وليکي.

د لاندې جملې په تشو ځایونو کې مناسبې کلمې په پنسل وليکئ:
موږ باید له ټولو هغو نشه یي توکو څخه چې د اسلام سپیڅلي دین یې کارول... کړي دي،
په کلکه..... وکړو.

۳- د متن له لوستلو څخه مو څه مفهوم واخیست؟
د ټولگیوالو په مخکې خبرې پرې وکړئ.

• د نشه یانو د ژوند په اړه څه فکر درسره پیدا شو؟
د ټولگیوالو په وړاندې پرې خبرې وکړئ.

۴- نشه یان ولې د بدن ځواک له لاسه ورکوي او د ټولنې د اوږو بار وي؟
• د اسلام سپیڅلي دین د څه لپاره نشه یي توکي منع کړي دي؟

• که ستاسو په کلي کې څوک نشه یي وي، له هغه سره به څنگه چلند وکړئ؟ خبرې پرې وکړئ.

زده کوونکي دې په خپل کور، کلي او سیمه کې له مشرانو څخه د نشې د زیانونو په اړه پوښتنې وکړي او بیا دې راپول کړي معلومات د بلې ورځې په درسي ساعت کې خپلو ټولگیوالو ته ووايي.

((الف))

امین: امانت دار - د باور وړ
ادنا: عادي
ارزونه: ارزيايي
ارزښتناک: ارزښت لرونکی، مهم، اهميت لرونکی
ار ايستل: مجبورول، مکلف گرځول
استوگن: اوسيدونکي، ميشته
اقتضا: غوښتنه
امان: امن
امن: سوله، امنيت
انجمن: ټولنه
انکشاف: پراختيا
انځورگر: رسام، نقاش
اوسط: منځنۍ
ار: محتاج
ارټيا: ضرورت

((ب))

بد مرغی: بد بختي
برخمن: برخه لرونکی، ونډه وال، شريک
بريد: حمله، تيری
بسيا: خودکفا، اړتيا رفع کېدل
بلنه: دعوت
بنسټ: بنياد، اساس
بهرنيان: خارجيان
بهير: جريان، مسير
بوستان: بڼ، باغ
بوټی: نبات

بې لاري: گمراهي

بې وزلي: بيچاره گي، غربت
بيلگه: نمونه، مثال
بېلای: غني، پانگه وال، شتمن
بڼ: باغ
بڼه: خبره، قواره

((پ))

پاملرنه: توجه، پام
پرېکړه: فيصله
پسته ژبه: نرمه وينا
پلوشې: وړانگې
پوله: سرحد
پوځ: اردو، عسکر، لښکر
پور: طبقه، منزل
پياوړی: قوي، ځواکمن
پيری: قرن
پټی: پر تپ د درملو ايښودل
پښت: توکم، نسل

((ت))

تپه تياره: ډېر تورتم
تثبیت: ثبت شوی، ليکل شوی، معلوم شوی.
ترکان: نجار
تضمين: ضمانت شوی
توپير: فرق
توغندی: ميزايل، وژونکې او وړانونکې وسيله ده

((ټ))

ټاټوبی: هېواد، وطن، استوگنځی

ټپي: زخمي

ټغر: گلیم، یو ډول فرش

((ث))

ثمر: مېوه، لاس ته راغلی حاصل

((ج))

جاهل: نا پوه

جلگې: چمن، شین او سمسور ځای

جهالت: نا پوهي، ناداني

جونگره: د استوګنې ځای، خېره، خیمه، کیږدی

جوګه: وړتیا لرل، مستحق

((خ))

ځاله: د الوتونکو استوګنځی، آشیانه

ځواک: توان، قدرت، قوت

ځوانیمرګ: په ځوانۍ کې مړ

((چ))

چاپېریال: محیط، شاوخوا

((ش))

څارل: تعقیبول، نظارت کول

څاروي: حیوانات، ژوي

څانګې: ښاخونه

څاخګۍ: قطره

څرګند: ښکاره، معلوم

څېره: ظاهري بڼه، قواره

څښاک: د څښلو وړ شیان

((ح))

حال: اوس

حد: اندازه

حرم: عزت، درناوی

حمد: د خدای تعالی ﷻ ثنا او صفت

((خ))

خالق: پیدا کوونکی

خپلواکي: آزادي

ختیځه: شرقي

خرافات: نا مشروع او ناروا چارې

خواشيني: خپګان

((د))

درشل: دروازه، دربار

درملنه: تدوای، معالجه

دمع: اوشکې

دوه مخي: دوه رنگي

دیوان: د شعرونو مجموعه- دفتر

((ډ))

ډاډه: مطمئن

ډله: ګروپ

((ر))

رغونه: ابادي، اعمار

روغېر: هر کلی، سترې مشي

روړدی: معتاد، عادت

رټلی: شړلی

رنږې: پاکې

((پ))

ړنگ: ویجاړ، وړان

ړوند: نابینا

((ز))

ز ګیروي: له درده فریاد کول، آه ایستل

زغم: تحمل، صبر

زیار: زحمت، کوښښ

زیان: نقصان، تاوان

زیرمې: منابع، ذخیرې

((ژ))

ژباړه: ترجمه

ژغورل: ساتل، نجات ورکول

ژمنه: وعده

ژويليدل: زخمي کېدل، ټپي کېدل

ژوره: کنده، ژور ځای، ښکته برخه

((س))

سا: روح

سابه: سبزي، يو ډول خواړه

ساری: مثال، سیال

ستایل: ستاينه کول، صفت کول

ستونزې: مشکلات

سر تېري: عسکر، پوځي افراد

سرليک: عنوان

سلوک: رويه، چلند، روش

سملاسي: سمد لاسه، فوري

سمڅې: غارونه، په غرونو کې لوي سوري او

سوړې

سندره: بدله، غزل، اهنگ

سونه: فتحه، بری

سوکالي: آرامي، هوساينه

سوله: روغه جوړه، امن

سويلي: جنوبي

سيال: ساری - برابر

سیرت: اخلاق

((ش))

شپانه توپک: د رمې او يا نورو څارويو پيول

شخړه: جگړه، لانه

شړک: له خدای (ج) سره بل سیال پیدا کول

شفاهي بڼه: نالیکلی، په خولې ويل

شيبې: لحظې

شړومبې: تروې، دوغ

((ښ))

ښيرازي: سمسورتيا، آبادي

((ع))

عالي: لوړ

عاليشان: د لوړې دېدې او پرم خاوند

عزم: هوډ، کلکه اراده

عنایت: مهرباني، لورینه

((غ))

غشی: تیر، په لیندی کې د ویشلو لپاره دگوزار

وسيله

غندل: بد ويل، تقبیح کول

غوره: ښه - گټور

غوندې: په خیر، په رنگ، په ډول

غړي: د بدن اندامونه، اعضاوې

غړیتوب: عضویت

((ف))

فرهنگيال: د فرهنگ خدمتگار

فیوضات: برکتونه، د فیض جمع

((ک))

کار پوه: متخصص

کارول: استفاده کول

کرکه: کینه، نفرت

کرم: بخشش، ورکړه

کودتا: د پوځ په وسيله د رژیم يا نظام را نسکورول،

دپوځي کودتا له لارې واک اخيستل

کودله: خپره، د لوڅو کېه، جونگره

کيمياگر: د کيمياوي موادو جوړونکی، هغه

خوک چې طلا جوړوي

کیردی: غژدی

((گ))

گاونډی: همسایه

گواښ: تهديد، له خطر سره مخامخ

گومارل: توظيفول

((ل))

لاملونه: سببونه، علتونه

لذت: خوند

لرغونی: پخوانی، قديمي

لمبې: د اور د شغلې لوړیدل او ځپانده کیدل، شغلې

لوړپټه: ځړوکی، ټيکری، پرونی

لوړپدییځ: غرب، د غرب خوا ته

لگښت: مصرف

((م))

ماضي: تېر وخت

ماڼی: ودانۍ، تعمير

محبت: مينه، عشق

مرستندوی: کمک کوونکی، کومکي

مرستيال: معاون

مستقبل: راتلونکی

مسیحا: حضرت عیسیٰ ﷺ

مصیبت: غم، ناوړن

معاصر: اوسنی

معبوټ: پیغمبر کیدل

مغفرت: بښنه

مهال: وخت

موخه: هدف

موسکا: په شونډو کې نړۍ خندا، تبسم

میرمن: واده شوې ښځه

((ن))

نا چاود: چې چاودلی نه وي، منفلق شوی نه وي

نا ستوماني: نه سترېا، نه سترې کیدونکی

نازولی: په ناز او نعمت کې لوی شوی

نصیب: برخه، قسمت

نعت: د پیغمبر ﷺ ستاینه

نمانځل: عبادت کول

ننگیالی: د ننگ او غیرت څښتن، زړور

ننگه: ملاتړ، حمایت

نوراني: روښانه، روڼ، ځلاند

نښه: علامه

((ه))

هلبې ځلې: هڅه، کوشښ، زیار

هنداره: آینه

هوسی: آهور

هوډ: عزم، اراده

هیله: آرزو، توقع، امید، خواهش

هیواد پال: وطن پال، پر هیواد مین

هڅول: تشویقول

((و))

وحدت: یو والی

وداني: آبادي، تعمير

ورانول: ړنگول، ویجاړول

ورین تندي: پراخه تنپه

ولس: خلک

ونډه: برخه، سهم

ویار: افتخار

ویجاړ: وړان

وگړي: خلک

((ی))

یرغلگر: تیری کوونکی

اخځليکونه:

- ۱- خواره نعتونه، فقير محمد عباس قادريه، پېښور چاپ.
- ۲- د پښتني قبيلو جزايي، حقوقي اصلاحي قاموس، محمد ابراهيم عطايي، د افغانستان علومو اکاډمي د پښتو څېړنو نړيوال مرکز.
- ۳- پښتني لارښود، پوهاند صديق الله رښتين، يونيورسټي بک ايجنسي پېښور.
- ۴- د پښتو ژبې لنډ گرامر، محقق سيد محي الدين هاشمي، د اړيک د گرځنده کتابتونو اداره.
- ۵- اريانا دايرة المعارف، دويم چاپ، د افغانستان د علومو اکاډمي.
- ۶- گيتانجلي، عبدالرؤف بينوا، پوهاند عبدالشکور رشاد په سريزه، درېم چاپ.
- ۷- له تنباکو تر هيروينو پورې، سرمحقق نعمت الله اندرې، د اړيک د گرځنده خپرونو اداره.
- ۸- په افغانستان کې د ژوند د چاپېريال ساتنه، پوهاند داکتر حسن يار، د اړيک د گرځنده کتابتونو اداره.
- ۹- فرهنگ ادبيات جهان، زهرا خانلري، شرکت انتشارات خوارزمي، ايران.
- ۱۰- د بشر د حقوقو د نړيوالې اعلاميې د اصلاحاتو تشرېح، ملک ستيز، د هاشمي ژباړه، د بشر حقوقو او مدني ټولنې شبکه، کابل.
- ۱۱- د افغانستان مشاهير، محقق سيد محي الدين هاشمي، د اړيک د گرځنده کتابتونو اداره، پېښور.
- ۱۲- په افغانستان کې لرغونې کلاگانې، پوهاند رازقي نړيوال، کابل.
- ۱۳- پټه خزانه، محمد هوتک، د پوهنې وزارت، کابل.
- ۱۴- د افغانستان د ولايتونو جغرافيه، پوهاند غلام جيلاني عارض، د اړيک د گرځنده کتابتونو اداره، پېښور.
- ۱۵- اريانا دايرة المعارف، څلورم ټوک، اريانا دايرة المعارف ټولنه، کابل.
- ۱۶- د صدر خوشحال ژوند او اثار، زرین انځور، پښتو اکاډمي، پېښور.
- ۱۷- د پښتو ادبياتو تاريخ (لرغونې او منځنۍ دوره) سرمحقق زلمی هېواد مل، دانش خپرندويه ټولنه، پېښور.
- ۱۸- زاهد پښتو- پښتو سيند، عبدالقيوم زاهد مشواڼی، دانش خپرندويه ټولنه.
- ۱۹- فرهنگ تشرېحي، داکتر حسن انوري، کتابخانه ملي ايران.
- ۲۰- اوسني ليکوال، عبدالرؤف بينوا (۱-۳) ټوکه.